مكتبة الامام امير المؤمنين عليه السلام العامة
العدد
التاريخ
النجف الاشرف ١٣٧٣ هـ

رسالة قلع الالباب

عليه توكلت وعلى [illegible]
[illegible] الرسالة [illegible] قلع الالباب [illegible]
[illegible] الملقب [illegible]
السيد علي [illegible]
[illegible] الى الله تعالى [illegible]
[illegible]
في اواخر شهر ربيع المولود [illegible]

میکرو فیلم تهیه شد

١٥١٢٤

آستان قدس

کتابخانه آستانقدس
اسم کتاب قلع الالباب فارسی
مصنف ابو القاسم بن محمد کاظم شاهی شهیدی الموسوی زنجانی
مؤلف
خطی نستعلیق ١٧ سطری
چاپی
سال تحریر ١٢٩٦ عدد اوراق ٥٧
جزء کتب عقائد شماره خصوصی
شماره عمومی ١٥١٢٤ شماره قبض
واقف مکتبة الامام امیر المؤمنین تاریخ وقف اردیبهشت ١٣٦٥
طول ٢١/٤ عرض ١٣/٩ شماره صفحات
[illegible]

مكتبة الامام امير المؤمنين عليه السلام العامة
العدد
التاريخ
النجف الاشرف ١٣٧٣ هـ

رسالة تلخ الباب

عليه توكلت وعليه انيب
تم الرسالة وتكملته [illegible] الملقب بالباب [illegible]
السيد علي محمد [illegible] اختتامها [illegible]
من اقتباسها الى الله تعالى [illegible]
وبعضها قراءة [illegible]
[illegible] شهر ربيع المولود ١٢٦٠
في اواخر [illegible]

مكتبة
الامام امير المؤمنين (ع)
العامة
النجف [illegible] في العراق
٢٣١

مكتبة الإمام أمير المؤمنين عليه السلام العامة
العدد
التاريخ
النجف الأشرف ١٣٧٣ هـ

وبه بسم الله الرحمن الرحيم نستعين

الحمد لله الذي خلق ظلام الليل متمايزاً عن ضوء النهار، كما فرق فرقاً بيناً بين اصحاب الجنة وبين اصحاب النار، والصلوة على من ارسله ببينة ليهلك بها الاشرار، ويحيي الاخيار، وعلى آله المعصومين الولاة الاطايب الاطهار، المنصوبين للرياسة العامة على الكافة عن الله تعالى وعن رسوله سيد الابرار، ولعنة الله على اعاديهم ومخالفيهم والخارجين عن منهاجهم الى يوم القرار، اما بعد فيقول العبد الآثم في باب رحمة سيده العاصم، ابن الامير محمد كاظم ابو القاسم الشاهي الشهيني الموسوي الحسيني غفر الله له ولوالديه بمحمد وآله

واجداده

اهدائی دفعه
مكتبة
الامام امير المؤمنين عليه السلام
به كتابخانه
در تهران
آستان قدس رضوی
در مشهد

واجداده الطاهرين عليهم السلام انه ورد الينا من السيد علي محمد الشيرازي المشهور بالباب كتاب فلما فتحنا عنوانه وفتقناه فوجدنا فيه الفاباب من الكذب والفسق والكفر وغيرها بغير حساب ولما كان رد الجواب واجباً بمقتضى الشرع المستطاب ومعروفاً عند كل اولي الالباب فقصدنا ان نذكر فقرة بعد فقرة مما كتبه بيده الجواب فينبغي ان ننقل ما كتبه الينا اولاً ثم نتبعه بما يكون كالشهاب في الادبار المكتوب وجوابه كالرسالة فسميناه بقلع الباب بقوة السنة والعقل والاجماع وكتاب رب الارباب ومنه الاستعانة والرشد والصدق والصواب صورة عريضة الباب المعروضة لدى جنابنا المستطاب هو العزيز المحبوب بسم الله الامنع الاقدس سبحان الذي يسجد له من في السموات ومن في الارض انا كل له ساجدون سبحان الذي يسبح له من في السموات ومن في الارض وما بينهما انا كل له قانتون شهد الله انه لا اله الا هو يحيي ويميت ثم يميت ويحيي وانه هو حي لا يموت في قبضته ملكوت كل شيء يخلق ما يشاء بامره كن فيكون شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم وان هذا هو القائم الحق الذي كنتم به توعدون ونعبد لا ريب انا واياكم زيد الحق ولكنا قد وجدنا

الی ذلک من سبیل بما قد وجدنا من آیات الله التی یعجز عنها العالمون
وان هذا ما یثبت بردینا من قبل وان علی ما حقق بیننا وبینکم ان لم
یعدل حدیثا بما نزل الله فی الکتاب فاذا لم یعمل به من اراد ان یتخذ
الی الله سبیلا وانا قد سمعنا ما قد قضی فی ظهور محمد صلعم ولان
ان ظهور بمدتی ذلک عین ظهور محمد عند الذین هم الی نقطة الامر
ینظرون بل ذلک عین کل ما قد بعث الله من نبی اذ کل بامر الله یخلقون
وان ذلک مبدئ الامر الذی لا اول له الی آخر الذی لا آخر له وکل
به قائمون وان مثل ذلک کمثل الشمس وان ما دونها من کل نفس
ذات مرآت اذا نقابلها یجد فیها ما یتجلی الشمس لها بها فی نفسها بما هی
فیها وعلیها من عند ربها فاذا کل من الشمس یبدئون واذا کل
من یبعثه لم یکن الا ما قد بعث ذلک امر الله خلق واحد کل به
یخلقون وکل به یرزقون وکل به یمیتون وکل به یحیون
وفی کل ظهور یرفع ما یشاء وینزل ما یرید لم یشأ الا ما قد شاء الله
به ولم یرد الا ما قد اراد الله ربک فی الکتاب کذلک یفصل الله
الآیات لعلکم تعقلون ثم تؤمنون وان هذا معنی حدیث انتم
کلکم تذکرون اذا ظهر القائم بالحق باذن ربه فاذا لتذکرن
من آدم الی محمد صلعم انتم کل ما تحبون ان تنظرون الی نبی تتبعونه

فاذا فلینظرن الی ان کل قد بدئوا من ذلک الشجر ولیرجعن الیه ذلک
امر الله کل به قائمون وانما الناس اموات لا یعلمون یظنون انهم فی
دین وهم قد خرجوا بما دخلوا فیه ولکن لا یشهدون ولو عرفوه کل لم
یحتجب عنه من احد ولو کان احد ممن بقی من دین آدم وقبل آدم ع الی
ما لا اول له فان ذلک لیتوجهن الی الله به ولکن لما احتجب لم یکن
یومئذ من المؤمنین وان بمثل ذلک من یصیر فی الفرقان ولم یؤمن
بالله وآیاته یری نفسه علی نیة فی رضاء الله ولکن لم یحط علمه بما قد شهد الله
علیه کذلک یومئذ کل مبتلون ما تعملن من نفس الا وترید ان تعملن
لله ولکن لم یشهد الله علیها الا بمن آمن به کذلک یومئذ هم فی رضاء الله
خالدون من یرید الله ان یظهره علی سنن ثلثین بعد ما قد قضی
علیه الف سنة لم یمکن دون هذا وما قضی علی ما انتم تظنون
هو الاول والآخر والظاهر والباطن ذلک شمس المشیة کل
ما طلعت باذن الله او غربت انما هی شمس واحدة فلا تحتجبن
بالدلائل التی انتم بها تحتجبون فان هذا یثبت بقول من جعله
الله الرسول شهیدا من بعده وان یثبت بما قد اتاه الله من النبوة
والکتاب بما نزل الله علیه من الآیات هنالک انتم تنظرون
ولتفحصن عن انفسکم ما انتم تحبون فی دین الله فان الله لغنی عما

انتم تعلمون لو ينقص ما على الارض لن تقدرن ان تزيدن على
الذين من حرف ولا تنقصن من حرف ولكن الله يفعل ما يشاء و
لتعرفن قدر امام الله بينكم فان الشمس اذا غربت لن تجدن اليها من
سبيل الى يوم القيمة وانتم فى الليل تسلكون وكل ما انتم تنسبون
الى الحق قد حقق بقول الله ذلك مبدء الامر فكيف انتم لا تتقون
فلا سبيل لكم ان تؤمنن بالقران الا وان تؤمنن بالبيان
وان عليه سواء ان تؤمنون او لا تؤمنون هل يرضى احد منكم
حينئذ يقدر ان يقول انى على دين علىع فاذا لا يرضى من بعد
ان يقولن ما انتم فيه لتدينون وان ما شرع علىع من الدين من
عند الله ذلك دين محمدص فى ظهوره و ذلك دين قائمكمع فى ظهوره
يريد الله ان يخفف عنكم دينكم فلتشكرن الله فى ايام ربكم ولتكونن
فى دين الله من الموقنين وانما الفرج ما قد اتاكم الله حيث قد
اظهر الله عبدا و اتاه البينات من عنده مثل ما قد اتى محمدا من قبل
ولم يكن دون ذلك حجة يومئذ ولتكفين ذلك عند المؤمنين
بمثل ما قد نزل الله من قبل فى كتاب عظيم اولم يكفهم انا انزلنا عليك
الكتاب يتلى عليهم ان فى ذلك رحمة وذكرى لقوم يؤمنون واگر
فرج تملک و عزت یا علم بقرآن و شئون مختلفه بود از بعد رسول الله ص تا امروز

کل

۴

کل اینها نزد مؤمنین چه از سنی و چه از شیعه بوده و هست بل فرج امری است که خداوند
حجتی را مبعوث فرماید و حجتی باو بدهد که کل از او عاجز باشند چنانچه بمحمد رسول الله
عطا کرده و امروز قرآن حجت او است نه غیر آن و در نزد کل هست چرا محتجب شوید
بشئون علمیه یا عملیه یا ملکیه یا عزیه و حال آنکه شبهه نیست که شب و روز در نزد
خود از برای حق عمل می‌کنید ولی بنفس خود مشتبه کرده اید امر را چنانچه در هر ظهور
حقی است قبل همین اشتباه ماندند و بزعم خود لله ماندند و حال آنکه در نار ماندند و حال
که فرج ظاهر است چرا امروز این نوع در اسلام واقع شود که دو سلطان
باسم اسلام سلطنت کند در روم و عجم و علمای ما لانهایه باین اسم فتوی
دهند و از کسی که اسلام باو ثابت است محتجب گردند و حال آنکه حجت او ظاهر است
غیر از آیات شیئی را حجت قرار نداده و اگر کسی امروز تصور کند میداند که این
اعظم معجزات بوده و هست ولی کل غافل بوده و با آنچه در قرآن دیده لو اجتمع
من على الارض الخ استعجاب ننموده اند بلی اگر غیر الله نازل کرده بود ممتنع
چنانچه از بعثت تا اول این ظهور ۱۲۷۰ گذشت کسی نیامد که در مقابل قرآن
اتیان کند و حال که کسی آمده شکی نیست که من عند الله است و بدیهی است
که اگر من عند غیر الله می‌شد لازم بود بر خداوند مقتدر علیم بصیر که بای وجه کان
دفعش نماید چنانچه در کلام مجید بعز نازل که ولو تقول علينا بعض الاقاويل
لاخذنا باليمين ولقطعنا منه الوتين یا اینکه حجتی از جانب خود بر

اکثیرانند که در مقابل او بهتر از آن یا مثل آن اتیان کنند و چون در این مدت بیخیال
مهلت از جانب رب برشد ثابت شد حقیت این امر بحجت که بهمین دلیل اثبات
نبوت نبی ثابت میشود نه بغیر این از تواتر و غیر ذلک لان المتواتر لا ینفع المنکر
مثل اهل الکتاب و از اول ظهور تا حال امر در انتشار و شیوع است و بهیچ
وجه من الوجوه نقص در این بهم نرسیده و نخواهد رسید لان الله متم نوره ولو
کره المشرکون و هر چه اعتراض در اینجا وارد آید بعینه همان اعتراض در نبوت نبی
وارد خواهد آمد پس لابد باید از اینکه این امر را قبول کنید و یا از دین خود نکول نمایید
و حجیت قرآن را انکار کنید و حال آنکه اگر کسی بتواند تحریر نماید در محضر او
لیلاً و نهاراً در عرض چهار روز نازل میشود آنچه در بیست و چهار سال نازل شد
و شبهه نیست که این همان منتظر است که شمس حقیقت باشد زیرا که غیر آن مقتدر
بر آیات الله نبوده و نیست چنانچه در هر ظهوری باسمی ظاهر و این بعینه همان محمد رسول الله
که در یوم قیامت ظاهر بظهور الله شده چنانچه از اول قرآن تا آخر آن غیر از این
ذکر ذکر عظیمی نیست و لقاء اوست که لقاء الله است زیرا که لقاء ذات ازل
ممتنع است و آنچه در قرآن ذکر لقاء الله شده مراد لقاء آن حقیقت است که از جهت
نسبت شریف خداوند بلقاء خود نسبت داده چنانچه کعبه را بیت خود خوانده
و اوست که منتظر است که تجدید کند فرایض و سنن را و اوست که حضرت صادق
علیه السلام در حق او میفرماید که سیصد و سیزده نفر کافر میگردند و فرار می نمایند

در راجع میگردند بعد از آنکه امر با ین صعبی باشد چرا در آن تامل نکرده و شب و روز بزعم
آنکه از برای خدا عمل میشود دکر دیگر دفعه باطل شود چنانچه ظهور حضرت قیامت صغری شمرده
شده از عظمت و صعق من فی السموات و من فی الارض و ما بینهما ظاهر
که چگونه کل در صعق دون ایمان رشد چرا تفکر نمی کنید در احادیث مگر حدیث
آذربایجان را ندیده اید در جلد سیزدهم بحار الانوار که لابد لنا من آذربایجان
لا یقوم لها شیء فاذا کان کذلک فکونوا احلاس بیوتکم و البدوا
ما البدنا و اذا تحرک متحرک فاسعوا الیه ولو حبوا کانی انظر بین الرکن
والمقام بان الناس یبایعونه وهو لا یقبل عنهم الا بان یعمل
بحکم بینهم بالاحکام الجدید الحدیث نقل بالمعنی و همچنین در کتاب
مزبور احادیثی که در خصوص مستجن بودن صاحب این امر وارد شده و همچنین حدیث
مفضل که سؤال کرد چگونه میشود ابتداء این امر و اول ظهور فرمودند که باشتباه
حال ظهور میکند تا اینکه امرش ظاهر و ذکرش در میان مردم بلند میگردد و بعد از آن
با نام و نسب و کنیه در میان مردم ندا میشود که بشنید آن حجت بر همه تمام
میشود و همچنین حدیث اذا قام قائم منا بخراسان و اذا قام قائم منا
بجیلان الحدیث و همچنین گذشت علامات منزداده بود مثل انشقاق
الفرات و انهدام جدار الکوفة و قتل اهل المصر امیرهم و الجراد و الطاعون
والدجال و رایات السود من جانب الخراسان و قتل النفس الزکیة دو

وما فی علم ربّی فداه وقتل الحسنی والکسوف والخسوف وهکذا بوقوع
رسید علاماتی که جناب امیر روحی و ما فی علم ربّی فداه میفرماید در دیوان خود بُنَیّ اذا ما
جاشت الترکُ فانتظر ولایة مهدیٍّ یقوم ویعدل وذلّ
ملوک الارض من آل هاشم وبویع منهم من یلذّ ویهزل
صبیٌّ من الصّبیان لا رأی عنده ولا هو ذو جدٍّ ولا هو یعقل
فثمّ یقوم القائم الحقّ منکم وبالحقّ یعطیکم وبالحقّ یعمل
سَمِیُّ نَبِیِّ الله نفسی فداؤه فلا تخذلوه یا بَنِیَّ وعجّلوا
ای متقدسین بی انصاف ترحم بر خود و بر توابع خود نمائید و بترسید از روزیکه
غلط لفظی و معنوی للباب
یلتفّت السّاق بالسّاق و از روزیکه بپرسند خازنان دوزخ الم یأتکم
نذیر و یقولون بلی قد جائنا نذیر فکذّبنا و قلنا ما نزّل الله من
شیءٍ ان انتم الّا فی ضلال کبیر و ملاحظه بکنید به بینید که اگر کسی از شما ها
ادّعا کند که من امشب در خواب حضرت صاحب را دیدم چه قدر حرمت آن شخص را
مرعی و منظور میدارید و اگر بگوید دیدم در فلان جا ایستاده همان محلّ را باحتمال اینکه
حضرت در آنجا ایستاده زیارتگاه می نمائید و حرمتش را ملاحظه میکنید آیا نمیدانم چه واقع
شده است که الآن با این همه حجج واضحه و براهین قاطعه احتمال هم نمیدهید که خود
حضرت منتظر روحی ما فی علم الله فداه بوده باشد و اطاعت نمی است چه گونه رفتار با آن
جناب فداه سهو نموده بود
بزرگوار و اصحابش نموده و می نمائید که خود در حبس و اصحابش کلّاً در بدر شدند صادق
شد

شداحادیث اهل بیت کلّاً ازخبر فرموده اند که وقتی که حضرت ظهور میکند علمای امّت من
بنای محاربه با او میگذارند و اذیتهائی که برسول الله رسید بآنحضرت میرسانند بجهة
آنکه کلام خدا را با عقاید باطله خود توجیه کرده با او جنگ میکنند و داخل جرگه آفتاب
پرستان و ماهتاب پرستان میباشند عزیز من بپرهیزید از اینکه مصداق این حدیث
بوده باشید بعلم خود مغرور نباشید و بعمل خود مطمئن نه ای بسا عملی که غیر رضاء الله بوده
بگمان اینکه رضای حق در آن است و بسا عملی که در طریق غیر حق بوده بمظنّه حقیّت بلی
اگر کسی در حین عمل گمان کند که غیر رضاء الله است هیچ حقی مظلوم نمیشد و حال آنکه
در همان حین حجت بر او بالغ بوده و جحدوا بها واستیقنتها انفسهم در حق
او صدق میکرده ولی چون مغرور بحقیّت خود بوده هلاک میگشته شعر نمی شد
چنانچه مؤمنین برسول الله را در اسلام بودند که حجت شوند بر مؤمنین اگرچه
این زمان غیر از آن خداوند ظاهر فرموده که هر دقیق النظری که در هر جا هست
با دگشته بل در آثار دیدم که اگر غیر از سیصد و سیزده نفر نقباء بودند جمع میشدند و حال
مؤمنین بقرآن کل منتظر بر مهدی آل محمد علیه السّلام هستند و بر قلب هیچ کس از ایشان
دون ایمان خطور نمیکند چنانچه بر مؤمنین بروح الله که منتظر احمد رسول الله بودند
بر قلب هیچکس خطور نمی کرد که بیاید و ظاهر شود و ایمان نیاورند و حال آنکه شنیده شده
و ظاهر است امر کتاب و شبهه نیست که این ظهور همان ظهور موعود است که احادیث
مالا تعدّ در او ذکر شده تا اینکه حتّی یخرج من بدء الشّعر لشعرتین حتّی

لا يبغي الا نحن وشيعتنا فرموده اند وكل ظاهر شد واگر اتباع حق كرده بودند آنچه
كه ملاحظه نفع ميكردند در دنيا تا حال از براى ايشان شده بود وهيچ چيز از ايشان منقوص
نگشته بود چنانچه اگر سلطان اسلام كرده بود نصرت حق وكل مؤمنين تا حال مضاعف
گشته بود وآنچه در دنيا قصد كرده بودند وقصد نموده اند والآن هم تلافى مافات را نيتوان
كرد وتجربه مى توان كرد اگر مضاعف نشد عوض نشوند وحكم دين ايشان هم باطل نشد
حال كه هر كس از خوف مقام خود نكرد تا اينكه رسيد باينجا كه رسيد كه تمام چنانكه نشنيد
كه ذكر شود وحال آنكه نزد ظهور حجت كل اهل بيت من محض الايمان شد وآنچه در حق
ايشان در احاديث ديده شده ظاهر است چنانچه خود تفرس مى فهمد ولى امروز
هم اصلاح مافات را ميتوان نمود زيرا كه در نزد صاحب حكم غير از يك عقوبت ديگر امرى
نيست همين مفوض ميكردند الى يوم القيمة واز مصدر حكم غير از يك عذاب ديگر
امرى نيست همين ممنوع ميكردند از هر خيرى الى يوم القيمة لا تقنطوا من رحمة الله
فادخلوا مع الداخلين وكونوا من المؤمنين والحمد لله رب العالمين اقل
تمت الكتابة فتمت والعنت ما فيها وتمكنت صورة جوابنا
المستطاب الى من سمى نفسه بالباب هو الاخذ العزيز المقتدر
بسم الله الاجل الاعز الارفع سبحان الذى فضلنا على كثير من عباده
الصالحين حيث خلقنا من نجل خاتم الانبياء والمرسلين ثم
خصصنا بفضل آخر فجعلنا من نسل الائمة الطيبين الطاهرين ثم

في ... من المجيب المنطاب دام ظله الى يوم الحساب

خصصنا

7

خصصنا بمقام آخر فجعلنا من ورثة الانبياء والمرسلين ثم شرفنا
بمنصب آخر فامرنا ان نرابط فى الثغر الذى يلى ابليس وعفاريته
حتى نمنعهم عن الخروج على ضعفاء المؤمنين وندب عن دين الله بحجه
وننقذ ضعفاء عباده من شباك ابليس ومن فخاخ الناصبين
ونملك ازمة قلوب ضعفاء شيعة آبائنا واجدادنا الطاهرين
والصلوة والسلام على جدنا الامجد الاماجد وآبائنا الافاخم واجدادنا
الاعاظم وسائر ائمتنا الاكارم محمد وآله المعصومين العاصمين
سيما على خاتم الحجج الذى غاب عن انظار الناظرين فمن ادعى
المشاهدة او النيابة الخاصة قبل خروج السفيانى فهو من الكاذبين
الضالين كيف وهو بحيث النجم من ايدى المتناولين ومن وصف
الواصفين اما بعد فقد اتانا كتابك وبلغنا النهايات
وشاهدنا فيه رهط من خطواتك وشطرا من هفواتك و
اطلعنا على هواجس بالك ونسبحر اناملك كما نستطلع على جواب
سؤالك ولقد خبأ لنا الدهر منك عجبا اذ طفقت انت تدعونا
الى اتباع الحق وانت عنه بمراحل وتخبرنا بكفرنا وضلالنا
وقد نطقت بكفرك وضلالك الكامل وتعلمنا الكتاب والحكمة
والاخبار وتعلمنا بمكانها فى بحار الانوار ولا تدرى ان

شلك مثل ابن قيس عرف النار • قال عز من قائل قل تمتعوا فان مصيركم
الى النار • الا تربع على ظلعك ايها الانسان • وتعرف قصور ذرعك
عن الحجة والبرهان • اعلم ثم اعلم انك لذهاب في التيه رواغ عن
الحق بلا شك بغير ريبة • ثكلتك الثواكل والندمت عليك الاراميل
الى كم تكش كشيش الضباب • وتتقمص تقمصا لبس لك وتقول ها
اني انا الباب • الم يأتك قبل هذا نذير وكتاب • ام لم تحذر من اخذ
رب الارباب • ولو رأيت كيف خربناك في رسالتنا الموسومة بتخريب
الباب بمباحث السنة ومعول الكتاب • وكيف دققناك في
سورتنا المسماة بدق الباب • وكيف سددناك في سورتنا
المسماة بسد الباب • مضافا الى ما سيتلى عليك في هذه الرسالة
من الجواب • ابمثلنا تعرضت ام الينا تشوقت هيهات هيهات ثم
هيهات غرغرنا وغرنا يغتر بمثلك الغرور • وانما نحن بعناية الله
تعالى عزة حزب الطائفة المحقة واعزها • وقد قرانا بعناية بارئنا
وافاضة آبائنا وائمتنا من علم الاول من الكتب القديمة السماوية
نيف وستون كتابا ومن علم الآخر من كتاب خاتم النبيين
وكتب آله المعصومين عليه وعليهم الصلوة والسلم من رب
العالمين • وما اشتق من كلامها وفقهها وتفسيرها واخبارها

مايغبنا

ما يغبنا ويغني قاطبة فطان مما لك الايمان عن غواية المغوين •
المضلين • وايم الله انا نبشرك بانك بمقتضى جميعها لفي ضلال مبين • وما
شهدنا الا بما علمنا وما كنا للغيب حافظين • ويلك يا لكع ما انت والضال
والهادي • والحاضر والبادي • والسائس والمسوس • والمعقول والمحسوس
والمسعود والمنحوس • والنافس والمنفوس • والحق والباطل والمفضول
والفاضل • فسبحان الله اشد لزومك للاهواء المبتدعة والحيرة
المتبعة مع تضييع الحقائق • وتزييف الوثائق • وسفك الدماء
المحرمة وهتك الستور المحترمة • ولقد ضجت وتضج الى الله تعالى
منك الثواكل وتولولت وتتولول منك الايامى والاراميل وكلها
لله اليوم عليك طلبة وعلى الذين ابتغيتهم من عباده تبعة ولذلك
اعرض عنك وعن مكالمتك ثلة من الاصحاب ولما راوك غير
قابل للسؤال والجواب • وكذلك كنت بيننا وبين من خلقنا و
خلقك من تراب • لكنا نحن شمرنا اذيالنا وشددنا حيازيمنا
معك ومع من معك الاحتجاج • ولبسنا دروعنا الواقية و
سللنا سيوفنا القاطعة • وتترسنا بالتروس لاهل اللجاج الذين
رغبوا في لباسك ورغبوا عن طريق الحجاج • لئلا يكون للناس
على الله بعد اتمام الحجة حجة ولا يشتبه الامر عليهم في دين الله

محجة فابرز للمبارزة حتى نبارزك بالكتاب والسنة النبوية
ونطاعن بالآثار الوصوية عليه وعليهم آلاف الثناء والتحية
حروف هجاء العلم في الشرع اربع. كتاب واخبار وعقل ومجمع
فاسمع وليسمع المستمعون واقهم وليفهم المستفهمون ثم
اعلم وليعلم المستعلمون ان كتابك هذا كسائر ما لبحثه يناقض
صدره الذيل وينادي كل فقراته باعلى صوت لك بالثبور والويل
وان ما نذكره في ردك وردعك بلال كل غلة وشفاء كل علة و
جلاء كل شبهة ونحن نستعين الله الذي وسع علمه كل شقي و
سعيد وكل جبار عنيد ونستعيذه من هواء النفس وهواجس
الجنان ونلتجأ اليه من زلة البطر والطغيان من القلم والقدم
واللسان لانا ما قصدنا من هذا الا ان نحق الحق ونبطل الباطل
بما استطعنا بالحجة والبرهان فاسمع وافهم يا عبد الله ابن عبد الله
وابن امة الله ان الله تعالى جل جلاله ربك ومحمد خاتم النبيين صلى الله
عليه وآله الطيبين نبيك ورسولك والاسلام دينك والقرآن
الذي لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه كتابك والكعبة قبلتك
والائمة المعصومين عليهم السلام ائمتك وسادتك افهمت يا عبد الله
وابن عبده افهمت يا عبد الله وابن امته رحم الله عبدا عرف قدره ولم

بتجاوز

9

يتجاوز حده ثم اعلم ان كتابك هذا الطائر قبل امر الله تعالى في عنقك
اولم تنظر اليه ولا ينظر الناظرون ام لم تبصر عيوبه ولا يبصرها الباصرون
انه كالثياب المتداعية كلما حيصت من جانب تهتكت اخرى او
كالنعال المندرسة كلما خصفت من طرف تقطعت اخرى ام تنظر
ولا تعلم وتبصر ولا تفهم وتتيه كما تاه التائهون ولتسير كما سار السائرون
فلما وعدنا ان نجيبك فلا نخلف الميعاد وما اهديكم الا سبيل الرشاد
مضافا الى ما رواه عبد الله عن ابي عبد الله عليه السلام قال رد جواب
الكتاب واجب كوجوب السلام فها نحن نقدم فقرات كلامك في البين
ثم نطلق في مضمار المجادلة جواد لسان وشفتين اما ما ذكرت من انه
يحيي ويميت ثم يميت ويحيي فغلط بين اذ لا يمكن وقوع موت بعد
موت كيف ولا يمكن تحقق الموتين من دون ان يتخلل بينهما حيوة ارايت
ان يتحقق للجسم سكونان مختلفان من دون تخلل حركة بينهما او حركتان
مختلفتان من دون تخلل سكون بينهما فلا بد ان تكتب ثم يحيي ويميت
بعد قولك هو يحيي ويميت فهذا اول اغاليطك فانظر ماذا ترى
واعلم انه قد خاب من افترى وذكرت ان هذا هو القائم الحي الذي
كنتم به توعدون وما تذكرت انك لست بقائم بل قاعد ولست
بحي بل ميت وما نحن بك ولا باباطيلك موعودون ان الذين سبقت

لهم منا الحسنى اولئك عنها مبعدون. وذكرت انه لاريب انا وآباكم
مزيد الحق ولكنا قد وجدنا الى ذلك من سبيل بما قد وجدنا من آيات الله
التى يعجز عنها العالمون وما تذكرت انك عن الحق لبعيد لقد كنت فى غفلة
من هذا فكشفنا عنك غطائك فبصرك اليوم حديد وما وجدت الى الحق
من سبيل وما انا عليك بوكيل وما آياتك حتى يعجز عنها العالمون وان
كثيرا من الناس عن آياتنا لغافلون وذكرت وان هذا ما ثبت به ديننا
من قبل الى قولك ان يتخذ الى الله سبيلا وما تذكرت ان آيات خاتم النبيين
صلى الله عليه وآله الطيبين اعجزت الاولين والاخرين واما آياتك
فما نسر الناظرين فما السيف بجدل الابطال لا بالسيف والادبار
والهزال فعليك بالتصفح ارايت ان يكون التكحل كالكحل فى العينين
او يكون من اسس بنيانه على التقوى مثل من بنى بلا اساس ومن اظلم
ممن ذكر بآيات ربه ثم اعرض عنها انا من المجرمين منتقمون فانتظر
فانا معك منتظرون وذكرت انا قد سمعنا ما قد مضى فى ظهور محمد ولا ريب
فى ان ظهور مهدى ذلك عين ظهور محمد عند الذين هم الى النقطة الاولى
ينظرون وما سمعت بالنقطة المحو ما قد مضى فى ظهور خاتم النبيين صلى الله
عليه وآله ولو سمعت ما عقلت لانك لو عقلت لكنت تعلم ان الله تعالى
شانه اكمل ديننا واتم نعمته علينا يوم الغدير وفى التنزيل لو كنا نسمع

اونعقل

١٠

اونعقل ما كنا فى اصحاب السعير ثم لاريب فى ان المهدى من آل محمد صلى الله
عليه وآله وصى اوصيائه عليه وعليهم السلام ثم لاريب فى ان الانبياء
بجملتهم عبيد سيدنا وسيدهم خاتم النبيين وخاتمهم فكيف يكون
ظهور العبد عين ظهور سيده نعم هو مثل ظهوره وفى حكم ظهوره كما نتكلم
بهذه الفقرات عند حضوره وهل تستطيع ان تحضر فى محضره وتقول
لاريب فى ان ظهور مهدى عين ظهور جده صلى الله عليه وآله هذا كله
اذا كان المراد من المهدى المهدى الذى نحن فى انتظاره جعلنا الله من اعوانه
وانصاره وان كان مرادك منه نفسك وشانك وشغلك وكسبك فارحم
نفسك ونفوس من اغويتهم وارجع عن الضلال وتب الى الملك
المتعال وان كان لن يقبل توبة المبدع المضل للاضلال وذكرت
بذلك عين كل ما قد بعث الله من نبى الى قولك ثم تؤمنون وما
دريت ان هذا الكلام غير كلام اهل الاسلام لانه صريح فى الحلول والتناسخ
والالحاد التى ليست من ديننا ولا من مذهبنا بل هو دين الزنادقة
واهل الالحاد يا قوم انى اخاف عليكم مثل يوم الاحزاب مثل داب قوم نوح
وعاد وثمود والذين من بعدهم وما الله يريد ظلما للعباد وذكرت
ان ذلك مبدء الامر من اوله الذى لا اول له وآخره الذى لا آخر له
وكل به تتمون وما تذكرت انه كذب وافتراء مبين وما وقفت فى

ولا ريب فى ان الاوصياء عبيد انبيائهم صح

هذه الفقرة على غلطتك وتنفض مذرويك وتضرب بصدريك فمهلا
مهلا لا تطش جهلا السبت قول الله عز وجل ان الذين يفترون على الله
الكذب لا يفلحون متاع في الدنيا ثم الينا مرجعهم ثم نذيقهم العذاب
الشديد بما كانوا يكفرون ۝ وذكرت ان مثل ذلك كمثل الشمس الى
قولك ثم تؤمنون ۝ وما تذكرت ان هذه الفقرات مما لا يغني من جوع
نكيف من جوع غيرك وما ادرى ما تريد من هذه الفقرات فان كنت تقول
ان الكل خلقوا ورزقوا وماتوا وحيوا بوجود الامام عليه السلم الذي ما يشاء
الا ما شاء الله وما يريد الا ما قد اراد الله فهذا من بديهيات مذهبنا
فان كنت تقول ان الكل بوجودك خلقوا الى آخر الفقرات وانت الذي
ما يشاء الا ما شاء الله وما يريد الا ما قد اراد الله فاطرق كرى ۝ اطرق كرى
ان النعام في القرى وذكرت ان القائم اذا ظهر بالحق باذن ربه
فاذا التذكرن من آدم الى محمد ص فيا ليت شعري ما اطول لسانك ومن
جعلك ذاكرا بين يدي امام زمانك حتى تذكر من آدم الى خاتم انبياء الله
ورسله فنحن وهبنا لك اسماء جميعهم فاذكر لنا اسماء الانبياء الذين
قبورهم بكربلاء وهم على ما في الآثار مائتا نبي فقل اين قبورهم هل قبورهم
في مكان واحد او قبورهم شتى امن بني اسرائيل كانوا ام مختلفين
اماتوا ام قتلوا ام مختلفين فات برهانك ان كنت من الصادقين

وذكرت

وذكرت ان كلما تحبون ان تنظروا الى نبي تتبعونه فاذا فلينظر الي
فان كل قد بدأوا من تلك الشجرة ولترجعن اليه ذلك امر الله كل اليه راجعون ۝
وما تذكرت ان شناعة هذا اظهر من ان يذكر فانك ان اردت من المنطوق
المذكور نفسك فويلك لقد ارتقيت مرتقا عظيما ۝ وادعيت امرا
وخيما ۝ فان قلت لما كنت من ذرية النبي صلى الله عليه وآله وكان النظر
الى وجه ذريته عبادة قلنا هب ان النظر الى وجه ذرية النبي عبادة لكن
النظر الى وجه النبي هب انه كذلك لكن كون النظر عبادة مشروط
بما لم يتلوثوا ويتلطخوا بالآثام ولم يخرجوا عن منهاجه عليهم السلم وقد
تلوثت بما لا يطهره العمان ۝ وخرجت عن الدين والايمان ۝ والحكم
بيننا وبينك آيات القرآن ۝ فارجع الى نفسك واعلم من انت ثم قل
هل انت اهل لما ادعيت انا لله وانا اليه راجعون ۝ وان حكيت عن
قول المهدي من آل النبي فما لك من النبي وآل النبي دع فضول
الكلام وكلام الفضول وهو تعالى شأنه اجل من ان يحكي مثلك الفضول
كلامه ويبين مرامه ونحن تعالى شأننا اجل من ان يكون الجاهل هاديا
والاعمى قائدنا وذكرت انما الناس اموات لا يعلمون يظنون انهم في
دين وهم قد خرجوا بما دخلوا فيه ولكن لا يشهدون ولو عرفوه لم
يحتجب عنهم من احد ولم تذكرت ان الحكم بموت احد من الناس و

٢ عبادة لكن ما الدليل على ان النظر
الى وجه ذرية النبي ص

من الحكم بموت الناس اجمعين ولقد لقناك من قبل لعقائد المسلمين
لئلا تحسبنا نحن الذين هم اموات بل احياء يعلمون ولا يظنون بل
ظنك في حقهم من بعض الظنون والحكم بان احدا يظن بانه على
شيء وليس في شيء اولى من الحكم بانهم يظنون انهم في دين مطلق
مع انهم قاطعون بانهم في افضل الاديان والحكم بخروجك عن
الاسلام وحدك اولى من الحكم بخروج اهل الاسلام عن دينهم
ولو انصفت لكنت من الذين يستشهدون ثم ان الحكم بخروج
الناس عن دين بما دخلوا فيه متناقض لا معنى له الا ان تقول ان
الباء هنا بمعنى عن ثم قولك لو عرفوه لم يحتجب عنه من احد كلام
عجيب ودعوى التلازم بين المعرفة وعدم الاحتجاب غريب
او ما تعلم ان قلوبنا معشر الامامية خلقت من فاضل طينة ائمتنا
عليهم السلام وهي لا تموت ولا تخرج عن دين وان اثمت نفسها
وابرابها يعلمون انهم في دين الله وان الدين عند الله الاسلام
من لدن آدم الى يوم القيام وهم بذلك قاطعون لا شاك واحزابك
ظانون اولم تنظر الى دين خاتم النبيين صلى الله عليه وآله الطيبين
كيف صفى هو بين المياه من الماء الزلال والى منهاج اطائب
عترته كيف ابين هو بين الاشكال من شكل الهلال انما الحجج

٢ وذلك غير معهود

من

من الدين من كان ينازع في الدين اهل الدين قال عز من قائل في
الكتاب المبين ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الكافرون وبقولك
في سورة كتابك ٢ ولقد حكمت بغير ما انزل الله في مواضع كثيرة منها
جعلك في سورة قرائتك امك ام المؤمنين مع انه يجوز وطيها لقاطبة
ابنائها من المؤمنين باجماع المسلمين ومنها دعواك انك المتكلم
مع موسى ابن عمران في طور سينين ومنها دعواك نزول الوحي
والآيات اليك بعد خاتم النبيين ومنها نزول التورية اليك
اولا ثم انك اعطيتها لكليم الله ومنها نزول الانجيل اليك وانك
اعطيته لروح الله ومنها حرمة كتابة كتابك بالسواد في بداية
خروجك على المسلمين كعبيد الله ابن زياد اوما كفاك ما كتبه
الائمة بالمداد ام تحكم بخروجهم عن منهج الرشاد مع انه من
ضروريات ديننا ودين جميع العباد ومنها حرمة شرب الغليان
والشطب فيا ليت كان لك عقل وادب ومنها حرمة اكل البيض فيا ليت
ما ابيت في صلب غيض ومنها ابعادك اهل الارض خمس سنين
وقد تمت حجة عليك الضلال المبين ومنها دعواك انك القائم
المنتظر ستعلم غدا من الكذاب الاشر ومنها خطبتك ذات بعل
من المؤمنين حيث كتبت اليها اني زوجت بعلجين ومنها

٢ ومن يحكم بغير ما انزل الله في كتابه فقد كان عند الله في قطب النار محشو ٢١

طهارة النجاسة ينظر آل الله اليها فلم لم تتطهر حيث ينظرون اليك
والى سائر الكفار ولم لم يصيروا طاهرين مع انك تنظر اليهم سيما
الارامنة والروس وغيرهم من الكفار الذين هم لك جيران وانت لهم
جار ام ليسوا من انجاس عباد الله ام لم تنظر اليهم بنظر آل الله فنسألك
ان تنظر اليك ثم الى عشيرتك والاقربين حتى يصيروا طاهرين
ومطهرين ولقد دعوتنا الى الايمان بك خمس سنين فما آمنا بك
ولا بكتابك فادع الكفار الى اتباع الحق بعد الحين وارهم معجزاتك
وآياتك حتى يصيروا مسلمين وما تريد من المسلمين وكتاب المسلمين
وهل بعثك من بعثك الى مسلمي اهل الايران وعفى عن اهل سائر
الاديان ام تعصي من بعثك الى كافة الناس وتقتصر في تبليغك
ببعض الناس ام انت الخناس الذي يوسوس في صدور الناس
وجملة الكلام ان دعوى معرفة القائم عليه السلم مستلزم لعدم
الاحتجاب بين العارف به وبين ذلك العالي بالجناب تكذيب
لدين خير البشر وابطال لمذهب الائمة الاثني عشر سيما
للتوقيعات الصادرة عن القائم الغائب المنتظر عليه وعليهم صلوات الله
الملك الاكبر ارايت من لا يعرف الحضر والبادي والجن والشيطان
والشياطين والخناس وهم على وجه الارض كسائر الناس فلم

لايراه

لايراه احد من الناس وان تقول اني اقول ان المعرفة توجب ان
العارفين لا يحجبون عنه لان الامام عليه السلم لا يحجب عنهم وهو
مع انه خلاف ظاهر كلامك وغير مرامك ومرادك ايضاح للواضح
والباح للابلج على انه غير مختص باوليائه بل عقائدا ولبائه انه لا يحجب
عن شيء من الثريا الى الثرى ومن الاخرة والاولى وهو يرى
غيره وغيره لا يراه من الغيبة الكبرى الى يوم كالبدر فيه سيتجلى
ان شاء الله تبارك وتعالى فمن كذب وتولى يصلى النار الكبرى ثم
لا يموت فيها ولا يحيى ثم هذا كله اذا كان المراد من الاحتجاب الاحتجاب
الصوري واما اذا كان المراد من الاحتجاب الاحتجاب المعنوي
فنحن معاشر حزب الطائفة المحقة الاثني عشرية كثر الله امثالنا
في البرية لا نقول به بالكلية اذ كل من عرفه وعرف آباءه لم يحجب قلبه عنه
وعنهم ولو يراهم كل حين بملاحظات قلوبهم اللامعة وان لم يشاهدوهم
بعيونهم الباصرة كيف وهو بمنزلة الشمس اذا غيبها عن الابصار
السحاب وبوجوده يتشفع المتشفعون في كل باب فكما ان النجوم امان
لاهل السماء فكذلك هو امان لاهل التراب كحل الله عيوننا بتراب
نعاله وجعلنا من اعوانه وانصاره ثم يا ايها الفلاني اي فائدة
في ذكر هذا وامثال هذا ومن لا يعلم غير هذا وامثال هذا ومن لا

يعرف ما تعرفه من المؤمنين الاخيار ولا تسرف فى القول ان المسرفين
هم اصحاب النار وذكرت ولو كان احد ممن بقى من دين آدم وقبل آدم عم
قولك هم فى رضاء الله خالدون فياليت شعرنا ما تريد من هذا الكلام
فان كنت اردت انه لو بقى احد ممن كان فى دين ادم ع الى زمان الحجة ولم
يؤمن به لم يكن من المؤمنين وان آمن بجميع الانبياء والمرسلين
والاوصياء المرضيين عليهم السلم فهو كذلك لكن اى فائدة فى ايراد
هذا الكلام وارساله الى مثلنا نعم فائدته اظهار بديهى من البديهيات
ثم اى شيئ من الممكنات لا اول له حتى بقى احد من قبل آدم البشر لتوهم
من بقى به الى الله خضوعا وجلاله ثم اى اسند رأيك فى قولك ولكن
لما احضب لم يكن يومئذ من المؤمنين لقد جاءك الحق من ربك
فلا تكونن من الممترين ثم ضربت لمقصدك هذا المهمل المثل الغلط
المجمل وهو قولك وان بمثل ذلك من يصبر فى الفرقان الى قولك كل
مبتلون انك ومن معك لبضلالك مهتدون فيا من لم يصبر فى
القران وتعدى عن موضعه بالبطر والطغيان وما تعبد بما تعبد
به سيد الانس والجان وخلع عن نفسه ربقة الدين والايمان ويرى نفسه
مخلدة فى رضاء الملك المنان واحاط علمه بما قد شهد الله عليه بانه بابا
من ابواب الشيطان ان استطعت ان تنفذ من اقطار الدليل

والبرهان

والبرهان فانفذ انت ومن وليك ولا تصبر بما جاء الرسول به فى القران
فباى آلاء ربكما تكذبان وذكرت ما تعلمن من نفس الا وتريد ان تعلمن
لله الى قولك فى رضاء الله خالدين وما تذكرت بانك من ضادهم بيد
لانك تزعم انك فى افسادك واضلالك تعلمن لله ولكن لم تشهد عليك
به احكم الحاكمين واسئل احكم الحاكمين الا ان ترجع الى مرجع المؤمنين ولن يقبل الله توبتك
ولا صرفك ولا عدلك لانك من المخلدين ما هذا الظن والزعم منك
فى حق عامة المسلمين والحكم بكفرهم بغير علم ولا هدى من رب العالمين
او ما تعلم ان من افتى الناس بغير علم ولا هدى من الله فهو من الملعونين
عند الله وعند ملائكته ورسله وحجج المعصومين عليهم الاف الصلوة
والسلم الى يوم الدين وذكرت من بُد الله ان يظهره على سن الثلثين
بعد ما قد قضى عليه الف سنة الى قولك انتم بها تجتهدون فان عنيت
من هذا نفسك مفسك وشغلك وشأنك معلوم وانت ممن رحمه الله
لسوء عملك محروم فان عنيت من هذا حجة الله على العالمين الذى
يظهره على سن اربعين لا الثلثين بعد ما قد مضى عليه الف او ازيد
من السنين فنحن به من المؤمنين وبظهوره من الموقنين المنتظرين وكيف ينكر من له ادنى درايةٍ كمال قدرة الفاعل
ونهاية قبول القابل وله عليه السلم فى هذا المعنى الاف بما ثل وكم
قامت على امكانه ووقوعه البراهين والدلائل بل قد صار هذا

المعنى عند صغارنا فرقة المحقة وكبارها من البديهيات الأوائل ويشهد
بصدق قولنا اطلاع مثلك مع انك بيني وبين الله عن العلم رجل راجل
فاذا كان الأمر في الوضوح بمرتبة اطلع عليه مثلك فهل يكون فيه بين المسلمين
جاهل ثم اي فائدة في ايراد هذه البديهيات الأولية في امثال هذه الرسائل
وتدم العاملين بالظن على زعمك ولا نعلم انك متعلق باوهن الحبائل ام
وذكرت هو الأول والآخر الى قولك انما هي شمس واحدة فلا بد من
التفصيل للتسجيل فنقول ان كان مرجع الضمير انت فلما صدقت فانك
اول الستين من المتنبئين واول الاثنى عشر من آل ابي طالب الذين
يدعون الامامة لانفسهم قبل ظهور امامهم فلا تكون قابلا للرجع ولكنك
كذبت في دعوى الآخرية فانه ياتي بعدك تسع وخمسون متنبئا واحد عشر
رجلا من آل ابي طالب الذين هم شركائك في طلب الرياسة العامة نعم لما
كنت من ظواهر الشيطان وبواطنه يصح منك دعوى الظاهرية والباطنية
لكن الحصر ممنوع فان للشيطان آلاف ظاهر وباطن وانت منها وان كان
المراد مرجع الحقيقي وملجأ التحقيقي عجل الله فرجه لذ فعلك ودفع امثالك
واخزابك فنقول هو الأول لانه اول من يرجع الى الناس بعد الغيبة
الطويلة من آل محمد صلى الله عليه وآله وهو الآخر لانه آخر اوصيائه عليه
وعليهم السلام وهو الظاهر في وقته ان شاء الله وهو الباطن وعنده بواطن

الشرع

الشرع بحكم بمقتضاها ان شاء الله تعالى فنحن بذلك كله من بركاتهم وبظهورهم
معتقدون وفي البرائة من اعدائهم ومخالفيهم مجتهدون ثم
قولك ذلك شمس المشية كلما طلعت الى آخر الكلام فيه نظير الكلام
في السابق فان كان المراد من المشار اليه باسم الاشارة انت فقد صدقت
لكنك شمس مشية الشيطان كلما طلعت باذن الله وغربت فانت شمس
واحدة وان عوض امثالك وبدل جلبابك وان كان المراد من المشار اليه
المشار اليه في الآفاق والانفس فصدقت لكنه شمس غربت وامثالك
الخفافيش طلعت نسأل الله تعالى طلوعها فاذا طلعت فالخفافيش غيبت بهرب
ثم في اي موضع وجدت قلت ثم الادلة الشرعية التي نحن نتمسك
بها ونجتهد فيها مقتضى وصية سيدنا ونبينا حيث قال اني تارك
فيكم خليفتين كتاب الله وعترتي الا انهما لن يفترقا حتى يردا على الحوض
من تمسك بهما نجى ومن تخلف عنهما فقد غوى على ان السماء والارض
قائمتان بالحجة من لم يحتجب بهما فقد ضل وغوى فانظر ماذا ترى
ذكرت ان هذا يثبت لي قولك عما انتم تعلمون وفيه ايضا تفصيل
فنقول هل المراد منه نفسه فهو مراد الغوس لانه ان ادعى النبوة
ونزول الكتاب اليه بعد خاتم النبيين فقد ارتد الرجل عن دين الله
ويجب قتله عند رسول الله وآل رسول الله وعلمائهم عليه وعليهم السلام

وان كان المراد منه غيره فاى فائدة له اذا كان الرسول ومن ولي الكتاب
غيره اذا لم يتبع سنته ولا دينه ثم اتى مدخليه لهذا الكلام بما قبله وما بعده
فما ليت الرجل قتل او مات حتف انفه وذكرت لو ينقص ما على الارض الى
قولك ولكن الله يفعل ما يشاء وما تذكرت انك (بانك) من بدع زدتها في الدين على
الدين وليس من الدين كما ذكرنا قليلا منها والقليل يدل على الكثير ولا
ريب ان المزيد من اصحاب السعير ثم ان كان دينا كما وصفت بانه لن يقدر
احد على ان يزيد فيه شيئا او ينقص كما اعترفت فلم زدت فيه ما زدت و
انقصت فيه ما انقصت وان يك دينا كما وصفت فلم اعترفت ثم اعرفت
فعلى التقديرين خرجت عن الدين وبئسما خرجت الله رقيبك حيثما
ذهبت وذكرت ولتعرفن قدر امام السر بينكم الى قولك وانتم في الليل
تسلكون وما تفطنت بها الفقير بفصيحه هذه الفقرة من كلامك لفظا
ومعنى اما لفظا فلقبح اضافة الامام الى الله جل سلطانه واما معنى فلما لا يحصى
من التناقض وغيره اما التناقض فلانك اثبت في قولك ولتعرفن الامام
معرفتنا الامام عليه السلم واكدتها بالنون واللام فكلاهما شاهدان عادلان
على معرفتنا مقتضى اقرارك وبناقض نفيك ثابتا وجدانا الى الامام
سبيلا بعد غروبه الى يوم القيمة ثم اتى تلازم بين غيبة الامام وبين
عدم المعرفة به ثم ان كان المراد من هذا الامام امام الله بينا انت فقد

صدقت

صدقت لكنك امام اللاهي لا امام الله فلو غربت مثلك الشمس عنا
لكان خيرا لنا تنح عنا فعنا ثم عنا وان كان المراد من الامام الذي غاب
عن الانظار ويؤيد شيعته في غيبته حيث ما دار عجل الله ظهوره ورفع
الاستار ومثل اصحاب النار بنصر الله انصاره الذين هم اشداء على الكفار
فاين انت من حمى حياه جلاله ايها الغدار ثم انك زعمت انك تسرى
في النهار ونحن في الليل سالكون اوما قرات في كتابنا قوله عز اسمه
كل حزب بما لديهم فرحون ولنعم ما انشد المنشد فافاد واجاد
اذا انسب الطائي بالبخل مادر وعير قسا بالفهاهة باقل
وقال السها للشمس انت خفية وقال الدجى للصبح لونك حائل
فيا دهر مت ان الحيوة ذميمة ويا نفس جدي ان دهرك هازل
انما مثلنا ومثلك في هذه النسبة مثل معوية ومثل امير المؤمنين عليه
السلم حيث كتب اليه عليه السلم ما حاصله ثبوته في الدين وخروج امير
المؤمنين عن الدين فويل لك من ديان يوم الدين باى دليل تجرأت
على كافة المسلمين ومن اين اطلعت على ايمانك وكفر عامة المسلمين
فعليك بالنصفة هل ارتداد وحدك اولى ام ارتداد كل المسلمين فمن لا
انصاف له لا دين له عند خاتم النبيين صلى الله عليه وآله الى يوم الدين
وذكرت وكلما انتم تنسبون الى الحق قد حقق بقول الله ذلك مبلغ

الامر فكيف انتم لا تنفقون ٥ وما تذكرت بان من جملة ما تنسبه الى الحق
حكمه وحكم امنائه وامناء امنائه عليهم السلم بضلالك واضلالك
وقد حقق ذلك بقول الله جل سلطانه فنحن اتقينا منك ومن امرك من
امثالهم الى الاختتام اذ كم جاء وكم يجيء مثلك في الايام ولست انت
ولا امرك اول ثائرة كسرت في الاسلام ٥ وذكرت لا سبيل لكم ان تؤمنن
بالقران الا وان تؤمنن بالبيان ٥ وان عليه سواء ان تؤمنون او لا تؤمنون
وما تذكرت ان الله تعالى قال العجب لمن اشتغل بعيوب الناس وهو غافل عن
عيوب نفسه لم لا تفهم ان هذه الفقرة كفقراتك السابقة واللاحقة
غلط لفظا ومعنى اما لفظا فستطلع عليه تفصيلا واما معنا فقد صددتنا
عن سبيل الله وسددت سبيلنا الى الايمان بالقران الا ان تؤمنن
بالبيان ٥ ولا ندري ما اردت من البيان ٥ فان اردت نفسك فقد
صدقت لكنك بيان الشيطان ٥ عليه وعلى اتباعه لعنة الله الملك المنان ٥
وان اردت منه صاحب العصر والزمان ٥ عليه وعلى اتباعه سلام
الملك السبحان ٥ فمالك منه ايها الملاعين اولم تعلم انا نحن تمسكنا بعد
خاتم الرسل بالقران ٥ ولتربك القران ٥ سواء عليه ان تؤمنن بهم ام تخلق
عنك ربقة الايمان فنحن نرجوا ان يقتلك الله بسيفه في هذه الاوان ٥
وذكرت هل يرضى احد منكم حينئذ يقدر ان يقول اني علي بن عيسى عليه

السلم فاذا لا يرضى من بعد ان تقولن ما انتم فيه لله لتدينون وما تذكرت
انت نفسك ماذا تقولن كالمرسلين ام تحاجنا كما حاج الناس نبيا فانكم
مع حجج الله المنذرين ام بعذاب الله تستعجلون فاذا نزل بساحتكم
فساء صباح المنذرين ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ويتبع
كل شيطان مريد يا ايها المسكين المستكين انا لو لم نقل بان معشر
علماء امة خاتم النبيين افضل من انبياء بني اسرائيل عليه واله وعليهم
الصلوة اجمعين كما دللنا عليه في رسالتنا المسماة بافتخار الامة
لقلنا بمساواتهم معهم لا محالة وهل في علماء ال محمد الكرام صلى الله عليه
وعليهم احد كان في صدره من دين الله من بركة رسول الله وال رسول الله
اقل مما في يد عيسى ومن يحذو حذو عيسى عليه وعلى مثله السلم في كل
صباح ومساء ثم من بذلك لا يرضى فان كنت انت لا ترضى فبنا
تلطفني وان كان امام زماننا لا يرضى فمالك منه وبينك وبينه من
جزائر الخالدات الى مشهد الرضا روحي وروح العالمين له الفداء
هذا ومع ذلك كله يناقض قولك هذا ما تفوهت به بعد هذا في
قولك وان ما شرع عيسى من الدين من عند الله ذلك دين محمد
في ظهوره وذلك دين قائمكم ع في ظهوره الى قولك ولتكونن في دين الله
من الموقنين وما تذكرت كيف في حيص وبيص وقعت ثم

ابليت وان هذا من المواضع التي فيها سهيت ونسيت وقد قال صادق
اهل البيت عليهم السلم ان مما اعان الله على الكذابين النسيان فيا ايها
الذكر لم لا تذكرت بانك ذكرتنا اولا بانه هل يرضى احد منكم
حينئذ يقدر ان يقول اني علي بن عيسى عليه السلم فاذا لا يرضى كيف
ثم ذكرتنا بان ما شرع من الدين من عند الله ذلك دين محمد صلى الله
عليه وآله في ظهوره ودين قائمكم وان هذا لا يجتمعان وبينهما برزخ لا يبغيان
فعلى حصرك هذا لو قلنا حينئذ العياذ بالله انا علي بن عيسى عليه السلم
فاي عيب فيه واي قدح يعتريه على هذا اذ بهذا الاتحاد كيف لا يرضى
من لا يرضى ويحكم علينا بالكفر والالحاد ولقد من الله علينا معشر اهل
الاسلام برفع الاصار نسئل الله ان يرفع ذكرك من بيننا ويزيلك
كساير الاقذار ويدخل مثلك الباب من باب دار البوار وذكرت
وانما الفرج ما قد اتاكم الله حيث قد اظهر الله عبدا وآتاه من البينات
من عنده مثل ما قد آتى محمدا من قبل ولم يكن دون ذلك بحجة
يومئذ ولتكونن ذلك عند المؤمنين بمثل ما قد نزل الله من قبل
في كتاب عظيم اولم يكفهم انا انزلنا عليك الكتاب الى آخر الاية وما
تذكرت وما دريت في قولك هذا الى ما ارتقيت وفي اي مرتع
ارتعيت يا هذا اكفرت بالذي خلقك من تراب ثم سواك رجلا اهل

يكفيني

يكفيني ما لا يكفيك ويغنينا ما لا يغنيك وهل انت الفرج الذي آتانا الله
اياك واظهرك لنا ومن البينات من عنده آتاك ما انت وما آتاك الغم
آياتك ظاهرة لكن في الفسوق والفجور ومعجزاتك باهرة لكن
الارض منها تمور اخذ الانسان ما انكره قتل الانسان ما اكفره
اعلم يا سيد الاشرار انك قد اسأت الاختيار وركبت الخسار
واخترت على الاقبال الادبار حيث انكرت معجزات جدك يومئذ
عدا القران وقد امتلئت صحف اهل الاسلام والايمان من تعداد
معجزاته بالدليل والبرهان حتى تجاوز ضبطها الى ما فاق عن الف
سوى القران فيا من انكر معجزات جده فخر الاعالي والاداني استمع
ماذا نحكي لك من مارتين النصراني الذي الف كتابا في الترجيح بين
دين روح الله وبين دين حبيب الله وجعله مشتملا على فصول وعقد
فصلا في تعداد معجزاتهما فذكر شطرا من معجزاته عليه السلم وشطرا من معجزاته
عليه وآله الصلوة والسلم فهو مع نصرانيته يعد شطرا من معجزاته وانت
مع دعوى اسلاميتك وبابيتك تنكر معجزاته سوى القران افقد
بانا ثم وانظر الى مقالة النصراني والى مقالتك الايماني ثم انك ذكرت
آية ان الله تعالى آتاك من البينات من عنده مثل ما قد آتى محمدا
من قبل وما فهمت ان ما آتاه الله تعالى من البينات ما ابطل

بدلیل واحد منها الادلة واخسف ببدر منها الاقمار والاهلة
وجعل بنیانتر کلها علیك وعلی امثالك اذلة واما آیات فاضحوکة
عند العلماء الاجلة وقیاسك وقیاس رسول الله وقیاس کتاب الله
بك وبکتابك قیاس السماء بارض مضلة این الثریا من الثری اطرق
کری اطرق کری ان النعام فی القری والعجب بل کل العجب
منك ومن استدلالك علی فرجیتك بآیاتك وهزلیاتك فی ثبوت
بابیتك واعجب منه الاستشهاد علی حجیتك بقوله تعالی اولم یکفهم انا
انزلنا علیك الکتاب الی قوله لقوم یؤمنون وما دریت ان الکتاب
الذی انزل علیه صلی الله علیه وآله کاف للذین امنوا وللذین یؤمنون
فاذا کان کتابنا یکفینا معشر المؤمنین ویکفیك وامثالك فالی این
تذهبون ولقد اشتریتم الضلالة بالهدی فما ربحت تجارتکم فهل
انتم مهتدون فاحذر ولیحذر من عبدك یوم نبطش البطشة
الکبری انا منتقمون ونوشته بودی که اگر فرج ممکن دعوت وبا علم بقرآن
شئون مختلفه بود از بعد رسول الله ص تا امروز اینها در نزد مؤمنین چه از سنی وچه از شیعه
بوده وهست به به به **فرد** آن دولتی که می طلبیدیم بارها رسید راه خانه
وخود بر درآمده حمد خدا را که تیر دعای این بنده آثم را بهدف اجابت مقرون
ساخته این دعای ما را مستجاب فرموده اما لیکه از درگاه عزیز مقتدر مسئلت

بنموده

می نمودیم که زبان آن وادارد که از تمام زبانها قدم بفارسی نهاده تا عامه بندگان خدا را
محقق شود که تو مرد لاف لا[illegible] ای عجب [illegible] کسی که گفته بود که فرج آل محمد صلی الله علیه وآله
اینها است که از پیش خود بهم بسته ای وچون کور کن قبر شیخ مبین را [illegible]
وانکه فرج را تفسیر نموده بودی که طرح امری است که خداوند حجتی را مبعوث فرماید وحجتی باید بدهد که کل از آن و
عاجز باشند چنانچه بمحمد رسول الله عطا کرده گویا خیال خام نموده که دور از خواص وعوام تو
نیز حجتی واین افسانهای بیهوده بی معنی غلط تو نیز حجت است **فرد** ای مگس عرصه
سیمرغ نه جولانگه تست عرض خود میبری وزحمت ما میداری اگر حجت آن آیت
که کل را عاجز سازد پس کو نه تحریر لغاتی داری ونه تعبیر [illegible] در ظاهر آن [illegible] ودر باطن آن
که خود میدانی بل الانسان علی نفسه بصیرة ولو القی معاذیره وانکه
نوشته بودی امروز قرآن حجت او است نه غیر آن ودر نزد کل هست ونفهمیدی که غیر
از قرآن امروز حجت دیگری نیز دارد که او در نزد کل ودل در نزد او هست عجل الله فرجه و
نیز نوکری دارد که او را برد دروغ تو وامثال تو مأمور فرموده که خود آن [illegible]
وکلامش شنید بیت اگر خواهی به بینی بیا وببین **شعر** بیا تا نبرد دلیران کنیم
در این رزمگه جانسپاران کنیم ببینیم تا بلندی که راست در این کار
فرو بندی کراست لعنة الله تعالی در [illegible] پنج سوره از دروغ تو ودر دو سوره
باطله تو انشاء واملاء نموده ایم که اگر تمامی عمر خود را [illegible] وهر روزه صد ساله
از آن جانی بی بهره نباشی وچون فصحاء اربعه چندین سال خود را [illegible]

می توانی بیان نشانی و رساله در تخریب تو تصنیف رفته که عرصه شش جهت عالم را چنان
بتو تنگ نموده ایم که بجز از حصن حصین جهنمی بجائی فرار توانی نمائی ولات حین
مناص و نوشته بودی که چرا محتجب شوید شئون علمیه و یا عملیه یا ملکیه و یا عزیه و کل
آنکه شبهه نیست که شب و روز در نزد خود از برای حق عمل می کنید ولی بر نفس خود مشتبه
کرده اید امر را چنانچه در هر ظهور حقی امت قبل بهمین اشتباه ماندند و برعم خود لله ماندند و حال
آنکه در نار ماندند چرا نفهمید که تو در شئون شیطنت و بطرق بلعث محتجب مانده بعضی از ناس را
بانواع تدلیسات و اقسام تلبیسات بقدریکه می توانی از دین مبین چون شیطان
لعین در می بری و امر را بر آن تیره روزگاران چون غول بیابان مشتبه نموده تا آنکه
خدا امثال خود خسر الدنیا والآخرة می نمایی الا ان حزب الشیطان هم الخاسرون
مگر خاطر نداری آن صیحه ها یکه چون شیطان باطراف و اکناف از خراسان و فارس
و اصفهان و طهران و مازندران و زنجان نمرده و اولیای خود میزدی علیکم بالجبل
علیکم بالجزیرة الخضراء مگر فراموش نموده آن تحریصات و ترغیبیکه با بیات
فارسی نوشته بودی مگر نمیدانی با این اشتباه کاریها چه قدر در میان ضعفای مسلمین
فساد بر پا نمودی و چه قدر خونهای محترمه را فاسد نموده بناحق ریختی و اطفال صغار را
کشتی و زنهای ضعیفه عاجزه را بیوه نمودی بس نشد و هنوز حیا نکردی و از این
مزخرفات و هذیانات دست بر نداشتی تو اگر حقی من حجت توام [illegible] ره جان
رو که رهروان رفتند بیا دست از این افتراها بردار و ترک کن [illegible]

بکتاب الله و ائمه اطهار علیهم السلام و من اظلم ممن افتری علی الله الکذب و هو یدعی
الی الاسلام و نوشته بودی حال که فرج ظاهر است چرا امروز این نوع در اسلام
واقع شود که دو سلطان باسم اسلام سلطنت کنند در روم و عجم و علماء ما لا نهایه باین
اسم فتوی دهند و از کسی که اسلام باو ثابت است محتجب گردند و حال آنکه حجت او ظاهر است
غیر از آیات شیئی اتجه قرار نداده این فرج ظاهر میخواهد از این فقره دو ایراد وارد است
اول چرا از برای خود فرج نمی شود تا رسد بدیگران عج پیکان به تیر حالکند آنگاه بر تن زن
دوم آنکه این فرج ظاهر چرا این قدر نفهم است که این گونه ایرادها را ایراد می کند زیرا که
اگر مراد از سلطان سلطان دین است پس آن منحصر بفرد است و آن هم از دست تو دل
تو محزون دین و دنیا غایب شده عجل الله فرجه و آن هم نه در روم است و نه در عجم و اگر مراد از
سلطان سلطان دنیا است پس آن هم منحصر بدو سلطان نیست کسی که این قدر بی خبر
باشد و علم بسلاطین اسلامیه که در اقطار ارض است نداشته باشد و حال آنکه اکثر ملل خارجه
میدانند غلط میکنید میگوید که من فرج ظاهرم حال که ندانسته و نفهمیده گوش بده از نام
سلاطین اسلامیه امروز در اسلام سلطانند بیان نمایم سلطان عبد الرحمن مغربی
در مغرب زمین سلطان امیر نصر الله مشرقی در بخارا و نواب هند در شاه جهان آباد
هند و سلطان عبد المجید در قسطنطنیه و سلطان ابن سلطان پادشاه جمجاه ایران
زمین که الحمد لله والمنه بمقتضای الاسماء تنزل من السماء ناصر الملة والدین
خلد الله ملکه الی یوم الدین است من جمله جس تو و قتل مرده [illegible] و طاعات

که بدین جهة منت دارد بر دین و بر اهل دین لعلاوه از سلاطین صغار اقطار روی
زمین چون ممالیک اسلامیان پادشاهان سلاطین خیوه و اورگنج و هرات و لکزیه و مصر
و نحوها است و چون خود را فرج ظاهر سازند و بودن دو پادشاه را منافی ظهور فرج می انگارند
از آن است که بر سلطان التعرض نموده مواخذه می نماید و خجالت میکشد از اینکه بگوید
با وجود بودن این چهار و دو نفر باسم اسلام سلطنت نماید با بدین سلطنت نامیم پس از این
قرار دعوی اورنگ شاهی و هوای تخت و تاج ظل اللهی در سر دارد و خود را سلطان
میداند و بودن دو سلطان را باسم اسلام منافی قانون اسلام می شمارد لکن ندیده اند
که این امر امر دولتی و سلطنتی است با دخل ندارد و مواخذه بودن این دو سلطان را
از خود ایشان باید کرد نه از ما و با اولیای دولت و رجال کبار دو سلطنت باید نشست
نه با فرد که نزاد در سر اندیشه و کرامات، خیال جهان گیریت در سر است،
بیچاره رفتی که نبی و محل نزول وحی باشی نشد رفتی که قائم آل محمد صلی الله علیه و آله
باشی نشد رفتی که نایب خاص آن جناب شوی نشد رفتی که سلطان شوی
آنهم نشد رفتی که رعیت مطلق العنان شوی آن هم نشد شعر ذهب الحمار
لیستفید لنفسه قرنا فعاد وماله اذنان، سیم آنکه تواریخ مستنبین
صلی الله علیه و آله الطاهرین بر تربیتش داد و با وجود آن جناب رسالت مآب نجاشی
رحمة الله علیه در حبش باسم اسلام تا وقت مردن سلطنت نمود و رسالت مآب
از مدینه با و نماز گذارد و منکر نبود حتی آنکه بهر زبر که اگر اسلام اختیار نماید نه چه جا که انکار

(ن)

آنکه خویش با وجود نماید و یکی آنکه

من باب عطا سفر نماید یکی سیصد سال بعد از این در اسلام سلطنت نماید و یکی آنکه سلطنت از نسل
آن قطع نشود الی یوم القیامة اگر سلطنت باسم اسلام از غیر معصوم علیه السلام منافی اسلام میبود چرا
حضرت رسالت دستگاه علیه و آله صلی الله از برای هرمز متعهد و ملتزم می شد عجوبه
هیولا است که این قدر ادراک ندارد نفهمد که هرچه سلطان اسلام بیشتر باشد و همه
باسم اسلام سلطنت نمایند در مقابل دشمنان دین شوکت اسلام است تو در ضلالت خود
بنغاله روزگاری که از تهی دستی که خود را الکوچه ابو اسحق نموده خود را بابی وانمود کردند فخر
و مباهات می نمایی حضرت رسول خدا اینکه در روز قیامت بسبب امت خود مباهات می نماید
بسلاطین امت خود مباهات نمی نماید خصوصا سلطانیکه شرور و تبعه اشرار را از سر
مسلمین دفع نماید چهارم آنکه این فرج در شدت خود با این تأییدات و سلطنتیکه دارد
اولی است بدفع این دو سلطان ملعون و پاسبان خدا امر که دهد ای حسینیون
عجب فرج ظاهر شدی برده شور آن حجیت حجت خالی از وجه را برد چنانچه در مکه معظمه
اکثر آنها را دزد برد نفهمیدی که که برد و کجا برد برداشتی بخی و چیده و همین از خدا و از جرم
خدا انکوهی نوشتی و این عین عبارت بود که نوشتی الا یا ایها الملا قد سرق فی
ملک العدل ارض حرم الله اشیاء من عند الله لم یعدل الشیئ منها خزائن
اهل السموات والارض وکان الله علی ما اقول شهیدا الظانین بالله
ظن السوء علیهم دائرة السوء پس کسی که مال خود را از شر دزد نتواند مصون
و محروس دارد او دین و دنیای یک عالم را چه گونه میتواند از شر شیطان انسی و جنی

دارد فرد چنین کس پاسبانی را نشاید که از پاس دل خود عاجز آید بعلاوه دزدیده
شدن اموال آن درگه دلیل بطلان اوست زیرا که از آدم تا خاتم مال یکی از انبیاء
و اوصیاء علیهم السلام را دزد نتوانسته است ببرد زیرا که مناع منصب ایشان است غصب
حقوق و اموال ایشان بظلم و عدوان مسئله دیگر است پنجم این فرج مبتلا شد چرا
این قدر نفهم است تا بحال نفهمیده که هیچ یک از سلاطین روزگار و خواقین نامدار
بفتوای علماء ابرار سلطنت ننموده اند الا نادری که بمقتضای فرمان لازم الاذعان
خلاق زمین و آسمان قل اللهم مالک الملک تؤتی الملک من تشاء و تنزع
الملک ممن تشاء هر کس مصلحت اقتضا نموده خلعت سلطنت پوشانیده و بر سر آن تاج
خسروی نهاده و بر اورنگ شهی نشانده ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء فرد چراغی را
که ایزد برفروزد هر آن کس پف کند ریشش بسوزد و هیچ وجه من الوجوه حاجت
بفتوای علماء ندارد پس عثمان ایراد را بگردن خداوندگار سبحان و تعالی باید بدون
شرمی که بهتر از این دو نفر چرا سلطنت را بانها داده که در اسلام باسم اسلام سلطنت
نمایند چنانچه پیشوا و امام تو در این طریقه بتو پیش دستی نموده کما فی التنزیل قال
یا ابلیس ما منعک ان تسجد لما خلقت بیدی استکبرت ام کنت
من العالین قال انا خیر منه خلقتنی من نار و خلقته من طین قال
فاخرج منها فانک رجیم و ان علیک لعنتی الی یوم الدین حال
تو هم باید باین دو پادشاه آسمان درگاه سجده نمائی و یا از جریده اسلامیان خارج

اهدائی دفتر
مکتبة
الامام امیر المؤمنین
کتابخانه
در تهران
آستان قدس رضوی
در مشهد

گردیده در حصین جری مجوس مآبی تا ایراد بر قضا و قدر آلهی نمائی قال الله تعالی من لم
یرض بقضائی فلیطلب ربا سوائی و لیخرج من تحت سمائی فرد
با خداداده کمان ستیزه مکن که خداداده را خداداده است بعلاوه این مملوک
مالک الملوک از جانب مالک الملوک میگوییم که بتو چه تو وزیر خدائی و کیل خدائی
گر تو می پسندی تغییر ده قضا را ششم این فرج بی درایت که خود را چنین
می انگارد که اسلام با وجود آن ثابت و برقرار است و حال آنکه او بعد از هزار و دویست
و هفتاد و شش سال از مبدأ اسلام گذشته باسلام وارد شده و بعد از وی نیز اگر تحریف
نماید برقرار خواهد ماند پس خفتن این فرج در اسلام و بیداری آن نسبت بحال اسلام
و باسلامیان یکسان و بی تفاوت خواهد بود بعلاوه تو از مسلمینی نه مسلمین از تو
ای کاش کسی که این طغار می شکست و این ماست میریخت تا همه عوام و خواص می فهمیدند
که این ماست چه قدر ترش است فرد چه در کاسه باشد چه داند کسی که جوهر فروش است
با بلور هفتم آنکه این فرج بی شدت چون مزخرفات خود را بر حقیت خود آیات
الهیه قرار داده میگوییم که این آیات یا دلیل بر رسالت و یا دلیل بر امامت و یا دلیل
بر صفات است لکن بعد از رسالت حضرت خاتم النبیین نبی و بعد از ولایت جناب
خاتم الوصیین وصی نیست پس دلیل بر کفر و ضلالت خواهد بود قال الله تعالی
و ماذا بعد الحق الا الضلال هشتم آنکه چه آیتی دارد بر اثبات این
مرد بی فهم اگر ارتباط معنوی دارد آنکه کلامی است چون کلام مهمل و اگر نظام

لفظی او را گوید نه عرب آن منظم و نه عجمی آن را تحسم پس چنین کلامی حجت نخواهد داشت

نه از برای عرب و نه از برای عجم قال الله خالق اللوح و القلم و یوم

القیمة تری الذین کذبوا علی الله وجوههم مسودة الیس فی جهنم

مثوی للمتکبرین **هشتم** آنکه با قرار خود این مرد امروز قرآن حجت و کافی نیست

پس چه حاجت بغیر آن حجت با وجود بودن حجت قال عز من قائل فی حق القرآن

ولقد ضربنا للناس فی هذا القرآن من کل مثل لعلهم یتذکرون

دهم آنکه آیات این مرد مردود خالی از سه وجه نیست یا زاید از قرآن است و یا ناقص

و یا مساوی اما مساوی بودن آن با قرآن بالبداهه باطل است پس زاید بودن آن بطریق

اولی باطل خواهد بود بعلاوه خود در اوائل کتاب جبران آب خود گفته بود لو ینقص

ما علی الارض لن تقدرن ان تزیدن علی الدین من حرف و لا ینقص منه من

حرف ولکن الله پس ناقص خواهد بود و با وجود بودن کامل رجوع بناقص قبیح است چنانچه

خود او با ما همین مخاصمه را دارد که با وجود کامل بودن من و ناقص بودن ما سوای من

چرا ما سوای من در امور دین و دنیا بمن رجوع نمی نمایند فلان عشرة کاملة

و نوشته بودی که اگر کسی امروز تصور کند میداند که این اعظم معجزات بوده و هست

راست گفته بمرگ ما نیست که هر گاه کسی اندک شعوری داشته باشد میداند که این

مزخرفات تو اعظم شواهد است بر حقیت قرآن و بر معجزه بودن آن و بر باطل بودن کلام

تو عجب شاهد است کلام تو بر بطلان تو در فساد و ... و من یضلل الله فما له من

یفعل ما یشاء

[illegible]

هاد و نوشته بودی و لی کل عاقل بوده و آنچه در قرآن دیده لو اجتمع من علی الارض

الخ استعجاب نموده اند بلی اگر غیر الله نازل کرده بود ممتنع بود چنانچه از بعثت تا اول

این ظهور که ۱۲۰۰ سال گذشت کسی نیامد که در مقابل قرآن اتیان کند و حال که کسی

شکی نیست که من عند الله است و بدیهی است که اگر من عند غیر الله میشد لازم بود خداوند

مقتدر حکیم بصیر را که بای وجه کان دفعش نماید چنانچه در کلام مجید معجز باید که و لو تقول

علینا بعض الاقاویل لاخذنا منه بالیمین و لقطعنا منه الوتین با اینکه

حججی از جانب خود برانگیزانند که در مقابل او بهتر از آن یا مثل آن اتیان نماید و نفهمیده که این

هفت فقره تو چون سبعه معلقه کفره قریش فقره بعد فقره دلیل بر کفرات و طغیان است آنچه

در جواب تو نگارش میرود مانند سوره فیل و یا قل یا ایها الکافرون بر تو و بر مرده تو حجت است

و برهان اما فقره اولی که حکم بغفلت کل کرده بودی اگر چه ناشی از غفلت خود

بوده لکن من وجه راست گفته بودی اگر کل غافل و ذاهل از مثل تو مخرب نمی شدند

چه گونه دلیر میشدی که بر داری بمثل منی چنین مکتوب ضلالت اسلوبی بنویسی که از صدر

تا ذیل فقرات آن یا کفرات و یا ضلال و هر گاه کل غافل نمی بودی ترا یارای این گونه

دعاوی باطله کی بودی که بعد از ختم نبوت دعوی نزول وحی نمائی و صراحة بگوئی آنچه را

که باید بگوئی و بگوئی آنچه را که باید بگوئی الی تقدیر خویشتن باید زد لاف که زر   زدگی

دوری نداند بوریا باف و اما فقره ثانیه که نوشته بودی با آنچه در قرآن دیده

لو اجتمع من علی الارض الخ استعجاب نموده اند محل استعجاب مثل تو کسی است

قران مجید که خواص و عوام اهل اسلام قرائت او را امید اند و تو او را انداخته و اقرار نکرده
و در نامه بزرگان آیه را القران نسبت دهی که قران از آن نسبت منزه و مبرا باشد
در کدام سوره قرانی چنین آیه ذکر شده اولش که خلاف شد آخرش چه باشد
برو درس بخوان و قرائت آیات قرانی را یاد بگیر بعد از آن با قران معارضه نما و در صدد
اتیان مثل آن آی ولو تری اذ الظالمون فی غمرات الموت والملائکة
باسطوا ایدیهم اخرجوا انفسکم الیوم تجزون عذاب الهون بما کنتم
تقولون علی الله غیر الحق وکنتم عن آیاته تستکبرون و اما فقرهٔ ثالثه
که خود تصدیق نموده بلی اگر غیر الله نازل کرده بود ممتنع بود این فقره تو صریح در این است
که تو دعوی نزول وحی از جانب رب الارباب مینمائی و شبهه بین المسلمین در این نیست
که بعد از خاتم النبیین صلی الله علیه و آله اجمعین کسی که مدعی نزول وحی و کتاب باشد
مرتد و واجب القتل است چنانچه خود نیز تصدیق نموده بقول خود که چنانچه از بعثت
تا اول این ظهور که ۱۲۷۰ گذشت کسی نیامد که در مقابل قران اتیان کند و حال که کسی
آمده شکی نیست که من عند الله است این اقرار دو مبین تو کفر و ارتداد علاوه بر اینکه
این کلام غلط بین است زیرا که از بعثت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله اجمعین
تا خروج تو یکصد و بیست و هفت سال نیست بلکه یکهزار و دویست و شصت و یکسال است
چنانچه خود در حق خود در بعض نوشتجات خود نوشته که و انه لعبد قد ولد فی
یوم اول المحرم من سنة ۱۲۵۵ و ان الآن یوم نصف من الشهر المقدم

علی شهر رجب من سنة ۱۲۶۱ و زیاده از سه رقم که اولی هفت دومی دو سیمی
یک نوشته بودی این هم دروغ دیگر تو و ثبوت هر بی فهمی و بی سوادی تو اولاً علم هندسه را
که یاد بگیر و اگر ظهور قائم آل محمد صلی الله علیه و آله مراد تو بود از آن سه رقم آنهم غلط است
زیرا که از بعثت تا ظهور و ولادت آن جناب نور است که دویست و پنجاه و شش سال
باشد پس این ۱۲۷ سال اول ظهور که بوده و جمله المقال نوشته بودی که از بعثت
تا خروج مثل تو دجالی کسی نیامده که در مقابل قران اتیان کند و حال که آمده
شکی نیست که من عند الله است با درت لغزات بشنید غفلت داری از اینکه باین
حرف تکذیب از خدا و رسول خدا و ائمهٔ هدی نموده منسوخ شد مگر آیهٔ و انه لکتاب لا یأتیه
الباطل من بین یدیه ولا من خلفه تنزیل من حکیم حمید این اقرار مبین
تو کفر و ارتداد میدار شو که خود را در مقابل خاتم النبیین و ترهات را مقابل کتاب
مبین داشته شبهه در این نیست که در مقابل خاتم النبیین طاغوت و مقابل
قران خز بطلان چیزی نخواهد بود و اما فقرهٔ ششم که نوشته و دعوی بداهت
کرده که بدیهی است که اگر من عند غیر الله باشد لازم بود بر خداوند مقتدر علیم بصیر را
که بابی و همکاران و فحش نماید چنانچه از آیه کریمه ولو تقول علینا بعض الاقاویل
استشهاد نموده بدانکه دفع خدائی لزوم ندارد که فعلی باشد بلکه دفع خلاف بقول
واجب است چنانچه در مقر خود مقرر و در محلش مبرهن است که امر بمعروف فعلی
بر خداوند حکیم واجب نیست خصوصاً بعد از اتمام حجت بالغه لکن نصب امارات

قطعیه از برای هر حق و هر باطل لازم است ولذا این امارهٔ قطعیهٔ بطلان تو بر تر از آن است
که هر چه بگوئی و هر چه بنویسی دروغ و خلاف باشد الا اقل قلیلی که از آیات و اخبار اختلاس
نموده باشی پس از آنکه معلوم و محقق گردید که تو دروغگوئی خداوند حکیم بفعل خود ترا دروغ
درسوا فرموده خواهد بود ذلك بما قدمت يداك وان الله ليس بظلام للعبيد

واگر قوهٔ حافظهٔ تو کم است من یک یک از دروغهای تو ذکر نمایم تو تحویل بگیر تا هم ما
مستفیض شویم هم تو گفتی با موسی من بودم که تکلم کردم پس لغت عبری را چرا افراموش
کردی گفتی که انجیل من نازل کردم من دادم بعیسی چه طور شد که انجیل را فراموش
نمودی گفتی پنج سال از هزار و دویست و شصت و یک بهمهٔ اهل ارض مهلت است لعد از آن
دیگر ایمان از آنها مقبول نیست پس از گذشتن پنج سال پس باز چرا پا چه مردم را میگیری
گفتی که من رجوع بکتب قوم نمی نمایم پس از اصول کافی و بحار الانوار چرا احادیث
نقل می نمائی گفتی که از نزد خدا خبرهای مرا در دیدند که خزائن سموات و ارض برابر
با اقل قلیل آن نمی باید آن چه بود گفتی که منم صاحب الزمان در کار و اسرار آن فی
حوض سلطان چنانچه در این کتوب ضلالت اسلوب در مذمت معشر امامیه کثرالله امثالهم فی
البریه نیز نوشته نمیدانم که با این همه حجج واضحه در این قاطعه احتمال هم نمیدهید که خود
حضرت منتظر روحی و ما فی علم رب فداه باشد اطاعت سهل است چه گونه رفتار با آن
بزرگوار و اصحابش نموده دنمائید که خود در حبس و اصحابش دربدر هستند تو آن بزرگواری
و یا ابوبکر سبزواری گفتی از بعثت تا سجال کسی نیامده که مثل آیات من

[illegible]

(ابا)

آیا تو باور دروغ گفتی دروغ خبرداری که آیات من در فصاحت و بلاغت هیچ
نسبتی با آیات تو ندارد دیگر تا بین یوم یجمعکم لیوم الجمع ذلك یوم التغابن
گفتی که در قرآن آیهٔ لو اجتمع من علی الارض الی اخرها چنین آیه
در قرآن نیست گفتی که علامات وارده در ظهور قائم کل ظاهر شد دروغ اکثرش
هنوز ظاهر نشده از آن جمله مسخ شدن تو و امثال تست گفتی که هر گاه جن و انس
جمع شوند برانکه بخواهند مثل یک حرف از آیات من بیاورند قدرت ندارند هر گز هر چند ظهیر
یکدیگر شوند این حرف راست است گفتی که من قادرم بر اینکه جمیع آنچه در قرآن است
بیاورم او را در یک حرف از آیات خودم گفتی که قسم بخدای بر حق که هر گاه اجتماع
نمایند اهل زمین و آسمان بر اینکه بخواهند ایشان بنمایند مثل بعض حرف کتاب من
استطاعت ندارند هر چند هفت برابر زیاد شوند لعنت بر دروغگو این دوازده
کذب بین تو بار سلوئی خداوند علیم مقتدر را لازم بود که تا یحره کان دهنش نماید
حال این دوازده دروغ آب کشیده از سرتا دم شوی مانند فالعزمن قائل من
یاتیه عذاب یخزیه ومن هو کاذب وارتقبوا انی معکم رقیب قال
رسول الله صلی الله علیه وآله ان الله عز وجل جعل للشر اقفالا
وجعل مفاتیح تلك الاقفال الشراب والکذب والکذب اشر
من الشراب خصوصا علی الله وعلی رسوله فانه من الکبائر تو با این
دوازده کبائر چه گونه کبائر علی العجاله فنعق و خاجر علیه اگر ملحد نشوند اجامر کافری

كيف كانوا فاما الذين فسقوا فماويهم النار كلما ارادوا ان يخرجوا
منها من غم اعيدوا فيها وقيل لهم ذوقوا عذاب النار الذي
كنتم به تكذبون البته حافظ نواميس الهيه و حامي قوانين محمديه عليه و آله الاف
ثناء و تحيه در اين اوان ظفر توامان آثار خسارت شعار ترا از دودمان صفحه عالم
قلع و قمع خواهد فرمود تو از فرعون بزرگتر نيستي كه گفت انا ربكم الاعلى فاخذه الله
نكال الآخرة والاولى و اما فقره هفتم كه نوشته بودي اينكه حجتي از جانب
خود برانگيخته اند كه در مقابل او بهتر از آن و بمثل آن اتيان نمايد بدان و آگاه باش
كه پروردگار قاهر غالب را در هر حال حجتي است بالغه و در هر مقامي حجت خود را از خواص
و عوام اتمام نموده پس اگر در خواب غفلت سيد اگر هستي هوشيار شو كه در مقابل تو و هزار مثل تو اين بنده
وضيع را تسجيع نموده در مقابل تو و امثال تو عجب حجتي را نداشته كه ديده و حال اش
شنيده نيست لم تكونوا بالغيه الا بشق الانفس از انجمله در تاريخ هزار
و دويست و شصت و يك كه سيد المغان تو بود بعد بسنين مهلت تو و بعد مبارك
حمت انجناب عليهم آلاف التحيه و اثنا آن پنج سوره در ردع كلام تو و در رد در
تو انشا نموده ايم كه بشهادت كمل فصحا و فضلا بلغا از عرب و عجم در قوه تو
و هزار مثل تو نيست كه بكسوره او را اتواند اتيان نمايد هذا فرس و هذا ميدان
يرسل عليكما شواظ من نار و نحاس فلا تنتصران و نوشته بودي كه چون
در مدت اين چند سال مهلت از جانب حق داده شد ثابت شد حقيت اين امر جديد كه

در بيان اينكه در مقابل اين مزد حجتي ثابت از آن ما بگفته

در بيان ابطال حقيت اين [illegible] نفس [illegible]

بهمين

بهمين دليل الآن نبوت بهاء ثابت ميشود نه غير اين از تواتر و غير ذلك لان التواتر
لا ينفع المنكر مثل اهل الكتاب جواب حلي تو آن است كه از ابتداء اين
پنج سال كه سنه ١٢٦١ با ثلثي سنتا كه سنه ١٢٦٥ است حضرت عزيز مقتدر ترا
دقيقه امان نداده بلكه از ابتدا اين پنج سال الى يومنا هذا كه اوائل عشر آخر شهر اول
از شهور سنه ١٢٦٦ است اين بيچاره اثم خود را در مقابل تا سيد فرموده كه جمع كثيري را كه با فتنه
افسونهاي خود گمراه نموده بودي باز بدين سيد المرسلين صلى الله عليه و آله اجمعين
برگردانيده ايم و از افق هر كوره و بلدي كه كلام اين بنده اثيم در كار پروردگار قاصم چون
آفتاب عالمتاب طلوع نمود مزخرفات مهمله تو چون ظلمت شب از مسلمين زايل
گرديد جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل كان زهوقا جواب نقضي تو
آن است كه امام و پيشواي طريقت تو شيطان را اضعاف مضاعف مهلت داده
شده در مقابل اين همه كتب منزله و رسل مرسله پس اگر مهلت صحيح له دليل حقيت
تو ميبودي مهلت چندين هزار ساله شيطان بطريق اولي دليل بر حقيت او ميبود
و تو خود ميداني كه هزار هزار مثل تو و مثل مهلت تو در جنب شيطان و مهلت شيطان
چون قطره ايست در مقابل درياي عمان مكرر از اين مهلت نبود مهلت فرعون و هامان و مهلت
فلان و فلان و مهلت معويه ابن ابي سفيان و احزاب اين لو اردنا ان نتخذ
لهوا لاتخذناه من لدنا ان كنا فاعلين بل نقذف بالحق على الباطل
فيدمغه فاذا هو زاهق ولكم الويل مما تصفون فارجع البصر

هل تری من فطور ثم ارجع البصر کرتین ینقلب الیک البصر خاسئاً

وهو حسیر بعلاوه این دلیل تو ربانیت بلکه از برای ماست زیرا که منقلب است پس
میگوییم که ما در عرض این مدت پنج سال لیلاً ونهاراً تقریراً وتحریراً همه اشتغال بقدح تو واظهار
اباطیل تو داشته و داریم و چون در این پنج سال مهلت از جانب رب قدیر شده و
بهیچ وجه من الوجوه ممنوع نفرموده بلکه تأیید هم فرموده ثابت میشود حقیت ما بطریق احسن
واولی و نوشته بودی که هیچ جا که بهمین دلیل الآن نبوت نبی ثابت میشود نه بغیر این که جناب
ادله نبوت آنجناب را غیر از این که اقرار داری منفی می انگاری و این یک دلیل را هم
با آن مظلوم وامی گذاری بلکه خود را با آن بزرگوار شریک میشماری تعجب است نه ناموس
داری و نه عار ان المسرفین هم اصحاب النار و نوشته بودی که ان الله
لا ینفع المنکر مثل اهل الکتاب پس اهل کتاب و غیر اهل کتاب از مردمان بی
حساب مثل تو و هر مسرف مرتاب بچه اثبات می کنند نبوت انبیاء سلف را و تو
خود که حال خود را صاحب کتاب و شریعت جدیده میدانی انبیاء سلف و معجزات سابقه ایشان را
از برای احزاب خود بچه اثبات می نمایی بغیر از تواتر اگر تو توانستی نبوت ختمی مآب صلی الله
علیه وآله الی یوم الحساب و سایر معجزات او را بغیر طریق تواتر اثبات نمائی معلوم میشود که
در دعوی خود صادقی بعلاوه بر این میگوییم که از جمله ادله قویه ما بر حقیت و نبوت آنجناب
این بود که چون بآن جناب از جانب رب الارباب فرمان مستطاب رسیده بود که قل لئن
اجتمعت الانس والجن علی ان یاتوا بمثل هذا القرآن لن یاتوا ولو کا

بعضهم

بعضهم لبعض ظهیرا و چون در این مدت متمادیه که یکهزار و دویست و هفتاد و هفت باشد
که از بعثت آن بزرگوار گذشته کسی نتوانسته است که مثل سوره قصیری از سور مبارکه او را اتیان
نماید پس چنین شخص در جمیع دعاوی خود صادق و مصدق است پس رسول برحق است او را
هم که تو خیره بینی ابطال می نمایی میگویی من ظاهر شده ام و مثل سوره او که سهل است مثل کتابت
او کتاب اتیان نموده ام خاک بر سر کرنیدی که باین حرف تکذیب از خدا و رسول خدا
وائمه هدی علیهم السلام نموده و تکذیب خدا و رسول و آل رسول بلا ریب کفر و الحاد است
ولا تکونن من الذین کذبوا بآیات الله فتکون من الخاسرین و نوشته
بودی که از اول ظهور تا حال روز بروز امر در انتشار و شیوع است و بهیچ وجه من الوجوه نقصی
در آن بهم نرسیده و نخواهد رسید لان الله متم نوره ولو کره المشرکون انتشار امر و شیوع
آن اگر دلیل بر حقیت آن امر است پس چرا انتشار اسلام و شیوع او را در شرق و غرب عالم
قدیماً و حدیثاً دلیل بر حقیت مسلمین نمیدانی و بلکه اعلانیه حکم بکفر و شرک آنها می نمایی و اگر
عدم انتشار و شیوع امر دلیل بر بطلان میدانی پس چرا از خود و از امر خود غفلت داری بعلاوه خود
در تتبع دیدی انتشار ادیان باطله و کثرت و ازدحام کفره مختلفه آن دیار را که فرقه اسلام
در میان آنها کشعرة بیضاء فی بقرة سوداء بوده پس اگر بمقتضای دلیل خود در حال
و تمامی مسلمانان برخوردار تمام اولی وانسب است و آنکه نوشته بودی که بهیچ وجه
من الوجوه نقص در این بهم نرسیده گویا بروی بزرگواری خود نمی آوری که نوزده تا نقص هم
رسانیده و خواهد رسانید شعر تخیر انفقاء لما فیه من عوج ولیس له فیما

تکلف من فرج اما از نسر پس معامله عالیجاه مقرب الخاقان حسین خان با تو در شیراز
این من الاَّسی است که در مجلس چه قدر توی سری زده و به دستیاری آن عالیجاه تو به کردی
و که خوردم گفتی و اَمّا از پس معامله پادشاه جمجاه در ولیعهدی خود در تبریز با تو
اظهر من الشمس است که ترا اجوب بیت باز به دستیاری آن شاهنشاه عالم پناه تو به کردی
و که خوردم گفتی این دو بار نکوئی که به هیچ وجه من الوجوه نقص بهم رسید بلکسی که عار
نداشته باشد این حکایتها در نظر او عظمی نخواهد داشت شعر سواءٌ عند اعمی فی عماهٔ
ظلام اللیل او ضوء النهار، و اَمّا مرده عتات و طغات غلات و تلات
تو که در حق تو غلو و در حق رسول و آل رسول صلی الله علیه و آله تلو نموده بودند از خوف
عساکر ملایک مآثر پادشاه مسلمین چون گروه کفرهٔ اجنه و شیاطین از بلاد معمورهٔ مسلمین
فرار نموده در بعض غیضهٔ از اغیاض مازندران شیاطین صفت گرد هم آمده تو باوسوس
شیطنت چون غیلان بیابانی ضعفاء مسلمین را گمراه نموده بوادی ضلالت می انداختند
و فساد ملتی و دولتی آن مفسدین بد نهاد چون بعرض اشرف رجال کبار دولت و اولیاء دولت پایدار
اعلیحضرت ناصر الملة و الحق و الدین لا زالت اطناب خیام دولته مربوطة باوتاد الخلود
و ما زالت قباب خیام سلطنته مرفوعة الی یوم الموعود رسید گروهی از غازیان عظام
و قورچیان بهرام احتشام بمضمون بعثنا علیکم عبادا لنا اولی باس شدید
ابو الجمع مقرب الخاقان عباسقلی خان بدفع ایشان مامور و مقرر فرمودند جای تو خالی
ای کاش که در یوم التقی الجمعان در آن جنگ جمل هم دران حاضر بودی

در بیان کیفیت احوال مردهٔ اینستد لئام در بین عساکر پادشاه اسلام

اگر با لشکر پادشاه اسلام و اسلامیان دعوی میکردی لا اقل تماشا میکردی مضمون وصف
العیش نصف العیش شمهٔ از آن گیر و دار الها رو داشته اعلام میداریم بدانکه چون تلالیا
یکبان مانند بلبلان خوش الحان سروستان دورستان کوی دولت ابد مدت بنغمات
زیر و بم سکم محکم قاتلوهم یعذبهم الله بایدیکم و یخزهم و ینصرکم علیهم و یشف
صدور قوم مؤمنین را گوش هوش فرج در بایع خواندند و چون طبلان
طبل اعلام جنگ بلند آواز بنوای شور و شه ناز قاتلوا الذین لا یؤمنون بالله و لا
بالیوم الآخر و لا یحرمون ما حرم الله و رسوله و لا یدینون دین الحق ا
ز چیارگان آن جزیرهٔ خضرا تو با مجمع بهادران جنگجو و جوانان جلد جرار خونخوار
شد خوریت سیدند و چون صفوف جیان صیحه و صفیر دروفر زنان از زرافی سنجان توبجان
غلاظ شداد آغاز سه و دیا ایها الذین آمنوا قاتلوا الذین یلونکم من
الکفار نهاده بهزار داستان چون عنادل هزار داستان بار و اذن احاطه
و آتش بازی داده پس توپهای اژدر صفت رعد کردار برق آثار را از این اعلام بشارت
انجام مانند ربابهای جهنم بنجوای ان جهنم لمحیطة بالکافرین آن طایفهٔ طاغیه
باغیه را از چهار سمت احاطه نموده بنحوی که هر توپ در هر دقیقه چندین دفعه بخطاب
و ما لکم من ناصرین می غرید و بیشهای تفنگچیان سربازی از رشت و جیب
شعله بازی باد و او زه حجازی یا زیرا آن اعراب شیرازی فخذ تقوا فلق

نزیدکم الّا عذابًا انّا انذرناکم عذابًا قریبًا می‌خواندند
ایجاز این اطناب آنکه بجان آن حشرات بیشهٔ مازندران چنان سوز و گداز افتاده شد
که بچشم حق‌بین خود قیام قیامت را مشاهده نموده و از نعرهٔ شیران شرزهٔ کارزار
و از نای و هوی تکبیر و نهیب دلاوران خونخوار آن جماعت نابکار بدکردار از مضمون
کانّهم حمر مستنفرة فرّت من قسورة از مراتع خود سر برداشته پای گریز بیافشردند
که دیوسیرت و اهرمن فطرت آن بیشهٔ مازندران روی بوادی ضلالت نهاده
تا خود را بالکهفی رسانیده اجتماع اشیار نمایند لابدا روی بستیز آورده ناچار
گذاشته شد و از روی حماقت و سفاهت خود را بجوای تورجق و لشکر اسلام را
در ضلالت بنهاده شد در مقابل این فوج دریا موج خود را چون جبال راسیه انگاشتند
و باین خیال خام چندی لوای شرارت و خسارت افراشتند غافل از اینکه مجاهدان
بهرام انتقام و غازیان ضرغام اقدام و سرباران جان نثار و تیغ زنان آتش
بار بظهر یوم القیمة اند فاذا اقامت القیمة سیّرت الجبال فکانت سرابا
پس آن کفته و تبه کاران بعد از انکشاف غطا از چشم ایشان تنگنای یودّ المجرم
لو یفتدی من عذاب یومئذ ببنیه وصاحبته واخیه وفصیلته التی
تؤویه ومن فی الارض جمیعا ثم ینجیه را دیدند و عاقبت کار ضلالت آثار
خود را رای العین دیدند فانظر کیف کان عاقبة الظالمین مجملا در زمان

قبل

قبل آن دشمنان پروردگار جلیل را با آتش کارزار سوختند و رقعهٔ اقتلوهم حیث وجدتموهم
بر گریبان چاک آن غداران دوخته شد و بنابر توجهی رؤس منحوسهٔ آنها را کانّها
رؤس الشیاطین به تیغ بیدریغ از جثهٔ خبیثه و از آب در افتاد آنها که
هر یک شجرهٔ زقوم بود برداشته شد و ارواح خبیثهٔ شقیهٔ آن شعب را در لمح البصر
از جزیرهٔ مازندران برادران جنگ جمل و صفین و نهروان ملحق ساختند و آن
جزیرهٔ خضرا از تواتر جنابت بآب از خون آن طاغیان خیزران تاب و باچنان
گون آرایش چنان رنگین گردید که بوصف راست آید حیف که حشمت آن بدرا ندید
وما هی من الظالمین ببعید فقطع دابر القوم الذین ظلموا والحمد
لله رب العالمین حالا باید این بیتها چشم خود را بهم گذاشته باز گو که نقص
بهم رسید فرد چه بود در جهان نکونامی ذکر ناموس را از ما سلامی
و آنکه نوشته بودی من بعد نیز نقص نخواهد رسید لان الله متم نوره ولو کره
المشرکون از شما یا نقص که بهم رسید من بعد نیز خواهد رسید ان الله
لا یصلح عمل المفسدین ویحق الله الحق بکلماته ولو کره المجرمون
اتمام نور پروردگار از پروردگار بمقتضی نقص کار و منقصت سرکار است و همان
آیه و این آیه و آیه وما کنت متخذ المضلین عضدا کمرت را خواهد شکست
و نور الهی در مقر خود خواهد نشست و نوشته بودی که هر چه اعتراض در اینجا
وارد آید عینه همان اعتراض در نبوت نبی وارد خواهد آمد پس لابد باید از اینکه

این امر قبول کنید و یا از دین خود نکول نمائید و حجیت قران را انکار کنید اعتراض
بر معجز بودن قران و بر حق بودن صاحب آن نداریم لکن مزخرفات مثل ترا نیز
مثل کار آن جناب نمی انگاریم شعر ولازنبور والبازی جمیعاً لکی
الطیران اجنحة و خفق ولکن بین ما یصطاده باز و ما
یصطاده الزنبور فرق فرد فرقیکه میان این دو هست مابین زمین و آسمانست
عمده دلیل اعجاز قران صرف است و دلیل اعجاز مزخرفات تو محض حرف است
دلیل دیگر بر اعجاز قران صدق جمیع قضایای اوست و دلیل بر بطلان کلام تو کذب
اکثر قضایای اوست و دلیل دیگر بر اعجاز قران فصاحت و بلاغت آنست نه مثل
ترهات تو که از سر تا پا دلیل بر حماقت صاحب و سفاهت آن است و دلیل دیگر
بر اعجاز قران ظهور و بروز وقایع مذکوره آن است قبل الوقوع و دلیل بر بطلان کلام
تو واقع نشدن آنچه از غیب خبر داده که مسیح میداند پروردگار جلیل در تشخیص نبی
و شنیدن بنی اسرائیل در کوه طور چه فرموده باید در نظر شریف باشد بجهة اینکه زعم تو
آن است که متکلم موسی علیه السلام در طور تو بوده لیکن دانسته بجهة استبداد زمان از قوه
حافظه تو منسی شده من گویم چون بنی اسرائیل بعد از اطلاع یافتن از اینکه بعد از موسی
مثل موسی پیغمبری از نسل اسمعیل علیه السلم خواهد آمد عرض کردند هر گاه کسی بیاید و ما را باسم
خدا دعوت نماید از کجا بفهمیم و بچه دلیل بشناسیم پس از استفسار خطاب رب العزة
رسید که وخی تومر بلبابخاه ندع اث هدابار اشر لادیبرو ادونای

اشر

اشر یدبر هنابی بشم ادونای ولا یهیه هدابار ولا یابو هو هدابار
[redacted] اشر لادبرو ادونای بزادون دبرو هنابی لا
تاغور میمنو البته از زمان موسی علیه السلم تا زمان ما چنانچه لغت عبری را
فراموش نموده ترجمه او را نیز فراموش کرده خواهی بود حاصل ترجمه فقره این کلام
آن است که هر گاه کسی باسم خدا خبری از غیب بدهد و آن واقع نشود او را خدا نگفته
و آن کسی که خبر میدهد پیغمبر نیست مترس از مخالفت آن که آن با مربوط و غلط
گفته حال جناب آنچه تو گفتی واقع نشد و آنچه آن جناب فرمودند واقع شد و خبر
هذه الامور این اعتراضاتیکه بر تو وارد است کدام یکی بعینه بآن جناب وارد است
العجب کل العجب که با این احوال ما را مخیر نموده فیما بین قبول نمودن امر تو که
عنوی است از عنوات طرفان و فیما بین نکول نمودن از دین خودمان و انکار
کردن حجیت مثل قران عجب تخییریست این تخییر تو بعینه تخییر آن منبع بی
بیریست که هر کدام را اختیار نمائیم کفر و زندقه است زیرا که اگر این امر باطل
ترا قبول نمائیم از دین خود نکول کرده خواهیم بود و هر گاه از دین خود نکول نمائیم
پس بدین که رد نمودیم و پیش که در آنیم بعد از منسوخ شدن ادیان بدین خاتم الانبیاء
صلی الله علیه و آله اجمعین و حجیت قران را تو منکری که مردم را بخود و کتاب
خود دعوت مینمائی و شرع مقدس محمدی را صلی الله علیه و آله مثل شرایع منسوخه
می شماری یا از اندازه خود بیرون نهاده و از زی خود خارج شده

اهدائی دفتر
مکتبة
الامام امیر المؤمنین علیه السلام

درتهران به کتابخانه
آستان قدس رضوی
مشهد

من خرج عن زیّه فدمه هدر کویا اجلت سر آمده است فرد عنان کش
شوای احمق خیره سر که طفل از دویدن در آید بسر یا قوم ما لی
ادعوکم الی النجاة وتدعوننی الی النار تدعوننی لاکفر بالله
واشرک به ما لیس لی به علم وانا ادعوکم الی العزیز الغفار نوشته بودی
که و حال آنکه اگر کسی تواند تحریر نماید در محضر اولیاء و بها را در عرض چهار روز
نازل میشود آنچه در بیست و چهار سال نازل شد و این فقره از دو جهه دلیل بر کفر او
و معتقدین اوست زیرا که دعوی نزول وحی بعد از خاتم النبیین صلی الله علیه و آله
اجمعین باتفاق مسلمین کفر است و الحاد و در عرض چهار روز دعوی نمودن نزول آنچه
در بیست و چهار سال شد دعوی برتری است بر سید الانبیاء و المرسلین و این
نیز باتفاق مسلمین زندقه و ارتداد است ان الذین یفترون علی الله الکذب
لا یفلحون متاع فی الدنیا ثم الینا مرجعهم ثم نذیقهم العذاب الشدید
بما کانوا یکفرون بعلاوه هزل و هرزه گوئی را نظم و نظر می نیست قصّاصان
و نقالان کذاب و بی حجم در عرض یک شبانه روزی این قدر سخن بیهوده هم
میبافند که ده مقابل قرآن باشد ولی چه سود که همه باطل است قال امیر المؤمنین
علیه السلام من کثر کلامه کثر زلله و نوشته بودی که شبهه نیست که این
همان شطر است که شمس حقیقت شده زیرا که غیر آن مقتدر بر آیات الله نبوده
و نیست شبهه در این نیست که آن شمس حقیقی را علائم بسیاری است که هیچ

برادرم

یک در تو موجود نیست از آنجمله علم و فهم است که تو هیچ یک را نداری اگر راست میگوئی
آیات الله عبرانیه و سریانیه را اقتدار هم برسان و فرق یهود و نصاری را بکتب
خودشان الزام نموده بر چشمه هدایت رسان در زبور داود علیه السلام را کما کان بنغمه داودی
از برای ما بنغمه داودی بخوان و توریه را کما نزلت علی موسی ابن عمران من دون
زیاده و نقصان بخوان و بخوان و فقرات انجیل نبی عیسی مرحله را چون لآلی منثوره
رشته بیان بکشان و لا اقل احکام شرعیه و فرعیه خود را که بدان و سر آنکه
این شمس حقیقی جز بر جعل و تخریب آیات قرآنی چیزی را مقتدر نبوده و نیست چیست
پس چنین شخصی کیست و در عرصه چیست که قدم باین مقامات گذارد و خود را شمس
حقیقی شمارد و مؤید من عند الله عز و جل انگارد بلی چنین شخص شمس است لکن در سپهر
ضلالت و بدر است لکن در آسمان غوایت مقتدر است بر آیات الله لکن چون
جعفر ابن ابی العباس مقتصر است بر آیات الله لکن چون منصور ابن ابی
العباس و با همه اینها این مرد مسبوق باین گونه اقتدارها و ملحوق بآیات است
دو نوشته بودی که چنانچه در هر ظهوری آیاتی ظاهر و این بعینه همان محمد رسول الله
که در یوم القیمه آیه ظهور الله ظاهر شده چنانچه از اول قرآن تا آخر آن غیر از آن
ذکر ذکر عظیمی نیست و لقاء او است که لقاء الله است این عبارات بعینه عقیده
کفره تصوف است که او را نظام بخشا در کتب ضلالت نصب خود نشان
بیان نموده اند از آن جمله این است شعر هر لحظه بشکل آن بت عیار بر آید

دل به دو جهان بشد ؛ هر دم بلباس دگر آن یار برآید ؛ که پیر و جوان شد ؛
این جمله همان بود که می آمد و میرفت ؛ هر قرن که دیدی ؛ تا عاقبت آن
بشکل عرب از برآمد ؛ دارای جهان شد ؛ و مراد از ذکر از اول قرآن تا آخر آن
با کلمات الهیات و یا نبی نه هر مبدع و شقی ع کاربونیه نسبت بحار [illegible]
هیچ [illegible] تا کی و بدبختی تا چند تو که بعینه همان محمد رسول الهی تویی که در یوم
القیمة لها هر بظهور الهی تویی ذکر الله الاعظم و لقاء است لقاء الله الاجل الاکرم ؛
ومن اضل ممن اتبع هویه بغیر هدی من الله ان الله لا یهدی القوم
الظالمین در نوشته بودی که لقاء الله لقاء اوست زیرا که لقاء ذات ازل ممتنع
و آنچه در قرآن ذکر لقاء شده مراد لقاء آن حقیقت است که از جهة نسبت شرافت داده اند
بلقاء خود نسبت داده چنانچه کعبه را بیت خود خوانده و اوست منتظر که تجدید کند
فرایض و سنن را و اوست که حضرت صادق علیه السلام در حق او میفرماید که کلمه تکلم
میفرماید که سیصد و سیزده نفر کافر میگردند و فرار می نمایند و [illegible] کردند ای کاش که
میدانستیم که منظور از این فقرات دارا راز و اظهار آنها چیست اگر منظور تو از آن حقیقت
قائم آل صاحب شریعت است عجل الله فرجه پس بدانکه قاطبه حزب طائفه محقه
اثنی عشریه و فرقه عدلیه امامیه انار الله برهانهم بر این معنی معتقد و متعقد(?)
دارند برای احدی تشکیکی در این نبوده و نیست که لقاء آن جناب و آباء و اجداد آن
جناب علیهم الصلوة والسلام بغیر حساب لقاء الله الملک الوهاب است پس این

مرحله چندان تخصیصی بآن جناب ندارد چنانچه فهمیدم این مرحله اختصاص بتو ندارد تا تو
بدیگران که بر تو [illegible] گران تا گران افاده نمائی و هرگاه با آن حقیقت تعبیر از خود می نمائی
بسیار غلط می نمائی زیرا که از کلمه تو سیصد و سیزده نفر بتو و بکلمه تو کافر شده اند بلکه جمیع
مسلمین و انبیاء مرسلین و اوصیاء مرضیین و ملائکه مقربین علیهم السلام بتو کافرند فمن
یکفر بالطاغوت و یؤمن بالله فقد استمسک بالعروة الوثقی لا انفصام
لها والله سمیع علیم و نوشته بودی بعد از آنکه امر این صعب باشد چرا در آن تأمل
کرده و ثبت و [illegible] بزعم آنکه از برای خدا عمل میشود گردید که باطل شود چنانچه ظهور حضرت
قیامت صغری شمرده شده از عظمت و صعق من فی السموات والارض و ما
بینهما ظاهر که چگونه کل در صعق دون ایمان رسند این فقره بر مثل فقره سابقه
بر تو وارد و منقلب است و این احتمال در حق مثل تو کسی که در شاخه دانی اشتباهی قوی است
تا در حق ما زیرا که تو اگر بقیامت صغری و کبری که از جمله عقاید ایمانیه اثنی عشریه
ایمان است معتقدی پس بنتایج این دو مقدمه چرا عمل نمی نمائی و این گونه دعاوی
باطله می نمائی و از این فسادها طلبکه قلیلی از آنها نگارش یافت استنابه و بدرگاه
پروردگار غفور استنابه نمی نمائی و اگر اعتقاد نداری پس چه میخواهی از جان مسلمانان
قال امیر المؤمنین علیه السلام لا رأی لمن لا یتبع قوله قیامت هم در عالم
خبری است اینها را که میگوئی ع علوا کبیرا ده که محبت بخشیده نفس [illegible]
زیاده از پانصد حدیث در خصوص علامات و سلوک قائم آل محمد عجل الله فرجه

تا بحال دیده ایم که غالب آنها را ندیده و نشنیده و با آن طوریکه با معرفت بحال آنجناب
رسانیده ایم تو نرسانیده و بآن تفصیلی که آن جناب را ما دیده ایم تو ندیده و آنچه از آن
جناب گفت و شنود شده ندیده و نشنیده بر دو بیچارگیت قسم بفرق فرقدان سای
آن آفتاب سپهر ولایت که اگر آن جناب را در میان صد کرور مخلوق ببینیم در اول
نظر می شناسیم چه بخواطرت رسیده با همه این احوال رقت آن جنابش کرده در میان جمیع
عالمیان مباهات و فخریه داریم و نوشته بودی که چرا تفکر در احادیث نمی کنید
کم حدیث آذربایجان را ندیده اید در جلد سیزدهم بحار الانوار که لا بدّ لنا من
آذربایجان لا یقوم لها شیء فاذا کان کذلک فکونوا احلاس بیوتکم
والبدوا ما البدنا واذا تحرک متحرک فاسعوا الیه ولو حبوا کأنی انظر
بین الرکن والمقام بان الناس یبایعون وهو لا یقبل عنهم الا
بان یعمل ویحکم بینهم بالاحکام الجدید الحدیث نقل بالمعنی جناب تو
خود چرا تفکر در کلمات خود نمی کنی و چنین افترا عظیمی را به بحار الانوار می بندی اول
بگو که دعوی شهادت بنفی چیست و آنکه با ضعاف از تو معرفت در اخبار ندارد گفت دویم
بگو که اسم جلد سیزدهم بحار الانوار چیست سیوم بفهم که در شرق و غرب عالم
در هیچ صحیفه از صحف این عبارت حدیث نبوده و نیست زیرا که صدر عبارتیکه نقل نموده
که لا بدّ لنا من آذربایجان لا یقوم لها شیء از جمله ترکیبات مهمله ایست که معنی
ندارد و ترکیب خودت می ماند مرده شور ترکیبت را ببرد معصوم که افصح فصحا و اعرب

و اعرب عرباست بعبارت غلط بی معنی تکلم نمی فرماید و در جای خود مبرهن است
اگر فهمیده باشی که عمل قبیح قولاً و فعلاً از حکیم صادر نمی باید و ظاهر این است که هیچ
خودت هم نفهمیده که چه چه نوشته و چگونه این فقرات را باسم سرشته چاپ نموده و در
آخر عذر غلطی خواسته و نفهمیده که نقل بالمعنی جایز است در حدیث نه نقل بی معنی
و از تو بی معنی و بی اصل النقل بی معنی است چهارم اگر تو بزعم خود تفکر و تامل در احادیث
داری و بزعم خود این فقره را حدیث میدانی پس چرا این حدیث آذربایجان
ای شیرازی خود عمل نمی نمائی زیرا که فرموده اند کونوا احلاس بیوتکم والبدوا
ما البدنا پس چرا با وجود حدیثی که خود مبینه ای عمل ننموده خود آرام و مردم را بحال
خود دقیقه وا نمی گذاری بعد از ضلالت خود چون شیطان سفله روزگار را اضلال
می نمائی و بلد از مردم خلق جاهای خود باشند و از آن لباده که پوشیده بودند
شیعیان ایشان بپوشند نه اینکه دسته دسته جم ضلالت از دست تو بپوشند
پنجم آنکه فرموده اند اذا تحرک متحرک فاسعوا الیه ولو حبوا اگر مراد از این متحرک
هر متحرک است این مستلزم هرج و مرج و جمع بین الضدین بل النقیضین است
و اگر متحرک معین است چون قرینه معینه ندارد مستلزم اغراء بجهل است و همه لوازم
چون حرفهای تو باطل است و اگر گوئی که لفظ آذربایجان قرینه معینه است که مراد
از آن متحرک تو ئی هنوز که تو در صدد کنی این زمان نگذارد تا وقت دیگر هر وقتی
که تو متحرک بالاراده شدی آن وقت میدانیم که قابل العیاذ بالله خواهی شد و ما نیز

درآنوقت سعی خود را بنده دل خواهیم داشت اگرچه بقول‌ها مربوط تو بهبو باشد ششم
هیچ میدانی که چه قدر در این فقرات از اغالیط لفظیه و معنویه بهم بافته چرا شرم
نمی‌کنی سره تو لفظ نامربوط نمی‌توانی بنویسی دخل و تصرف در معنی هم کنی تو هرروز
که باب شده‌ای و در ما بین رکن و مقام ایستادی و مردم با تو بیعت نمودند و تو قبول
کردی از آنها استدعا اگرم عمیم آن رنده اصحاب هم سیم داریم که احکام جدید خود را
که برخلاف احکام عتیقه محمدیه علیه و علی آله آلاف سلام و تحیات در حق ما و تابعین
اثنی عشریه جاری نموده و بهیچ وجه من الوجوه مضایقه و دریغ ننمائی هفتم
آنکه در بدایت خروج در روزت که پنج سال قبل از این باشد چون اصحاب قبل
در مکه بودی رکن آنجا مقام آنجا عامه مسلمین از هر فج عمیق که می‌آیند در آنجا
بیت آنجا عزرائیل آنجا مرگ آنجا چرا این دعوت عامه را در آنجا نکردی هشتم
آنکه در آن کراریس مرسوله به بغداد تصریح نموده بودی که ترا در روز عاشورا وقت
عصر فیما بین رکن و ضریح مقدس حسینی علیه السلام و مقام مریم سلام الله علیها در سنه ۱۲۶۱
خواهند کشت پس چرا نیامدی پس چرا کشته نشدی ای دروغگو حیف که بکربلا نیامدی
در همان سال جمع کثیری منتظر قدوم ضلالت لزوم تو بودند که ترا چون اهل کوفه
و شام اصحاب حسین علیه السلام با آن قاصد بغداد به بهانه دستور تو ملحق سازند نهم این
هفت فقره باین ترتیب که ذکر نموده که این امامت اگر راست میگوئی
سنت ده تا حساب را پاک نمائیم دهم آنکه در بحار الانوار که این طور حدیث

بزن

نیست در کدام کتاب است اگر کسی با خلاف آن ابدا چه ثبوت برسانیم این هم ده خلاف تو
فلان ایضا عشره کامله و نوشته بودی که و همچنین در کتاب نور احادیثی که در خصوص
ممتحن بودن صاحب این امر وارد شده این هم اقرار محض و محض اقرارات که سالها سامری
فرج آل محمد صلی الله علیه و آله تو بوده که ائمه اطهار و شیعیان ابرار در هر لیل و نهار از حضرت
واحد قهار مسئلت نموده و می‌نمودند که آن فرج را در شیراز حسین خان توی شتری زند
و بعد دجال اشال او را الاغ سوار نموده بیاورند در مملکت آذربایجان هم بچوب ببندند و او
در ملاء عام بگوید که غلط کردم و گه خوردم و توبه کردم بعد ببرند در کهف ماکو محبوس
دارند بعد بیاورند الی یومنا هذا در قلعه چهریق محبوس بدارند ای خاک بر سر اهل توقع فرج
آل محمد و صاحب امر بدارم و با وجود این حال‌ها محبوس و مسجون نیستی ممتحنی هل
ننبئکم بالاخسرین اعمالا الذین ضل سعیهم فی الحیوة الدنیا وهم
یحسبون انهم یحسنون صنعا اولئک الذین کفروا بآیات ربهم
ولقائه فحبطت اعمالهم فلا نقیم لهم یوم القیمة وزنا ذلک جزاؤهم
جهنم بما کفروا واتخذوا آیاتی ورسلی هزوا و نوشته بودی که در
حدیث مفضل که سؤال کرد چه گونه میشود ابتدای این امر و اول ظهور فرمودند که باشتباه
حال ظهور میکند تا اینکه امرش ظاهر و ذکرش در میان مردم بلند میگردد و بعد از آن
بنام و نسب و کنیه در میان مردم ندا میشود که بشنوند آن حجت بر همه تمام میشود و بلا
ما هرگاه بمقتضای این خبر که تو نسبت بمفضل داده عمل نمائیم تو در غرفاله نه قائم و نه

فرج و نه صاحب و نه بابی زیرا که اگر این خبر را دلیل از برای این آورده که تو در اول امر
باشتباه ظاهر شده بعد با نام و نسب ظاهر خواهی شد بزرگ خودت که از اول تا آخر
بی غرضه بوده و هستی و خواهی بود زیرا که از اول خروجت بدون اشتباه حسبی و نسبی
از مادرت در شیراز متولد شدی و ترا باسم کوهی نامیدند بعد از شعور خرازی در بمبئی
تجارت میکردی فنادیت فجارتك بقیه مال التجاره را از دستت گرفتند بهمین
جهة آقا ابوالحسن یزدی رفیقی بمکه آمدی بشیراز بد دلت بماکو آوردند تبریز بردند
بجهت والآن هم هستی تا بعد امقدر حقیقی در حق تو چه تقدیر فرماید و با وجود همه
این حرفها گویا در حدیث مفضل بعد از این فقره فقره دیگر را ندیده که حضرت صادق
علیه السلام بمفضل خطاب فرموده میفرماید یا مفضل لکانی انظر الیه و قد دخل
مکة و علیه بردة رسول الله صلی الله علیه و آله و علی راسه عمامة صفراء
و فی رجلیه نعلا رسول الله المخصوفة و فی یده هراوة یسوق بین یدیه
اعنزا عجافا حتی یصل بها نحو البیت و لیس ثم احد یعرفه و هو شاب
موفق پس اگر تو دعوی ظهور مضمون حدیث مفضل را می نمائی و اورا و فقرات او را
بر خود آراسته میدانی پس وقتیکه بمکه رفتی چرا با اعنز نرفتی کو برده رسول الله تو
و کو عمامه صفراء تو و کو نعلین تو و کو هراوه تو چرا اسم سام کرده چرا یاوه میگوئی
و چرا بخودت نگاه نمی نمائی چرا عرض و طول و عمق خود را نمی خوری و چرا بخودت
رحم ننموده بر دیگران این قدر دل رحم واقع شده چه لزوم کرده و چرا متعصبی

حدیث خودت صبر نمی نمائی تا امرت ظاهر و ذکرت در میان مردم باهر گردد تا با نام و نسب
و کنیه منادی شوی آن وقت ندا نمائی و حجت خود را بر خلق تمام نمائی حالا بخواطر آن بادر
ام المؤمنین دست از این کار بردار و از این افترا زنهار زنهار تعجب دارم از تو که چه قدر کم حافظه
العیاذ بالله ثم العیاذ بالله تو که آدم اندک خلاف نشستی گاهی مردم را از ابتدا
پنج سال جهلت ایمان میدهی تا در ظرف این پنج سال حجت رسیده کان لم یکن متعدل
تمام شده دیگر بعد از این پنج سال ایمان کسی را قبول نمی نماید و گاهی میگوئی که بعد از ندای
نامی و نسبی و کنیتی و شنیدن این ندا بر مردم حجت تمام خواهد شد بنا بقول اولی
تو حجت را بر مردم تمام کرده حال خودت تمامیت حجت را فراموش نموده و بنا
بقول ثانی تو هنوز بر مردم حجت را تمام نکرده پس چرا پس افتاده من طلب الرئاسة
هلك کن ذنبا و لا تکن راسا و نوشته بودی همچنین ظاهر شد حدیث
اذا قام قائم منا بخراسان و اذا قام قائم منا بجیلان الحدیث اولا
بگو ای بی شرم کدام قائمی از ذریه طیبه پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله از خراسان
قائم شده تا تو بگوئی و بنویسی که همچنین ظاهر شد اذا قام قائم منا بخراسان مگر آنکه
بگوئی مراد از آن ملا حسین بشرویه و بابیه های ملا عبد الخالق یزدی است علیهم اللعنه
که امام معصوم مظلوم مسموم علی ابن موسی الرضا و مذهب او را ترک نموده اند بار دیگر
که امام تازه و دین تازه و مذهب تازه گیر آوردند که بمکان تازه واصل گردیدند ضلوا و
و در آخر ظهورهم فاشتروا به ثمنا قلیلا فبئس ما یشترون و کذا این که از سادات

عالیدرجات از جیلان قیام نمود که تو دعوی ظهور نمائی بلی جیب تو که عدو الله بود چند
روزی در بیشهٔ مازندران اهرمن طبیعت و یاجوج فطرت و ماجوج صورت تمرد از شریعت
می نمود حمد خدا را که شر آنها از سر مسلمانان دفع شد و عنقریب است که بقیات السیف
دو فرقه را نیز آنها ملحق سازند و جمیع بلاد اسلام را از تسویل و تلویث تو مرده تو بتیغ
آبدار بیدریغ تطهیر نمایند گویا حلم الهی و علم ظل اللهی تو و مرده ترا معزور ساخته اولئک
یلعنهم الله و یلعنهم اللاعنون فانتظروا فانا منتظرون و باز نوشته
که و همچنین گذشت علامات خبر داده بودند مثل انشقاق الفرات و انهدام جدار الکوفه
و قتل اهل المصر امیرهم والجراد والطاعونین والدجال و رایات السود
من جانب الخراسان و قتل النفس الزکیة روحی و ما علم ربی فداه و قتل الخفی
والکسوف والخسوف بدانکه همهٔ اینها از علائم ظهور موفور السرور حضرت حجت
رب غفور می باشد بعلاوه از آنچه تو خبر نداشته و مطلع بآن نشده از آن جمله آنست
که دوراز تو دوازده نفر از آل ابی طالب علیه السلم خروج میکنند و همهٔ اینها دعوی
امامت از برای خود می کنند و تو اول آن دوازده رکن ضلالتی اعاذنا الله
و جمیع ضعفاء شیعة اجدادنا و سادا اتنا علیهم السلم من شرورک و شرور اتباعین و
همچنین غافل از اینکه از جملهٔ علائم ظهور آن جناب آنست که شصت نفر کذاب خروج
میکنند و همهٔ اینها دعوی نبوت و نزول وحی می نمایند بعد از ختمی مآب صلی الله علیه
و آله الی یوم الحساب و تو اول ستینی صان الله المؤمنین من اضلالک و اضلال

الباقی

الی قاین و اینکه در اول ذکر علائم معدوده گفته بودی که و همچنین گذشت علاماتی
خبر داده بودند کذب بین است زیرا که غیر از انشقاق فرات و وقوع طاعونین تا بحال
از این علائم که تو تعداد کردی چیزی بعرصهٔ ظهور نرسیده و اما انهدام جدار کوفه پس
بدانکه در کوفه جداری از جدران کوفه باقی نمانده جز ضلعی از دار الاماره بنی امیه لعنهم الله
و آن هم تا بامروز باقی است و اگر مراد خرابی کوفان است آنهم چندین سال قبل از
تولد میشوم تو خراب شده و دخل بتو ندارد بعلاوه معلوم نیست که مراد از انهدام جدار
کوفه چیست و یا کنایه از کیست پس این علامت ظاهر نشده و همچنین ظاهر نشد
قتل اهل مصر امیر خود را و همچنین است کیفیت ظهور جراد که تازگی ندارد همیشه بوده
و هست خصوصاً در مملکت فارس که مسقط الرأس تست و لعل مراد معصوم از جراد
جراد زرع شرع باشد که تو و امثال تو ظاهر شده زرع شرع نبوی صلی الله
علیه و آله را القدر یکه می توانید خراب می نمائید قاتلکم الله بحر سیوفه و برد
نعوشه و اما دجال و خروج آن کجا ظاهر شده بر جمیع عالمیان ظاهر و باهر است
که ظاهر نشده و دعوی کذب ظهور خروج آن فاسق تو بر اطفال معلوم است و خوشم میاید
از بلندیهای فهم تو چنانچه از شخص ثقه شنیده ام که گفته بودی که مراد امیر
المؤمنین علیه السلم که فرموده دجال از اصفهان خارج میشود عبارت است از
مدیر سلطنت و مدار شریعت الحاج میرزا آقاسی رحمة الله علیه بدلیل اینکه
او بعد از مرحمت از اصفهان متعرض من شد قربان آن ما در ام المؤمنینت بروی

با این دلیل کوتاه و حدیث فهمیت اگر بنا بر این باشد که دخول اصفهان و خروج از آن
موجب آن باشد که شخص دجال باشد از جناب خود غفلت نورز زیرا که تو دجال کردار
خر سوار از اصفهان بیرون آمدی نه حاجی میرزا آقاسی و تو جمعی را از دین مبارک خاتم
النبیین بیرون کردی نه آن و تو جمع کثیر را بشکیک انداختی نه آن ایشان صدق دجالیت
ابیر تو بیشتر است از آن مرحوم این فهم حدیث و این اخبار از غیبت که منوچهر خان
در اصفهان گفته بودی که جانب نبوت محمد عربی بشمشیر حیدر کرار قوت داشت را
اهرمن بشمشیر و قوه تو مدار انتشار خواهد یافت و آن سفاهت و دستگاه نیز این
حرف تو حماقت گفتند را صدق انگاشته باور کرده بود و با این حسرت از دنیا
رفت چنانچه تو نیز خواهی رفت ضعف الطالب والمطلوب وما قدروا الله
حق قدره به سرش تو تنبیه خاک باید ریخت و بر سر مثل منوچهر خان و لیه خاکستر
باید ریخت و اما رایات سود از خراسان پس آنها را کی آورد که آورد مگر دروغ
گوئی را عادت کرده و یا مردم روزگار را احمق گمان آورده و اما نفس زکیه که روح
خود را آنچه در علم خداست باو فدا کرده از کلیه دیگران شنیده که می نمائی تقبیل
رسیده و که قتل نموده بل شیخ المجتهدین الحاج المولی محمد تقی عطر الله مرقده را
در قزوین باغوای تو و باغوای بعضی از احزاب تو در احسن الکمنه و در افضل اوقات
و در احسن حالات قتل نمودند لعن الله طائفه قاتله و علی من سمع بذلک و رضی به تو
آن نیستی که در نامه حاجی میرزا آقاسی مرحوم نوشته بودی که ولقد کتب

علیک رحمة ربک ان نصلح ما افسده الذین یقولون انا نحن مجتهدون
و باز نوشته بودی ان احضر کل العلماء ثم قل فاتوا بکتاب مثل هذا من دون
ان لشرف ابدیکم ان کنتم فی دین الله صادقین فان یأتوک ولن یأتوک
فاشهد بانهم کاذبون ثم افعل ما شئت فانا لله کنا صابرین و چون
کتب حضرات باب ترا من داد جواب شد از قول آنجناب تو نوشتیم و چون
ترا قابل آن ندانست و حیفش آمد بر کلام ما که از برای مثل تو کسی بفرستد بجهت بی
اعتنائی بتو نفرستاد که اشتیاق او را من البدء والی الختم دیده بودی که بفهمی که خدا
حجتی را که مؤید سفر ماند در مقابل باطل آیا آیا که با وکرامت سفر ماید بچنین مرتبه اعلی
افصح وابلغ است از کلمات واهیه تو بلکه هیچ نسبتی ندارد و ما در جواب این فقره
تو در آن نامه عنبرین شمامه نوشته بودیم که الیلیق ان یحکم بالافساد علی
الذین یقولون انا نحن من المجتهدین با اجتهادهم فی ترویج دین الله
القویم صاروا من المفسدین ام بنشرهم فی شرق الارض وغربها
اخبار الائمة المعصومین کلا انهم اعلام الازمنة وارکان الدین
المتین البسوا اطراف الارض فی کتاب الله بتفسیر الائمة الطیبین
الطاهرین ام لبسوا حجة خلیفة الرحمن بمقتضی توقیع خاتم الاوصیاء
المرضیین انما المفسد من یقول انا الذی تنطقت مع موسی فی
طور سیناء وکلمت النبیین وسلم ربی علی امتی بما صبرت فی نفس الله

وجعلها بما عرفت قدری ام المؤمنین ، ویحثّ الناس علی قتال الغیر حقّ
لیفسد فی الارض الست من المفسدین الی آخر ما کتبت فی جوابک
فانظر ماذا تری ، و با همه اینها معلومات باری را فدای آن نفس زکیه کردن
نامربوط و غلط بلکه کفر و الحاد است چنانچه از احدی از انبیا و اوصیا و علما علیهم السلام
چنین عبارت در حق احدی صادر نشده و ما سمعناه فی آبائنا الاولین واجداد
الطیبین علیهم السلام چه را القربان که میگفتی ولی این بود که همین مایه از خود بگذار
وارد بگو اینکه بهیچ وجه من الوجوه وکالت نداری پایه بگذاری و تفدیه هم فضولی بردار
نیست که فضولی نمائی پس فضولی موقوف و اما شخص حسنی پس هنوز تعیین نشده
کی و کجا و کرا قتل نموده ما که نشنویم و با آنچه میگوئیم بشنو و اما کسوف و خسوف مطلق
از علائم ظهور آن جناب نبوده تا بگویی کسوف و خسوف علم ظهور آن جناب هم
بلکه کسوف در نصف شهر رمضان المبارک و خسوف در شب پنجم و در آخر همین شهر
رمضان کی دو خسوف در شهر رمضان که یکی در پنجم و یکی در آخر بر خلاف عادت
و کسوف در نصف آن واقع شد پیره خرا اشتم نداری قرین رجای تو که بر
جمیع اینها بخوبی وقوع می نمائی و حال آنکه بر احدی کذب این دعاوی مخفی و محجوب
نیست این پوست روی غریبست و با جلد خرج بی بامزه است قال النبی صلی الله علیه
و آله من احیا له لا دین له در نوشته بودی که وکیل ابو قوع رسید علانیة که جناب
امیر روحی و ما سوی له الفداه میفرماید در دیوان خود شعر اذا ما جاشت الترک

فانظر

فانتظر ، ولایة مهدی یقوم ویعدل وذلّ ملوک الارض من آل هاشم
وبویع منهم من یلذّ ویهزل ، صبیّ من الصبیان لا رأی عنده ،
ولا هو ذو جدّ ولا هو یعقل ، فثمّ یقوم القائم الحقّ منکم ، وبالحقّ
یعطیکم وبالحقّ یعمل ، سمّی نبیّ الله نفسی فداؤه ، فلا تخذلوه یا بنیّ
وتعجّلوا ، اولا این قطع و جزم از کجا هم رسید که این دیوان از امیر المؤمنین
علیه السلام است مگر آن جناب شاعر بود که دیوان داشته باشد مگر ندیده کلام خدا را
که در توصیف حبیب خود میفرماید و ما علّمناه الشعر و ما ینبغی له پس خبر کلیه
سزاوار چشمی آب نبود چه گونه سزاوار ولایت مآب میشود ع کار نیکان را قیاس
از خود مگیر ، بلی چون از ادات عمل دینیه کثّر الله امثالهم فی البریة بیگانه و از
حسی لازمه اجنبیت همین است کاشکه میدیدی علما بحجه ثابت نشدن
این اشعار از حیدر کرار منسوب الی امیر المؤمنین علیه السلام میگویند و می نویسند
ثانیاً تو خود جمیع علما اثنی عشریه را فاضل و مفضل و مردود القول میدانی
بروایت اینها خلفاً عن سلف چه گونه قطع بهم رسید از برای تو که این دیوان
امیر المؤمنین شعر است ثالثاً هیچ میدانی که جامع این اشعار کیست
شیعه یا سنی است و ما اغماض عین از همه اینها کرده میگوئیم که تو
بزعم سخیف خود چنین فهمیده که مضامین این اشعار بعرصه ظهور رسیده پس
تو قائم آل محمدی اللهم صل علی محمد و آل محمد و چنین فهمیده که مراد از این ترک

ترک آذربایجان است و مراد از صبی من الصبیان کیه با او بیعت میشود ناصرالدین
شاه است و تو قائم تحقیقی که از آل هاشمی که عطای تو حق و عمل تو حق و سمی نبی الله ای
چنانچه خود چند نفر از مرده خود تبیین و تفسیر نموده بودی پس چرا معطلی خدا برکت
دهد چرا کوفه را آباد نمیکنی چرا مسجد کیه مشتمل بر هزار در باشد در آنجا بنا نمی گذاری
چرا لشکر روم را اطراف و اکناف روی زمین نمی فرستی چرا چشمه عسل
شیر در غری را در کوفه اجرا نمی نمائی چرا گرگ و گوسفند و سباع با آهوان صحرا در یکجا
نمی آرمند خفه خفه میگوئیم باز هم خفه اطرق کری اطرق کری ان
النعامة فی القری میخواهم بسیم آن گوشهای ندامت بریزد و تحقیقات قائم
باشد عجل الله ظهوره اقلا سواد شعر فهمی هم برسان نه مغالطه ظاهر الفاظ را که بدان
قسم بجان امیرالمؤمنین علیه السلام که هیچ یک از اینها که تو گفته و قاطع بر آن شده
بر فرض منتسب شدن آن جناب باین ابیات مراد آن مظهر آیات و مبین ملاحم
نبوده نیست و تو خبط و غشوا نموده زیرا که ناصرالدین شاه خلد الله ملکه در وقتی که بتخت
سرافراز شد در سنه ۱۲۶۴ بود و تو وقتیکه خروج نمودی در سنه ۱۲۶۱ بود پس تا جلوس
آن ۳ سال بعد از خروج تو خواهد بود و ظاهر شعر بمقتضای فاء تعقیبیه مقتضی آن است
که بیعت با این صبی قبل از قیام قائم باشد نه بعد از آن بعلاوه این شعر را مخصص ازبرای
ایران گفته بود و تحمیل در حق روم و تحمیل در حق سایر اقالیم گفته باشد عجب از اینکه از روی
بی سوادی در زیر ضمیر مجرور غایب و لیبایعن منهم من بلاد و بهزل و در زیر ملوک

الارض

٣٩

الارض له و ذل ملوک الارض من آل هاشم رابطه بهیچ وجه ندیده نکته
بودی تا معلوم باشد که ضمیر غایب جمع ملوک الارض سابق الذکر راجع است نه بآل
هاشم و لفظ من را که ببزرگی کدو بوده ندیده که مبین ملوک الارض است نفهمیده
که مراد از هر دو یکی است و باز یاد نگرفته از قوانین عربیه که ضمیر غایب با قرب راجع بر میگردد
نه بابعد پس تو گفته بودی من شرح قطر خوانده ام چرا از این شرح قطر اقلا این
قاعده را یاد نگرفتی و همچنین نفهمیده که آن صبی من الصبیان کیه عقل و رأی ندارد
و صاحب جد نیست و با او بیعت کرده میشود باید از آل هاشم باشد ناصرالدین
شاه هاشمی نیست شاید مراد از آن صبی تو خود باشی مخنث از جای خود ای
گنج باشی زیرا که ضلالت بعاران حزب شیطان چون فلان و فلان بتو بیعت
نموده نه با آن پادشاه ذیشان و هرگاه در حدیث مفضل مفصل دیده دیده و اگر ندیده
ما گوییم بشنوی بدانکه حضرت صادق علیه السلام فرمودند که کل بیعة قبل ظهور
القائم فبیعة کفر و نفاق و خدیعة لعن الله المبایع له خبردار خرج
و هیچ احتمال نداده که شاید مراد از ترک در جاثیت الترک هلاکو خان و مغول توران
باشد و از ملوک الارض که از آل هاشمند بنی عباس باشد و یا مراد از ترک افاغنه و از
ملوک الارض از آل هاشم سلاطین صفویه باشند و آنکه از آل هاشم با او بیعت شده
که مشغول لذت نفسانی و هزل لعب بوده که صاحب رای و جد و عقل نبوده طهماسب میرزا
خلف شاه سلطان حسین مرحوم باشد که الی یومنا هذا احتمال افعال آن بین الناس صحیح

اشل است وباوجود این دو احتمال چه گونه قاطع شده بآنچه بیان نموده ونفهمیده اذا قام
الاحتمال بطل الاستدلال بعلاوه توکجا سمی نبی اللهی بلکه اسم تو ایت
مرکب آن هم ترکیبی قبیحی که در شرع نبوی صلی الله علیه وآله کراهت دارد وباز
از روی اعتساف بنواب مستطاب خطاب نموده نوشته بودی که ای تهدید این
بی انصاف ترحم بر خود و بر توابع خود نمائید زهی بی ادبی وخهی اعتساف ای
متعدد بی انصاف، شرمت باد نوشتن چنین نامه ها، سراسر بود
عیب فرزانه ها، مگر قول استاد نشنیده، چنین نامه را پسندیده، بزرگش
نخوانند اهل خرد، که نام بزرگان بزشتی برد، اگر پادشاهی خرد پیشه کن،
وگر از سپاهی ادب پیشه کن، بود نزد شاهان عالی مقام، نوشتن چنین
نامه عیب تمام، ترحم بر خود و بر توابع خود نموده چه کرده ایم آیا در مازندران
بین المسلمین فتنه انگیخته ایم والفتنة اشد من القتل ویا خون جمعی را بناحق
ریخته ایم ویا جبل کثیری را مثل تو شیطانی گمراه نموده ایم ویا مثل تو در هر روز وشبی بجلبابی
در آمده ایم گاهی متکلم طوری گاهی مهبط وحی رب غفوری گاهی صاحب امری گاهی
باب صاحب عصری گاهی دعوی برتری بر خاتم النبیین داری گاهی آیت محمد ساتی
بر مسلمین آری نباشد چنین کارها سرسری که یزدان دهد نصرت برتری
ونوشته بودی که بترسید از روزی که یلتفت الساق بالساق ای بی سواد
یلتفت نیست یلتف است زیرا که یلتفت از التفات است ویلتف از التفاف است وظاهر

این است که الفاظ متباینه را نیز مثل صرف ونحو دیل الله عتیق نموده که هر لفظ بمعنی لفظ را
افاده نماید پس ضد الغنیمت نماید تا افاده رحمت نماید پس کسی که سواد قران وفهم الفاظ
ولغات آن را نداشته باشد چه گونه دیگران را بآیات آن تهدید وتخویف می تواند نمود
ذات نایافته از هستی بخش، کی تواند که شود هستی بخش، وباز نوشته بودی
که بترسید از روزی که بپرسند خازنان دوزخ الم یأتکم نذیر فیقولون بلی
قد جاءنا نذیر فکذبنا وقلنا ما نزل الله من شیء ان انتم الا فی ضلال
کبیر میخواهیم بفهمیم که این خازنان دوزخ از تو واز توابع تو می پرسند الم یأتکم
نذیر یا نه وشما در جواب میگوئید که نعم قد جاءنا نذیر فکذبنا ویا میگوئید که بلی قد
جاءنا فصدقنا پس اگر نعم بگوئید تکذیب از خاتم النبیین صلی الله علیه وآله اجمعین
کرده خواهید بود اگر بلی بگوئید باز تکذیب آن جناب کرده خواهید بود زیرا که در چنین حال
خزنه دوزخ از شما بپرسند که بعد از ایمان بنذیر وکتاب نذیر پس چه بود این افتضاح وارتکاب
ببر علی محمد صلوات نخستیر وچه بود آن تعظیم وتکریم که باب کلمات مزخرفه وترهات موهونه
او می نمودید وقرآن حکیمی که از جانب احکم الحاکمین شرف نزول یافته بود بزیر پا انداخته
اعتنا نمودید فقد ثبت انکم کذبتم المنذر وکذبتم ما انزل الیه من الملک القدیر
ان انتم الا فی ضلال کبیر قسم بپروردگار زمین وآسمان که این تهدیدات از مثل تو نسبت بمثل
ما بعینها تهدیدات طربان فسوقتیها اند که بقعقعات متوالیه در هنگام مخاصمه ومنازعه
خصم را تهدید مینماید وخود را از افتضاح مبری ومعری میدانند وهیچ قبح عمل خود را نمیدانند.

نوشته بودی که ملاحظه نکنید ببینید که اگر کسی از شماها ادعا کند که من امشب در
خواب حضرت صاحب را دیدم چه قدر حرمت آن شخص را مرعی و منظور میدارید و اگر
بگوید دیدم در فلان جا ایستاده بود باحتمال اینکه حضرت در آنجا ایستاده زیارتگاه می نماید
و حرمتش را ملاحظه می کنید آیا نمیدانم که با این همه حجج و ضجه و براهین قاطعه احتمال هم نمی
دهید که خود حضرت منتظر روحی ما فی علم ربی فداه بوده اطاعت سهل است چه گونه رفتار
با آن بزرگوار و اصحابش نموده دنمایید که خود در حبس و اصحابش را بدار بستند صادق شد احادیث
اهل بیت کلا از جمله فرمودند که وقتیکه حضرت ظهور میکند علماء امت من با وی محاربه
با او میدارند و او تنها که برسول الله رسید بآن حضرت میرسد بجهة آنکه کلام خدا را بنا
باعتقاد باطله خود توجیه کرده با او می جنگند و داخل جریده اصحاب پرستان و اهل اصحاب
پرستان شانع بیهوده سخن باین درازی . چون مقرر داشته ایم که فقره بعد فقره با تو
گفتگو نمائیم پس بدانکه اولاً حجیت رؤیا و عدم حجیت آن محل خلاف است فیما بین علما
اعلام بر فرضیکه رؤیا حجت باشد بیننده آن خواب شقی است و بعید که شقی است قول آن
و خواب آن چه اعتباری دارد تا در میانه ما طایفه محقه احترامی بدین جهة بهم رساند خاصه
شخصی رذیل بد مانند خود را در میان مردم ظاهر الصلاح قلمداد نموده بود و ما از خبث باطن
و سوء سریرت آن مستحضر بودیم ولکن بتکلیف اظهار و اعلان آن ننموده ساکت بودیم روزی
نقل نمود که من حضرت صاحب را در خواب دیدم که لباس روس پوشیده بود و در کالسکه نشسته
بود میرفت گفتیم که آنچه که تو دیده صاحب الزمان است نه حضرت صاحب الزمان گفت

در بیان حجیت رؤیا

یعنی

یعنی چه گفتیم که رفیق زمان نه مالک زمان خلاصه اگر سعید است شنیده آن خواب چون
در اخبار متظافره از عترت طاهره علیهم السلم وارد شده که شیطان بصورت نبی و وصی
متمثل نمی شود پس هر که بگوید که من فلان معصوم را در خواب دیدم میگوئیم مقتضای
این اخبار خود او را دیده خوش بحالت که معصوم را دیده دیگر زیاده بر این چه احترامی
برا او می نمائیم تا رسد بآنجائیکه در آنجا دیده است ولی چنین جاها بسیار شده کجا چه جا
آنهائیکه پیغمبر و آل پیغمبر صلی الله علیه و علیهم را در حال حیوة دیدند و شب و روز در خدمت
ایشان بودند بسیاری از آنها را ما لعن مینمائیم تا رسد باینکه آنها را در خواب ببیند حال که تو
بخواب کمال اعتماد داری بدان و آگاه باش و خدای ما و تو نیز گواه باشد شبی که بنا گذاشتیم
که فقره بفقره کلام ترا رد بنویسیم چون پاسی از شب گذشت خسته شده خوابیدیم در ثلث آخر
شب دیدیم که در مسجد الحرام با احرام ایستاده ایم و از اعمال و مناسک فارغیم در حجاج
این هستیم که محل شویم و در حدیث وارد شده که هرگاه کسی بقدر کوه ابوقبیس طلای احمر
در راه خدا انفاق نماید نمیرسد بآنچه که حج کننده بآن میرسد پس از این قرار
به این رد و ردیع تو خدای تعالی چه قدر اجر با مرحمت فرموده و خواهد فرمود و باز
در بعضی از شبها رفیق تو شیطان بعضی تشکیکات در اثناء تحریر بقلب ما میانداخت
و در قلب ما های و هوی زیادی میکرد بحثی که چنان بنظرم میآمد که ردی زیاده بر این از عهده ما
و ملال و خسته شده وقتی ملتفت شده دیدیم که کوششهای ما مجدانه بجده ابداً اعتنا
ننموده تا صفحه را تمام نمودیم بر خواستیم خوابیدیم در عالم رؤیا دیدیم آنچه را که دیدیم

بحمد الله تعالی آن هایهوی و وسوسه ها موقوف شد بلکه کمال اطمینان خواهر
بطلان تو بهتر رسید تو آن نه که در حوض سلطان در نزد جمعی از اهل ایمان در حینی
که مستا در دندت از اصفهان سه بار گفته بودی انا صاحب الزمان صاحب الزمان
بر کرسی تو صاحب الزمانی بزند چنین صاحب الزمان را دیدن خواه در بیداری خواه
در خواب مثل دیدن شیطان لعین کذاب است ع لا اری الذئب ولا الذئب

این است نیز دلیل بر فسق و ملعون که منم صاحب الزمان

بیراک پس این مزخرفات واهیه و ترهات باطله چه حجیت و برهانیت خواهد داشت
اگر از من بپذیری بحق خدا خوار کنی از این صاحب الزمانی بهتر است و مثل تو صاحب
الزمانی را احترام از این بزرگ خودش را چون شیطان شهر رمضان مضطر و مردهای طغیان
چون گروه شیاطین براهین قاطعه قتل و نهب و در بدر الخبر فیها وقع عند من تأمل
و بلا و مثل تو بزرگواری و مرده های بدکردار تو هرچه شده کمتر و اینکه نوشته بودی
که خود در حبس و اصحابت در بدر بستن با قول معارج و آخر عقبی و تقول عوام بتون طیس
و اینکه نوشته بودی که صادق شد احادیث اهل بیت کلا از آن جمله فرموده‌اند که
که حضرت ظهور میکند حمله هست من بنای محاربه با او میگذارند و اذیتها میکه
برسول الله رسید به آن حضرت میرسانند بابا آن و آگاه باش ای قصیر ویسنوا که در این
عبارت چندین غلطی نامربوطی بیار گذاشته اول آنکه احادیث اهل بیت علیهم السلام
کی صادق نبود که در زمان تو صادق شود دوم آنکه صدق اخبار اهل بیت علیهم السلام را
چرا موقوف بامر خود ساخته زیرا که تو کاذبی و قول تو کذب است سیم از آن حمله

بجا چه و از این صاحب الزمان بتوجه چهارم مردم امت اهل بیت نیستند بلکه شیعه ایشان
هستند اهل بیت بگویند علمای امت من بلکه علمای امت و با اضافه می نمایند امت را
بحضرت ختمی مآب صلی الله علیه و آله الی یوم الحساب این هم دلیل دیگر است بر کذابیت
و جهالت و وضاعیت تو چنانچه فقره اخیره که چسبانیده باین قول دروغت که و اذیتهائیکه
برسول الله رسید بآنحضرت میرسانند شاهد دیگر است که علمای امت من در این کلام غلط
بین است با ضمیر متکلم مع الغیر می شد وجهی داشت اگر چه وجه نبود حدیث نبوی صلی الله
علیه و آله متلقی بقبول کل فرق اسلام است که فرموده‌اند قد کثر علی الکذابة الخ
یاد دارد و اهل بیت را از حضرت رسول جدا شمار و از کذب با اهل بیت و افتراء زنهار زنهار
در رسول خدا را کی در ماکو و در قلعه چهری محبوس نمودند کی در تبریز پای ورا بچوب بستند
کی از نبوت و رسالت خود توبه کرد و همچنین آخر چه ضرورت داعی شده که تو صاحب
الامر باشی آدمی این قدر بی فهم و باشی فرد زبان بریده کج نشسته ضم کم
بر از کسی که نباشد زبانش ابدا حکم کاشکیه قلیل خطا شی میدانستی وحبه از تخم مهر
در دل خود میکاشتی و اینکه نوشته بودی که ایذا و اذیت آن حضرت را اهل
می سازند بآنکه کلام خدا را ابا باعتقاد باطله خود توجیه می کنند و با او می جنگند
و داخل جریده احادیث رستان و ماهتاب پرستان شدند جواب اولا گفتیم
از این کیفیت بجا چه و بتوجه نا بجا نیکو نیم که تاویل کلام خدا را بدون بیان اهل بیت
علیهم السلام با جایز نمیدانیم و کیست تصور را بر اموال آن هرگز نمیدانیم تا

اعتقاد باطل است باطله نیست وصف مؤنث بمذکر دادن است و ماهتاب پرست در عالم
گیت نه فارسیت فارسی و نه عربیت عربیست **فرد** نه فرعت محکم آمد نی اصول شرم
بادت از خدا و از رسول چهارم سید انی داخل جریدهٔ آفتاب پرستان گیت
آن است که در بمبئی در هر روز عند طلوع الشمس لقرص شمس سجده میکرد و چون ملامتش
کرده بودند که آمدی در هندوستان آفتاب پرست شدی آخر تو اولاد پیغمبری پیغمبر
کی روا داشته بغیر خدا سجده کردن در جواب معتذر شده بود که من به آفتاب سجده نمی کنم
بلکه بلی سجده میکنیم که هر روز در قرص آفتاب عند طلوعها ظاهر میشود چون اصرار کرده
بودند آن گیت گفته بود علی ابن ابی طالب علیه السلم **فرد** عذر بدتر ز گناهش گردید
چشم بد سر سیاهش گردید و نوشته بودی که عزیز من بپرهیزید از آنکه ما صدق
این حدیث بوده باشید بعلم خود مغرور باشید و بعمل خود مطمئن نه میگویم ای عزیز
بدون جهت اگر در خوابی بیدار باش و اگر مستی هوشیار که پرهیزکاری بحمد الله تعالی
وظیفهٔ آبا کرام و اجداد عظام ما علیهم السلم است و بفضل الله و توفیقه پرهیزکاری را
از آبا و اجداد خود ارث داریم ° با بر اقتدی عدی فی الکرم ° و من
یشابه ابه فما ظلم ° غرور از لوازم جهالت است نه از لوازم علم و درایت انما
یخشی الله من عباده العلماء و اطمینان بافعال و اتکال باعمال نزد ارباب عقل
ارباب عقول اختلال است و آن غیر ماست قال الرضا علیه السلم روایة عن آبائه
علیهم السلم الدنیا کلها جهل الا مواضع العلم والعلم کله حجة الا ما عمل

به والعمل کله ریاء الا ما کان مخلصا والاخلاص علی خطر حتی ینظر
العبد فیما یختم له پس با وجود این حال چگونه می تواند کسی مطمئن بعملی از اعمال
گردد جز تو که همه عالم را در ضلالت شمردی بغیر از خود و کمال غرور در اطمینان باین مزخرفات
و ترهات خودداری قال الله عز من قائل عجبت لمن اشتغل بعیوب
الناس و هو غافل عن عیوب نفسه جائیکه خداوند حکیم بکافهٔ مکلفین میفرماید
وما اوتیتم من العلم الا قلیلا هر یک هر یک از مکلفین چه علم خواهند داشت
که بعلم خود که قطره ایست از قطرات و ذره ایست از ذرات مغرور باشند و جائیکه
جمیع انبیاء و اوصیاء و سیما سید انبیاء علیه و علیهم السلم همیشه با آن اعمال شاقه
و عبادات صادقه از درگاه پروردگار ذو الفضل و الاحسان استدعا مینمایند که ربنا عاملنا
بفضلک و لا تعاملنا بعدلک دیگران چگونه بغیر فضل الهی اطمینان بهم می
توانند رسانید و صحت این معنی بر اهل علم ظاهر چنانچه بطلان اتکال بغیر فضل
خدائی باهر است و نوشته بودی که ای لب عملی که غیر رضای الله بوده بگمان آنکه
رضای حق در آن است و با عملی که در طریق غیر حق بوده بمظنهٔ حقیت بدانکه
این دو قضیه فی حد ذاتهما صحیح و مطابق واقع است لکن رجاء واثق بفضل حضرت
خالق آنکه اعمال قلیلهٔ ما را کثیر و سیئات کثیرهٔ ما را بجهة عقاید حقه تبدیل [illegible]
در هر دو عالم در صراط حق ثابت قدم مان دارد انه ولی التوفیق لکن از جهت
سریرت دار سوء عقیدت و بدع کثیره و اقوال قبیحه دیگرای خود غفلت و ذهول را

راروا مدار هیچ میدانی که با این جاهلیهای سفاهت چها چه فتنه‌ها در دین و دنیای اهل
دین ابداع و انشا نمودی بس نشد بجائی تا چند شعر باز این چه فتنه بود که بپا
کرده؛ دست جفا بگلشن ایجاد کرده؛ کلدار دین رخنه تو برباد کرده؛ تا بات عالمی فغ
که چه بیداد کرده؛ و نوشته بودی که بلی اگر کسی در حین عمل کمان کند که غیر رضا
الله است هیچ حقی مظلوم نمی شد و حال آنکه در همان حین حجت بر و بالغ و حجت
واجبها واستیقنتها انفسهم در حق او صدق میکرده ولی چون مغرور
بجهت خود بوده هلاک می گشته و شعر نمی شده چنانچه مؤمنین برسول الله
در صدر اسلام بودند که حجت شوند بر دون مؤمنین بدانکه جناب مقدس باری
میفرماید لا یسخر قوم من قوم عسی ان یکونوا خیرا منهم فرد ای خواجه
پند من بشنو و زآن کذر مکن؛ در هیچ آفریده بخواری نظر مکن؛ چون این
حرفهای تو مانند دندانهای سین دو شقه استقبال در هیچ حالی از احوال
نه عامل بوده نه معمول در نظر ما مقبول اتفاق نیفتاد؛ تحویل بکیر که مغشوش است
فیشه؛ اگر از اول کار است جان روزگار در حین نتیجی این کار بکه هم
نیافتند که هنوز هم نیافته نشود و تا قیام قائم آل محمد صلی الله علیه و آله خواهند یافت
در حین یافتنی کمان این می کردند که هر یک از تارهای سدای آن اطراف است
بخدا و هر یک از شعرهای لحمه آن تهانی است بر رسول و آل رسول صلی الله
علیه و آله هرآینه حق رسول و آل رسول مظلوم نمی شد و در خانه فاطمه زهرا سلام
علیها

[illegible]

٤٤

علیها نمی سوخت و خونهای جوانان هاشمی و سید شهدا و خون علی مرتضی
بناحق نمی ریخت و این مذاهب باطله در دین اسلام از بیدینان اهل اسلام
بهم نمی رسید حال از ره تحریف و اضلال تمور سید پس اگر تو خبر حین اضلال
و افنا خود کمان این میکردی که این نوع نساجی قطعی الحرمة بلکه انکار
ما علم ضرورة کونه من الدین بوده این نوع نساجی را میکردی و حق خاتم
النبیین و ائمه طاهرین و علما راشدین و مؤمنین صالحین مظلوم نمی شد
و زبان طعن چون زبان تیر سنان سنان ابن انس لطعن متدینان بدین
خاتم النبیین چون تن نازنین سید مظلومین ابی عبد الله الحسین روحی
و روح العالمین له الفدا نمی کشودی و ابسته بنا بزعم فاسد خود در چنین حال
با این احوال با این اقوال و اعمال طالب رضا خدا نشدنی و هرگز آنچه ذکر نمودی
از این احتمالات در حق تو محتمل نبوده و هرگز در همین حال ملک متعال حجج الهیه را
بر تو تبلیغ نموده و هیچ عذری در طلب نکوهش منحوس تو نسبت بمنوجات
موهونه خود ننموده که هلاک شوی و هلاک سازی چنانچه شدی و ساختی و هرگز
نکفته که تالله المحوه هرگاه اهل سماوات و ارضین جمع شوند بر اینکه مثل بعض حرف
کتاب مرا بیاورند نمی توانند اگرچه مبعث این قدر هم بر روی نها افزوده
شود شعر لا تنه عن خلق وتاتی مثله؛ عار علیک اذا فعلت عظیم
وفی المثل قیل للابل من این تجی قال من الحمام قیل معلوم

من نطاف ابدیك واد جلك فرد ممنوح شد که بجهت ملت پیغمبر یا در جهان
نماند کس از امت پیغمبر و نوشته بودی که اگر چه این زمان غیر آن زمان خداوند ظاهر
فرموده که هر دقیق النظری که در هر جا هست یابی گشته الحق از دقت نظر بیش
دقت نظر مرد من معلوم است که همه آنها دقیق النظرند فرد بهما دال یهدی قوم
ویضلّنا جهلاً وینسبنا الی الکفار میخواهیم بفهمیم که باید شدن اگر
مسلمان و مؤمن شدن است مردم بحمد الله تعالی همیشه مسلمان و مؤمن بوده اند حقیت
بیابی شدن ندارد و هر گاه بابیت غیر از اسلام و ایمان است قطعاً لنظر و للعیان آ ست
وماذا بعد الحق الا الضلال بعد از اغماض عین از این تفصیل میگوییم که این
دقیق النظری در بطلان تو شکی دارد تا بابی شود مگر تو باید بینی و بین الله باشی شیطان
کذابی پیچ بگوش اطروش تو بر خورده که از شیعیان هم سه نفر دعوی بابیت کردند
که یکی از آنها ابومحمد حسن الشریعی بود و یکی دیگر محمد ابن نصیر النمیری بود و یکی
دیگر احمد ابن هلال الکرخی بود لعنهم الله و تو چهارمین آن ملاعین دفی التنزیل
وابعهم کلهم بدانکه از جمله مما انفردت به الفرقة المحقة الامامیة والطائفة
العدلیة الاثنی عشریة کثر الله امثالهم فی البریة واکب الله اضدادهم
بوجوههم المکبوبة و نفاق ایشان است که ابواب حسنین و سفراء ممدوحین
از جانب حضرت خاتم الوصیین عجل الله فرجه چهار نفر بودند آن هم در زمان غیبت صغری
که اول ایشان شیخ ابوعمرو عثمان ابن سعید قدس الله روحه السعید بود دوم

ایشان

٤٥

ایشان ابوجعفر محمد ابن عثمان اسکنه الله تعالی بحبوحة الجنان بود سیم ایشان ابوالقاسم
حسین ابن روح ابن ابی بحر النوبختی قدس سره بود چهارم ایشان ابوالحسن
علی ابن محمد سمری بود رحمة الله علیه و توقیع رفیع که صریح بود در تکذیب یکه
دعوی بابیت و مشاهده نماید الی ظهور آن جناب به دست این جناب ظاهر شد و چون
طلیعه آفتاب طالع و ظاهر گردید و ما نسخه آن توقیع رفیع مبارک را در اینجا ذکر می نماییم
تا همه شیعیان و لی حضرت حجت صاحب العصر و الزمان عجل الله فرجه فی هذه الاوان
بفهمند که تو مرد کذابی و افترا گوی بی حیا بی و این است نسخه آن توقیع رفیع
بسم الله الرحمن الرحیم یا علی ابن محمد السمری عظم الله اجر اخوانك فیك
فانك میت ما بینك و بین ستة ایام فاجمع امرك ولا توص الی احد
یقوم مقامك بعد وفاتك فقد وقعت الغیبة التامة فلا ظهور
الا بعد اذن الله تعالی وذلك بعد طول الامد وقسوة القلوب و
امتلاء الارض ظلماً وجوراً وسیأتی من شیعتی من یدعی المشاهدة
الا فمن ادعی المشاهدة قبل خروج السفیانی والصیحة فهو کذاب
ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم پس بمقتضای این توقیع شریف
مدعی بابیت تو و امثال تو کرده شده تا خروج سفیانی و صیحه آسمانی
قال الله تعالی ویلکم لا تفتروا علی الله کذباً فیسحتکم بعذاب وقد خاب
من افتری و نوشته بودی که بل در آثار دیدیم که اگر غیر از سیصد و سیزده نفر

نعتا بودند جمع می شدند و حال مؤمنین بقرآن کل منتظر ظهور مهدی آل محمد
هستید علیه السلم و بر قلب هیچکس خطور نمی کند چنانچه بر مؤمنین بروح الله که منتظر
احمد رسول الله بودند بر قلب هیچکس خطور نمیکرد که بیاید و ظاهر شود و ایمان بیاورند
و حال شنیده شده و ظاهر است امر لکن شبهه نیست که این ظهور همان ظهور
موعود است که احادیث ما لا تعد در او ذکر شده تا آنکه حتی یخرج من یدق
الشعر لشعرتین حتی لا یبقی الا الحق و شیعتنا فرمودند کل ظاهر شد
ای بیوقوف این فقره نیز در حدیث مفضل است چرا اندیشه نمیکنی و این سیصد
و سیزده نفر که مذکورند هیچ نمیدانی در چه مقام مذکورند چه دخل بتو و بغیر تو دارد
این عصابه در بدایه ظهور آن حضرت بعد از ورود آن حضرت بمکه معظمه زاد الله
شرفها و بعد از نزول جبرئیل با گروهی از ملائکه آنجناب در شب اول در رکن
و المقام بیا ایستند و صیحه میزند و می فرماید که یا معاشر نقبائی و اهل خاصتی
و من ذخرهم الله لنصرتی قبل ظهوری علی وجه الارض ائتونی طائعین
پس نمی کند ذکر لمحه بصری که همه این سیصد و سیزده نفر در حضور لامع النور
آنجناب بشرف حضور میرسند که عده اصحاب رسول الله هستند در یوم بدر
و با همه اینها این کیفیت چه دلالت دارد که غیر از این عصابه دیگر در روی زمین
در آن وقت مؤمنی نیست مگر کوری که آن عمود نور را بعد از همان فقره
بلا فاصله ندیده که میفرماید فیامر الله عز و جل النور فیصیر عمودا من الارض

الی السماء فیستضیئ به کل مؤمن علی وجه الارض و یدخل علیه
نور من جوف بیته فیفرح نفوس المؤمنین بذلک النور و هم لا
یعلمون بظهور قائمنا اهل البیت حال که امر لکن شبهه نیست که ظهور
تو همان موعود است پس عوض آن صیحه اسلاعری عری چرا نمیکنی تا خرکس های
شرق و غرب عالم را بدور سر خود جمع کنی هیچ میدانی که کجا را الیجا بسیاهی
و آنکه نوشته بودی که مؤمنین بقرآن کل منتظر ظهور مهدی آل محمد هستند صلی الله
علیه و آله این هم دروغ بین معلوم میشود که اصلا از کتب حق آل محمد خبر نداری
که سواد اعظم از منتحلین بدین اسلام که همه بقرآن مؤمنند بوجود آن قائل
نیستند تا رسد بامامت و غیبت آن و با وجود این حال چه گونه مؤمنین بقرآن
منتظر الظهور آن جناب خواهند بود و کتاب مقنع و اکمال الدین و ارشاد مفید
و روضه آن و شافی علم الهدی و تجرید شیخ الطوسی و احتجاج و اعلام الوری
و مجمع الشیعه طبرسی و کشف الغمه اربلی و طرائف عبد المحمود و فصول المهمه مالکی
و بحار الانوار مجلسی و تقویم الایمان و منهاج الکرامه و نهج المسترشدین
و نهج الحق و غیر ذلک از کتب امامیه که در رد منکرین وجود مهدی آل محمد
صلی الله علیه و آله و رجعت آن تصنیف و تالیف شده بعلاوه از کتب عامه
چون شرح مقاصد و شرح مواقف و ملل و نحل و شواهد النبوه و روض الفضایل و
الوسائل و تذکرة الخواص ابن جوزی و شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید و غیرها.

همه شان کذب دعوی کلیت توانست داد فرق شیعه کیسانیه و زیدیه و ناووسیه
و فطحیه و واقفیه کجا قائل بوجود آن جناب بودند کی منتظر ظهور موفور السرور آن جناب
بودند بلی هر یک از این طوایف مثل تو با تخلیطی کرده کسی را که غیر از قائم آل
محمد است بغلط و بقائمیت آن گروه منتظر آنند نه منتظر قائم آل محمد ند کاش که
یکی از این کتب را دیده و درس خوانده بودی و عقاید حقه اهل بیت و حق اهل بیت
علیهم السلم را فهمیده بودی دیگر بیجا دشنام دونده گی نمی نمودی برو درس بخوان
یا درس بخوان قال صاحب القرآن اطلبوا العلم من المهد الی اللحد
و اما مؤمنین بروح الله همه منتظر ظهور احمد رسول الله نبودند بلکه از هفتاد و دو فرقه
یک فرقه منتظر بودند آنها یکه تابع شمعون ابن الصفا بودند و اما کسانیکه تابع
برادران تو پولس و مرقیون شدند کی در دین حضرت مسیح علیه السلم ماندند تا
منتظر بوده آن بدبگیری ایمان و اعتقاد داشته باشند تو که از جای خبر نداری چرا
از آسمان خبر میدهی ع کار زمین را ساختی · بر آسمان پرداختی · و جمله
الکلام منتظرین ظهور احمد صلی الله علیه و آله از امت مسیح علیه السلام اگرچه همه
عازم و جازم بودند که در حین ظهور آنجناب با و ایمان آورند و چون آنجناب
ظاهر شد امثال تو از رهبان ضاله مضله که در ظاهر مردم را اغوا و مردم
عوام بظاهر کار آنها فریفته بودند بهم رسیدند مردم را اضلال نمودند نگذاشتند
که ایمان بآن جناب بیاورند و قلیلی که تابع علمای ربانیین بودند ایمان آوردند

و فرقیکه

و فرقیکه ایمان نیاوردند ماندند در ضلالت خود و این ضلالت مستمر است تا زمان
ظهور مهدی آل محمد صلی الله علیه و آله چون آن جناب ظاهر شود حضرت روح الله
علیه السلام نیز مانند آیه رحمت از آسمان نزول میفرماید و در بیت المقدس باهم
ملاقات میفرمایند و آن جناب بحضرت ولایت مآب علیه السلم در نماز اقتدا می
فرماید و چون مسیحیین این مرحله را مشاهده می نمایند بدستیاری آن نورین نیرین
اسلام اختیار می نمایند حال که تو دعوی فاش می نمائی که آن ظهور موعود ظهور
من است تشریفات خود را ببر به بیت المقدس تا حضرت عیسی زیاده بر این
در انتظار تو چشم براه نماند تا از آسمان نازل شود و بتو اقتدا نماید یک نفر
مثل روح الله را مرید و مطیع خود ساخته با بی سازی بهتر است از یک کرور مثل
منی و چون این معنی بعرصه ظهور رسید بر همه عالمیان بدون شک و ریب
ظاهر و محقق میشود که ظهور تو همان ظهور موعود است البته تعهدات نموده نامه
با فخار و سرافرازی حضرت روح الله نوشته چنانچه بزعم خود بر ما اتمام حجت
نموده با آنجناب نیز اتمام حجت نموده و از این حجج ظاهره و براهین قاطعه
که از برای ما هم ثابت بودی و از این طرحها در کنها نیکه آب انداخته
در بخته بودی از برای او نیز طرحی و نیرنگ بازی نموده داده یکی از آن ملائکه
هائیکه مقرر داشته که باطراف و اکناف نامهای ترا میبرند ببرد در آسمان
چهارم بخدمت آن جناب که بلی علی محمد باب از زمین با آسمان سلام رسانید

بعد از اسلام اعلام نمود که مدت ملک شما در آسمان انقضا یافت و شما را از قید
[illegible]ید انتظار مرخص فرمود اینک بروی زمین بلا مهلة سرازیر شوید تا به بینیم
که آنجناب نیز مثل ما تمرد از گفته های تو میفرماید و پیش شاید دقیق النظر ما اطاعت
ترا قبول نموده با اینکه شود معیار باشدن میانه ما و تو همین باشد که چون خبر
ورود آنجناب به بیت المقدس بما رسید ما نیز در خدمت آن جناب و در پیش تو از
باب تا باب حاضر خواهیم شد انا کذلک نفعل بالمجرمین و اینکه نوشته
بودی حتی یخرج من بدن الشعر لشعرتین حتی لا یبقى الا الحق و
شیعتنا این هم از جمله مخرفات تست زیرا که حدیث این طور نیست بلکه شیخ
صفی الدین طریحی مرحوم در مجمع البحرین که جزء بحر او را منظر صاحب العصر والزمان
عجل الله فرجه رسانید متن حدیث را چنین روایت فرموده که و فی الغیبة لا بد
ان یکون فتنة یسقط فیها من یشق الشعر بشعرتین او شعرتین علی
اختلاف النسخ ومعناه کما بینه هو وغیره یرید الحاذق الذی یشق الشعر
شعرتین لحذاقته این مطلب و آنکه تو از خود هم بافته کجا در کدام کتابی از
کتب معتبره دیده با این عبارت بدین اسلوب حدیث وارد شده است هیچ میدانی
که این فتنه مقتضای این حدیث در غیبت آنجناب میشود از چه میشود از تو و از امثال
تو ارباب بطر و طغیان که ضعفاء شیعیان آنجناب را اغوا و اضلال نموده با اینکه
کسی که حذاقت آن نحوی باشد که شعره را از شعرتین جدا نماید و موشکافی میکند

اهدائی
مکتبة
الإمام أمیر المؤمنین علیه السلام
در تهران [illegible] کتابخانه
آیت الله [illegible]
در مشهد

او هم در آن فتنه بیافتد و پای آن از حق بلغزد لکن بعنایت الله تعالی و برکة آبائنا و اجدادنا
علیهم السلام اگر و را گردش تو و مثل تو شقی را بقدر ذره اعتنا نخواهیم کرد با اینکه تو آن عرضه را
هم نداری که صاحب این گونه فتنه باشی فتنه تو بمنزله فسوه ظربان است که نمی افتد و هلاک
نمی شود مگر ضباب در جحر خود آنهم در وقتیکه باب مذهب خود باب آنها را مسدود
نماید بر و فی را بید انما که تو از آنها را شکار نمائی التمساح لا یصاده
والعقاب لا یقاده فرد و این دام بر مرغ دگر نه که عنقا را بلند است آشیانه
و اینکه نوشته بودی که کل ظاهر شد خوشم میآید از این دروغهای متوالیه تو و خوشتر
ترم میآید از اینکه دروغ گو بلا ریب دشمن خدا و انبیاء و اوصیاء علیهم السلام است در دروغهای
فاحش را از برای خود سلاح ساختن در کدام ملت روا و در کدام شریعت جایز
و در کدام طریقت مباح است کدام یکی از آنها که ثبت بخداوند مردم نموده و چشم
هم گذاشته و ثقات جهالی از روی خود بر داشته مطلب بیجا و بی صله را ای جهه چون آسمان
عدد شمردن و دادی خیر دنی رنج را بیجا بده و در محصول نمودن و دعوی ظهور در
امور چند نمودن که بر کافه انام معلوم باشد کذب آن از کسی که ادنی مسکه
از عقل و حظ داشته باشد صادر نمی شود قال النبی صلی الله علیه وآله فی وصایاه
لابی ذر رضی الله عنه یا اباذر ویل للذی یحدث ویکذب لیضحک به
القوم ویل له ویل له ویل له وقال الصادق علیه السلام ان آیة الکذاب
بان یخبرک خبر السماء والارض والمشرق والمغرب فاذا سألته عن حلال

وعن حرام لم یکن عنده شیئ ناخسته شدیم از تعداد اکاذیب تو و تو خسته نمی شوی
از دروغ گویی اگر هر یک هر یک را صغیره دانیم بملاحظه مجموع اصرار الصغیره قطعاً تحقق
میشود در اصرار الصغیره اتفاقاً کبیره خواهد شد و هرگاه هر یک هر یک را کبیره دانیم چنانچه
میدانیم حساب تو پاک و تو در دین مردی بیباکی دیباک دنا پاک قال المتوج
بتاج لولاك المؤمن اذا كذب من غير عذر لعنه سبعون الف ملك
وخرج من قلبه نتن حتى يبلغ العرش فلعنه حملة العرش وكتب الله
عليه بتلك الكذبة سبعين زنية اهونها كما يزني مع امه وانکه نوشته بودی
که اگر اتباع حق کرده بودند آنچه که ملاحظه نفع میکردند حال از برای ایشان شده
بود و هیچ چیز از ایشان منقوص نگشته بود چنانچه اگر سلطان کرده بود بحضرت حق و کل
مؤمنین تا حال مضاعف گشته بود آنچه در دنیا قصد کرده بودند و قصد نموده اند ابدا
میگویی اگر ابنای روزگار بعد از وفات حضرت رسول مختار صلی الله علیه و آله الابرار متابعت
حق کرده وارث اسد الله الغالب علیه آلاف التحیة من رب المشارق والمغارب کانهم
حمر مستنفرة فرت من قسورة فرار نمی نمودند و بدور ارباب بدعت و ضلالت
جمع نمی شدند کی مثل تو می توانست بعد از ختمی مآب دعوی وحی و نزول کتاب نماید خدا
لعنت کند کسی را که مارا از این نعمت عظمی محروم و با امثال تو محشور نموده ولو ان
اهل القرى امنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء والارض ولكن
كذبوا واخذناهم بما كانوا يكسبون وانکه نوشته بودی که اگر مردم اطاعت

انقلاب ... ونقض ...

مثل

مثل تو حقی نموده آنچه که ملاحظه نفع میکردند در دنیا حال از برای ایشان شده بود
الحق از برای هر یک از خلفه روزگار که متابعت تو نمودند و در این اتباع ملاحظه نفع
دنیا و عقبی نموده بودند هیچ چیز از ایشان ناقص نگشته و در بیشه مازندران دست
از روح در وان نشسته بمنفعت دنیا رسیده وما هي من الظالمين ببعيد
چون این منفعت دنیویه را از صدقه سر تو تحصیل نمودند سرمایه بازار دار البوار خود نموده
در لمح البصر وارد سوق سقر گردیدند مضمون الدنيا مزرعة الآخرة [illegible]
غریبه غریبه منفعت عقبی خریداری نمودند منتظر باشش تا ورود قافله آنها ان في
ذلك لآيات لاولي النهى وانکه نوشته بودی اگر سلطان اسلام کرده بود
تا آنجائیکه حال مضاعف گشته بود درست گفته اگر محمد شاه نصرت حق کرده بود
تا حال جمیع امراضش مضاعف حتی احتمال کلی این بود که مرض او بالمره رفع میشد
ولکن بجهة ابتلا بمرض خود مبتلا بوده هیچ کاری نمی توانست کما ینبغی بپردازد
بمقتضای ليس على المريض حرج نتوانست نصرت حق نماید تا حق نصرتش نماید
لکن حضرت ناصر الملة والدين نابته عنه در حداثت سن این معنی را بفحوای ان
قلب السلطان بيد الله تعالى يقلبه كيف يشاء [illegible]
نموده مبادرت بنصرت حق نموده و ملاحظه نفع سرکار کردن اقتدار و سایر بندگان
حضرت واحد قهار از عبید احرار فرموده دین مبین سید خاتم النبیین صلی الله
علیه و آله بقلیل دلیل تو تعجیل نموده و بهمین جهت که تعجیل قلیلی بدین انجاب نمود

درزمان پیری بمقتضای ان تنصروا الله ینصرکم مالک رقاب صغیر و کبیر شده
خلعت ظل اللهی پوشید وانا علی ذلک لشهید پس اگر دلیل کافی معنی مودی بجائی نرسید
فرد باده درد آلودتان مجنون کند صاف اگر باشد ندانم چون کند و نوشته بود
که الآن هم تلافی مافات را می توان کرد و تجربه میتوان کرد اگر مضاعف شد عود
کنند و حکم دین ایشان هم باطل نمی شد الی حال که هر کس از خوف مقام خود گرد
تا آنکه رسید بانجا که رسید که قلم حیا میکند که ذکر شود و حال آنکه نزد ظهور حجت کل
و من محض الایمان شد و آنچه در حق ایشان در احادیث دیده شده ظاهرست چنانچه
خود متفرس می فهمد سبحان الله مالک الملک تکلیف را ببین مکلف را ببین که
که مانند ابو حنیفه مسلمین را امر بارتداد می نماید و ارتداد را مایه تجربه قرار میدهد و میگوید
که اگر منفعت دنیا مضاعف نشد باز بدین خود عود نمایند بیچاره نفهمیده که بعد از آنکه
کسی از مدینه اسلام بارتداد خارج گردید دیگر توابان آن او را بمدینه اسلام راه نمیدهند
بلکه از حرائم و مراتع آن میدوانند بلکه نمی گذارند که در مراتع و معالف آن بچرد حضرت
خاتم النبیین و ائمه طیبین علیه و علیهم الصلوة والسلام چه قدر جهادها نمود و خونها ریخت
تا اینکه گلشن دین بخون شهداء سبز شده که این دار الرساله و دار الامارة اسلام امان
بی حاجبست که هر مجردی را عرضه رتق و فتق در آن شهر باشد شحنهای شهر و توابع
آنها دزد دغل آن شهر را میگیرند و در زنجیر نموده محبوسش مینمایند و بقدر جرمش سیاست
و تنبیه می نمایند بالجمله خارج شدن از مدینة الاسلام و ارباب سر امامت امام علیه السلام

بجهة

بجهة اختبار و امتحان متبول چون تو شیطان وظیفه اهل شک و ارباب بطر و طغیانست
و امر بخروج از دین و آئین و بارتداد بجهت مضاعف شدن زخارف دنیویه از معارف
نبوده و نیست و اگر دین مسلمین حق و باطل نیست پس خروج از حق بغیر حق برای چیست
و در نزد اهل دین شک و شبهه در این نیست که امر بکفر و رضا بکفر و قصد کفر زندقه و کفرست
پس چنین آمری همین امر مرتدست بت پرستانه بت پرستها با اینکه کتابی ندارند
ابدا امر بخروج از بت پرستی روا نمیدارند و تو چون شیطان مردم را امر بخروج از دین
مبین اسلام می نمائی حماقت بکر سفاهت بیان ضلالت تماشا کن امیر المؤمنین علیه السلام
در بعضی از خطبش میفرماید والله لو اعطیت الاقالیم السبعة بما تحت افلاکها
واسترق لی قطانها مذعنة باملاکها علی ان اعصی الله فی نملة اسلبها
شعیرة فالوکها ما قبلت ولا اردت ولدنیاکم اهون عندی من ورقة
فی جرادة تقضمها واقذر عندی من عراقة خنزیر یقذف بها
اجذمها وامر علی فؤادی من حنظلة یلوکها ذو سقم فیبشمها الحطة و
در اول این خطبه شریفه میفرماید والله ما دنیاکم عندی الا کسفر علی منهل حلوا
اذ صاح بهم سائقهم فارتحلوا ولا لذاذتها فی عینی الا کحمیم اشربه
غساقا وعلقم اتجرعه زعاقا وسم افعاة اسقاه دهاقا وقلادة من نار
اوهقها خناقا ولقد رقعت مدرعتی هذه حتی استحییت من راقعها
وقال لی اقذف بها اقذف الاتن لا ترتضیها لترقعها او لبراذعها

غ ل اسلبها

التردید منا ١٤ اختلاف الکنا

فقلت له اعزب فعند الصباح یحمد القوم السری وتنجلی عنا غلالات
الکری ولو شئت لتسربلت بالعبقری المنقوش من دیباجکم
ولاکلت لباب هذا البر بصدور دجاجکم ولشربت الماء الزلال برقیق
زجاجکم ولکنی اصدق الله جلت عظمته حیث یقول الذین یریدون
حرث الدنیا وزینتها نوف الیهم اعمالهم فیها وهم فیها لا یبخسون
اولئک الذین لیس لهم فی الآخرة الا النار پس با وجود این حال این چه
تجربه است و چه اعتبار اصحاب جزیره خضرا تو که او اجمع حبیب تو بودند از انتقام
خود خوف نکرده تلافی مافات نمودند و تجربه کفر و ارتداد بعد از ایمان فهمیدند
که دوباره عود بدین و دنیا کردن محال و ما لهم من دونه من وال و یا فهمیدند
آنچه را که بآن موعود بودند و ارشاد شدند بگودالهائی که قلم از ذکر آنها حیا و لوح از تحمل
بیان آنها ابا دارد و چرا خود تفرس نداری که این همه زنهای سیوار الفتنه
بی شوهر و اطفال ایتام را بی پدر و برادر و خواهر را بی برادر و مادرها را بی فرزند
بیسر کرداری و با همه این فسادها باز شرم و آزرم نداری و دعوی ظهور آنحضرت
در احادیث وارد شده داری و اعتقاد بمقتضا نداری و فی النبوی صلی الله
علیه و آله من لا حیاء له لا دین له تمثیل فیه تذییل بدانکه این
ارشاد بد نهاد تو بعینه با رشاد ربی اسمعیل که آنهم مثل تو از مرشدین مخرفین
جماعت یهود بود می نماید و او در دین موسی چون تو در دین خاتم النبیین صلی الله

خل الکبری

علیه و آله

علیه و آله بود در کتاب ربی اسمعیل که تالیف اوست میگوید که من خدا را دیدم که در بالای
کرسی نشسته و ملکهای او از طرف راست و چپ او ایستاده بودند و من جمیع اعضای خدا را طولا
و عرضا میل و فرسخ در آوردم که هر عضو او چند هزار هزار فرسخ شد آنگاه در آن کتاب
بیان ساخت جمیع اعضای او یکیک بعد میگوید که من و ربی عقیبا که آنهم مثل آن شقی
از ملاحده یهود بود ضامن شده ایم که هر که مقدار قد و قامت خدا را هر روزه این
تفصیل متذکر شود در دنیا با آبرو و در عقبی از اهل بهشت خواهد بود و ما در کتاب هدایة
المتقین و غیره در جواب آن نوشتیم که الحق از آبروی یهود جهود در دنیا معلوم است
که در عقبی از اهل بهشت خواهند بود و شما دو نفر هم در ضمانت تا به کجا خواهید بود
حال تو نیز مثل ربی اسمعیل در عقبی متعهد و ضمانت نموده و گفته که تجربه باید توان
کرد اگر مضاعف نشد عود کنند و حکم دین ایشان هم باطل نمی شد در جواب تو هم
می نویسیم که از مضاعف شدن مقاصد و مطالب دنیویه اصحاب جزیره خضرا
تو معلوم است که این تجربه تو بجا است و ذمه تو از این ضمانت مبری است
و مصدق تو ولدت حضرت رسول ائمه هدی است حشرک الله مع امثالک
وجزاک بمقتضی ما فی بالک و نوشته بودی که ولی امر و هم اصلاح مافات را
می توان نمود زیرا که در نزد صاحب حلم غیر از یک عقوبت دیگر امری نیست بهمین
معفو میکردند الی یوم القیمة و از مصدر حلم غیر از یک علت دیگر امری نیست بهمین
ممنوع میکردند از هر خیر الی یوم القیمة لا تقنطوا من رحمة الله فادخلوا مع

الداخلین ○ وکونوا من المؤمنین ○ والحمد لله رب العالمین ○ این حرف
آخری تو مارا تازه تر نمود زیرا که این کلام بد انجام تو بعینه مذهب اراذنه لئام است
زیرا که اتفاق کشیشان آن طایفه طاغیه این است که میگویند تلافی ما فات را از جمیع
معاصی در آخر هر سال می توان نمود باین شرط و شروط که شخص عاصی جمیع معاصی
ظاهریه و باطنیه خود را بکشیش بگوید و اعتراف نماید که من در عرض امسال چنین و چنان
نموده ام و کشیش تمام نماید تا آن کشیش که صاحب حکم است یکدفعه بگوید که عفوت
پس بهمین معفو میگردد و هرگاه عفو ننماید و یا غلبت بگوید بهمین کلمه ممنوع و محروم
از رحمت اسعه الهیه میگردد و عبارت و چهره متعارفه آن قوم شوم در این حکم
ملعنت لزوم آن است که میگویند اگر دید در بخشید خدا بخشید و اگر دید در نبخشید
خدا نبخشید این چه حکم است و چه فتوی چه دعوت است و چه ادعا نحوا اسم که هزار
هزار بار در حق ما معشر شیعه ائمه اطهار علیهم سلام الله الملک الغفار غلبت بگویید
تا از خبر که بطفیل این ارتداد از تو بما میرسد برسانید فستذکرون ما اقول
لکم وافوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد **ششم نقض عظیم**
بدانکه اغالیط لفظیه و اغالیط معنویه و اغالیط دینیه تو در این کتاب خیلی است
اگر چه حد و حصر ندارد و لکن از هر یک بعده عشره مشومه تحویل میرا آقا اغالیط
لفظیه تو ذاتا و عرضا عربیا و عجمیا پس بدین تفصیل است **اول** آنکه نوشته بودی التفت
الساق بالساق نفهمیدن آن شده که فرق بین دو تباین کلامست چنانچه التفات

والتفاف البته سهو نموده **دویم** آنکه هبو با حا حطی را هبو با ها هوز نوشته بفهمید
که هبوا هبا است قال فی الصحاح الهباء الشیء المنبث الذی تراه فی البیت
من ضوء الشمس والهباء ایضا دقاق التراب ویقال له اذا ارتفع هبا
یهبو هبوا وقال فی فصل الحاء حبی الصبی علی استه حبوا اذا زحف
سیم آنکه نوشته بودی که ماهتاب پرستان پس اگر مراد از ماهتاب خود ما است
مجازا بالقرینه آفتاب چنین رخصتی از اهل لغت بما نرسیده و در همه جا مقرر است که لغت
توقیفیه دارد و جمیع انبیا در لغت قوم تابع بودند نه متبوع فاسئلوا اهل
الذکر ان کنتم لا تعلمون و اگر معنی حقیقی آن مراد است پس بطلان آن از نور
ماه ظاهرتر است زیرا که از صدر سلم تا زمان ما ماهتاب پرست کسی نه دیده و نخواهد آمد
چهارم آنکه نوشته بودی فان کل قد بدلوا زیرا که حروف مشبهه بالفعل را منصب
خدائی نصب اسم و رفع خبر است پس چه تقصیری داشته اند و چه جرمی کرده اند
که از منصب خدائی آن بیچارگان را معزول مینمائی چون خدا و رسول آل رسول صلی الله
علیه و آله آنها را از این باز نداشته اند استدعای آن است که تو خلافا لله و لرسوله
و لآل رسوله آنها را معزول نموده بگذار تا بر دوام عمر و دولت تو دعا نمایند بلکه
بدین جهت خالق آنها اسم تو را از اسما منصب و خبر تو را از بین الاخبار مرتفع
سازد **پنجم** آنکه نوشته بودی ان تؤمنون وان تنظرون با القای نون
بلی بلی فهمیدیم که حروف مشبهه بالفعل و ان ناصبه را از منصب خدائی چرا معزول

نموده قطعاً جهت عزل آنها این بوده است که چون دیدی که اینها از قدیم الایام از
نواصب بوده اند و تو آنها را ناصبی انگاشته و بهمین جهت منصب خدائی آنها را
غصب نموده خود ناصبی شده که با کافه علمای اعلام اظهار عداوت می نمائی در هر جا
نصب لفظی با آنها و نصب معنوی از برای خود نگاه داشته بودی تعدیل سهام العمل
میابدی ششم آنکه لاء نافیه را منصب لاء ناهیه داده زیرا که لا یرضی را لا یرض
نوشته پس اگر لاء نافیه که رکن رکین کلمهٔ توحید است از نفی باز داری هر آینه
رکن رکین کلمهٔ توحید خراب خواهد شد او را در سر عمل خود واگذار و از نفی نمودن
طواغیت باز مدار که منع از نفی و اثبات مدار دیگر گفتار رب لا تذر علی الارض
من الکافرین دیارا هفتم آنکه اول الذی و آخر الذی و مجدد هما
و الاحکام الجدید و اعتقاد باطله نوشته نه نکره را الباس معرفه و نه مؤنث را
لباس جمع مذکر و نه جمع مذکر را الباس مفرد مؤنث شرعا و عرفا روا و جایز نبوده بدایی
و نه مفرد مذکر را لباس مفرد
و فروتن عربی مجتبی بر بطلان این عمل مدعی و گویا هشتم آنکه نوشته و ان علیه
سواء بالجر زبر الهی را زیر کرده خدای قوم لوط زیر و زبر کند تلک حدود الله
فلا تعتدوها و من یتعد حدود الله فاولئک هم الظالمون نهم آنکه
نوشته کانی انظر بین الرکن و المقام بان الناس کلهم نوشته الی الناس
و با حرف جر معنی الی در لغت عرب نیامده است و استعمال هم نشده گفتیم که لغات
توقیفیه دارد هات برهانک ان کنت من الصادقین دهم آنکه نوشته

که شعر نشده قطعاً شاعر نشده که شعر معنی شعر در لغت عرب مستعمل نشده تلک
عشرة کاملة بعلاوه از لاحق ساختن لفظ را از آخر مفعول بواسطه چنانچه
نوشته بودی مؤمنین برسول الله را تو که فارسی لحوق را با آخر مفعول به میشود نه
با آخر مفعول بواسطه به هیچ در کتاب نزند و بار زند و چوک دیگر با چنین عبارتی
مذکور است و همچنین است تقدیم لفظ را در کلام منثور قبل از لفظ بعد ترجمه من بعد
فارسی نمی شود چه بسیار الفاظ در لغت عرب است که ترجمهٔ تحت اللفظی آن
فارسی نمی شود مثل آنکه اشرب الماء جبل را هرگاه گویند بیاشام نارجیل را و البس
الخاتم را بپوش انگشتر را و احلف را سوگند کن و نحو اینها را کسی نگوید اهل فرس
و از افصح که می سازند خصوصا از کسی که در این جمله دعوی در دو سر از او استثنام نماید
و اما اغلاط معنویه تو اگر چه آنهم از حد نصاب متجاوز است لکن آنچه در این نامه
اهم بنظر آمده پس آن نیز ده غلط است اول آنکه در اوائل نامه نوشته بودی که
یحیی و یمیت ثم یمیت و یحیی را المقال برهان است که دو موت متوالیه
بدون اینکه فیما بین اینها حیوة متحلل شود قطعی الفساد است چنانچه ذکر نمودیم دویم
آنکه ادعا ملازمه نموده بودی فیما بین رویت و معرفت و بطلان این مقام نیز
بر کافه انام ظاهر و روشن است چه خداوند خضر و الیاس و سایر ناس که در شرق
و غرب عالم هستند و ما اینها را می شناسیم و همچنین ملائکه و شیطان و شیاطین
و سایر فرق اجنه اکثر اینها را با تمامهم و یا با وصافهم می شناسیم و با وجود این حال

می‌بینیم **سیم** ادعای منافات کرده بودی فیمابین مسلمانی و فیمابین بودن دو پادشاه
باسم اسلام در اسلام نجاشی رحمة الله علیه که در زمان رسالت پناه پادشاه بود در حبش
بطلان این شاهد شهادت میدهد بشنید ایم شهادت او را مقبول میدانی یا نه **چهارم**
آنکه نوشته بودی که از اول بعثت تا اول ظهور که ۱۲۷ سنه است نامربوط است زیرا که
از اول بعثت تا اول خروج تو حساب نمائیم ۱۲۷ سنه اغلب است **پنجم**
نوشته که در این پنج سال مهلت شد از برای من و بهیچ وجه من الوجوه ربح نشد
پس تو حقی آری که تو توقف بیدار شدی دیدی که زنگ صبح است بطلان این
لازم بجهة مهلت شیطان و حزب شیطان از بطلان ملزوم روشن تر است **ششم** آنکه
نوشته بودی که صادق شد احادیث اهل بیت که فرمودند که وقتی که حضرت ظهور میکند
علماء امت من بنای محاربه با او میگذارند مردکه بی ادراک اهل بیت علماء امت من
میگویند **هفتم** آنکه دعوی تلازم نموده بودی فیمابین کمان غیر رضاء الله در حین عمل و فیمابین
عدم مطلوبیت هیچ حقی بطلان این ملازمه بشهادت جمیع گناه کاران که دانسته
و فهمیده مرتکب معصیت میشوند ظاهر و باهر است از آن جمله خودت در حین محاجه در
آیات الله تعالی بدون علم و معرفت نمیدانی که غیر رضاء الله است و رضاء خدا در این
نیست و با وجود این حال دانسته و فهمیده مرتکب آن میشوی مردم هم مثل تو و تو هم
مثل مردم حال حال الناس من الجنة و الناس **هشتم** آنکه باز دعوی تلازم
نموده بودی فیمابین اتباع امر تو و فیمابین ناقص نشدن امر متبع تو بطلان این

(کلانرا)

کل غلط کاتب بالطبع ان شاء الله الا غلطات حساب کاتب الناس منقطع

ملازم را هم اصحاب جزیرهٔ خضراء بی بر علیهم و خبر ندوا آنها جماعتی هستند که ممتنع است
تواطؤ آنها بر کذب پس بتواتر لفظی و معنوی از اخبار آن جماعت قالاً و حالاً
این ملازمه هم مثل معامله تو گردید و جاءت سکرة الموت بالحق ذلک ما کنت
منه تحید **نهم** آنکه دعوی ترتب مضاعف شدن امر معاش نموده بودی
بر تجربه نمودن امر تو و قبول آن مضاعف شدن امور طالبان ضعیف نیز ضعیف
این ترتب خبر دار شدند **ع** آن را که خبر شد خبری باز نیامد **دهم** آنکه نوشته
بودی عقوبت و عذاب سبب از برای سببا تیکه ذکر نموده بودی بطلان
این معنی نیز اظهر من الشمس است زیرا که این دو کلمه تو نه تغیر حقوق الهیت
می نماید و نه حقوق خلقیت و نه موجب تبدیل حظوظ دنیویه میگردد و نه باعث
وصول بغیورات اخرویه معلوم میشود که عقوبت را از برای خود گفته و عذاب را
از برای اهل ایمان زیرا که کدام عذاب الیم تر باشد از حرف نا ملائم در عرض
پنج سال آنچه که شنیده ایم از تو چه از اقوال و چه از افعال و هر روزه شنیدن
هر یک از این حرفهای باطل و این افسانهای لاطایل و از هر حرکتی از
حرکات اذانی و از ازل جگر خونیم و دل خون فالهم الله انی
یوفکون فتلک ایضا عشرة کاملة و اما اغالیط دینیه تو پس آن
حد تقیف ندارد زیرا که جمیع حرکات و سکنات تو از چه صوم و صلوة و حج
و زکوة و سایر عبادات باشد تقصیر شرعی تست انما یتقبل الله من

وقف ... [illegible]

المتّقین لکن طرداً للباب و غلط ذهنی هم بمعرض بیان خواهیم آورد اوّل این
کتاب خسران مآب خود را مفتتح بحمد خدا نکرده بودی پس بمقتضای حدیث
کل امر ذی بال لم یبدأ فیه بحمد الله فهو ابتر ابتر خواهد بود دوّم آنکه در
چندین جا نام نامی حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله را به بی آشنائی
و بیحرمتی ذکر نموده چنانچه خود متفطن می شود حضرت رب العالمین با آنکه
خلاق اوّلین و آخرین است جلّت عظمته محض بجهة کمال عنایت شأن آنجناب
و بجهة تعظیم و تکریم آن بیا ایها النبی و یا ایها الرسول و طه و یس و بلقب
و بشیر و رحمة الله و ذکر الله و خاتم النبیین و مزمل و مدثر از آن
تعبیر می فرماید با آنکه خودش او را از کتم عدم بوجود آورده بلکه اگر نبود بعضی مصالح
و حکم هر آینه در قران مجید هرگز تصریح باسم شریف آن اشرف کاینات و خلاصه
موجودات نمی فرمود و تو ای سیّد سنّی خدا مادرت را بیامرزد که آن جناب را
بجهة طور سهل مختصر ذکر می نمائی و ظاهر این است که در آثار حقوق آباء را بر اولاد از آن
جمله تصریح باسم آنها نمودن بلکه بکنیه و لقب از آنها تعبیر نمودن هیچ یک را
ندیده و نفهمیده تو که خود را در ظاهر [illegible] با آن بزرگوار منتسب میداری و از اولاد
آن برگزیده ابرار می شماری چرا نام نامی آنجناب را به بیحرمتی ادا نموده با آنکه
قطع نظر از این ابوّت و بنوّت بمائیم نسبت قاطبه مخلوقات الهیّه یک معنی
[struck] و لا سیما مؤمنین از علویّین و سفلیّین از ملائکه مقربین و انبیاء مرسلین

داده اسماء مرضیین ابوّت روحانیه دارد فرموده و خیر الآباء من علّمنی فرد هزار بار
بشویم دهن بمشک و گلاب هنوز نام تو بردن مرا نمی شاید پس تو بچندین جهة
عقوق والدین داری و عاق والدین خیر نمی بیند خیر نبینی انشاء الله تعالی که عجب
بلاء بدی شده امید که ببلاء بد گرفتار آئی سیّم آنکه در هر جا که اسم مبارک خاتم النبیین را
ذکر نموده در تعظیم آن اکتفا بصورت حسین نموده و صلوات بر آن بزرگوار و آل
اطهار او صلوات الله و سلامه علیه و علیهم ننوشته و لو جایز در اخبار و آثار ندیده که آن
برگزیده حضرت معبود در حق کتابت اسم خود چه فرموده فرموده که من صلّی علیّ فی کتاب
لم تزل الملائکة تستغفر له مادام اسمی فی ذلک الکتاب ای تیدرات
قطع نظر از آنکه این نوع سلوک خلاف ادب است از این اجر جزیل و ثواب جمیل
و بسیار ثوابها محروم مانده در این منهج نیز لعابه عمیا تاسی نموده تکاور بی ادبی
بر آباء کرام و اجداد عظام خود تاخته و خود را خسر الدنیا و الآخرة ساخته و شیوه
مرضیه حزب عدلیه را از طریقه جبریه و قدریه و ناصبیه نشناخته و بنوشتن صو و صلعم
و صلیم و میم و صلعم بعد از نوشتن نام نامی آنجناب تقلید بسید موصلی ناصبی و مثله
نموده و سرمایه ادب و مذهب خود را بشیطان باخته شعر اذا العلوی
تابع ناصبیّا بمذهبه فما هو من ابیه وکان الکلب خیراً
منه حقا لان الکلب طبع ابیه فیه چهارم افترا بخدا و رسول
خدا و حجج خداست و آن در ظرف این پنج سال که اطلاع با حوال تو رسیده ام

لیلاً و نهاراً قولاً و فعلاً شغل تو این است از آنجمله در همین مکتوب شیطنت اسلوب
چه قدر افترا گفته بودی که در طی کلام بهمه آنها اشاره نمودیم از آنجمله گفته
بودی در قرآن آیه لو اجتمع من علی الارض الخ باین عبارت آیه در کجای قرآن
اول ندارد و تا آخر داشته باشد دروغگوی القرآن و لصاحب قرآن خود قرآن
خصم اوست چنانچه پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله فرموده رب تال للقرآن و
القرآن یلعنه و حدیث لا بدّ لنا من آذربایجان در کجاست وجه جهت
آخر نه این بود که رسول حضرت معبود از دست امثال تو بستوه آمده بود که از شرف
بالای منبر دهان شکوه گشوده بلفظ دُرر بار خود فرمود که یا ایها الناس قد کثرت
علی الکذابة فمن کذب علیّ متعمداً فلیتبوّء مقعده من النار **پنجم**
خود را و خروج خود را ظهور موعود دانستن و بعینه ظهور ختمی مآب صلی الله علیه و آله انگاشتن
و لقاء خود را لقاء خدا و خود را مراد خدا دانستن از اول قرآن تا آخر آن از لفظ ذکر
و نحو اینها که تفصیلاً گذشت **ششم** امر نمودن بخروج از اسلام با وعده مضاعف شدن
دنیا بجهت خارج شونده و هرگاه شد دوباره عود نماید بدین خود معلوم اسلام حمام
بوده که در دخول و خروجش حرجی بر داخل و خارج نبوده **ع** این وطن شهرتیست
کادر را نام نیست **هفتم** اکاذیب متواتره بشارات متعاقبه از آنجمله
وقوع و ظهور آنچه واقع نشده که عدم وقوع آن بر عالمیان ظاهر است چنانچه گذشت
و فی النبوی صلی الله علیه و آله ان مما اعان الله علی الکذابین

النسیان

٤٧

النسیان **هشتم** دعوی اینکه من بودم که در هر ظهوری باسمی ظاهر شدم
نهم خود را فرج آل محمد صلی الله علیه و آله دانستن و ظاهر شدن خود را ظهور
فرج دانستن خداوند مفرج الکروب ترا از ما بگیرد چنانچه گرفته **دهم** دعوی
برتری نمودن بر ختمی مآب علیه و آله الصلوة من الملک الوهاب چنانچه سجل
داشتیم **یازدهم** خود را صاحب الزمان محبوس دانستن و مؤاخذه از دربدری
اصحاب و احزاب خود نمودن و بر شیعیان حضرت صاحب الزمان عجل الله
فرجه لدفع حزب الشیطان تندی و غیظ نمودن قال الله تعالی قل موتوا
بغیظکم فتلک ایضاً عشرة کاملة بعلاوه از آنچه خلاف ما انزل الله حکم
کرده بودی و ما در این رساله قریب بچهارده حکم ترا ذکر و ایراد نمودیم و با همه اینها
اگر هر یک هر یک آنچه در رد تو ذکر نمودیم دلیل تام نباشد مجموع من حیث المجموع را
دلیل واحد حساب نما و یک دلیل در بطلان یک نفر کافیست و حال آنکه هر یک هر یک
دلیل مستقلیست ان فی ذلک لآیات لقوم یفقهون و سیعلم
الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون **خاتمه فیها اتمام**
اعلم یا فلان ان تلک فی هذه الاسماء التی سمیت بها نفسک من
الباب و الفرج و صاحب الامر و صاحب الحکم و الذکر و النور و نقطة
الصحو و نقطة النار و الطیر و الفتی العربی و رحمن الوقت و غیرها من
الاسماء المخترعة مثل المستور اذ له کناء و اسماء کثیرة منها ابو حدش
خرلانة

بدا که هر زاده این یک فقره در آن عشره میل کوری چشم تست [illegible]

خاتم [illegible]

وابو عروان وابو الهيثم وابو شاخ والانثى ام شاخ مضافا الى
ما سنطلع عليه قبل ان اعرابيا صاد سنورا فلم يعرفه فلقاه رجل
فقال ما هذا السنور ولقى آخر فقال ما هذا القط ثم لقى آخر فقال ما هذا
الهر ثم لقى آخر فقال ما هذا الضيون ثم لقى آخر فقال ما هذا الخيدع
ثم لقى آخر فقال ما هذا الخيطل ثم لقى آخر فقال ما هذا الدم فقال الاعرابي
احمله وابيعه فيجعل الله لي فيه مالا كثيرا فلما اتى السوق قيل له بكم
هذا قال بمائة فقيل له انه يساوى نصف درهم فرمى به ثم قال
لعنه الله ما اكثر اسمائه واقل ثمنه اذا احطت خبرا بما فصلنا
لك فاعلم ان الذين يزعمون بان الله سيجعل لهم فيك مالا
كثيرا كما وعدتهم ووعدت في كتابك هذا اذا اطلعوا على كتابي
هذا الذي ينطق بالحق في ردك ورد عليك من ضعفاء الشيعة
حفظهم الله من اغوائك واضلالك واغواء امثالك وتاملوا
في صحة القولين وبطلانهما من اقوالي واقوالك بانوثك
مشدودا اليدين والرجلين بسوق العقل والاجماع والنقلين
يعلمون انك تساوى نصف درهم بل لا تساوى فيرمون بك ثم
يلعنونك ويقولون لعنك الله ما اكثر اسمائك وما اقل ثمنك
تمت الرسالة ليلة الاربعين وقد تقضى من الليلة قريبا

من

من سبع ساعات ليلة يوم العشرين من ايام
شهر صفر المظفر المنتظم في سلك شهور سنة
ستة وستين ومائتين بعد الالف
من الهجرة النبوية على هاجرها الاف
سلام وتحية وقد وقع فراغها على يد
شاكر الزهر مصليا على اجداده
وآبائه ولاعنا على اعدائهم
واعدائه وانا العبد
الاثيم الاحقر محمد
كاظم ابن ابو القاسم
الموسوي
الحسيني
سنه ١

ثم قوبلت فهي صحيحة
مطابقة لما حررناه انا الفاني زين بن زيارة
ولقصر الآثار ١٤ عن البصر

بازبيني
١٣٢١ ش

٥٧
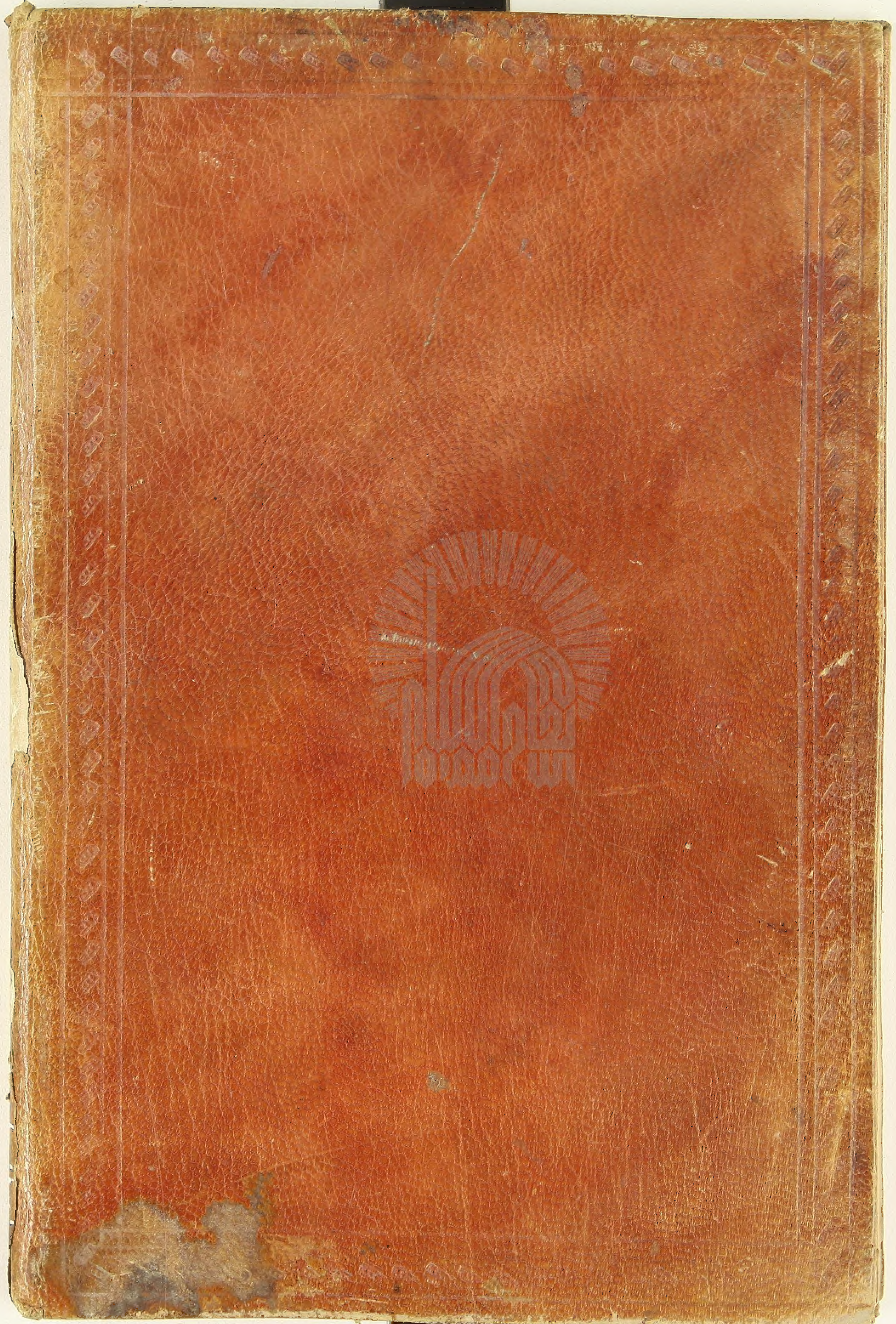
اهدائي دفتر
مكتبة
الامام امير المؤمنين ع
به كتابخانه
در تهران
آستان قدس رضوي
در مشهد